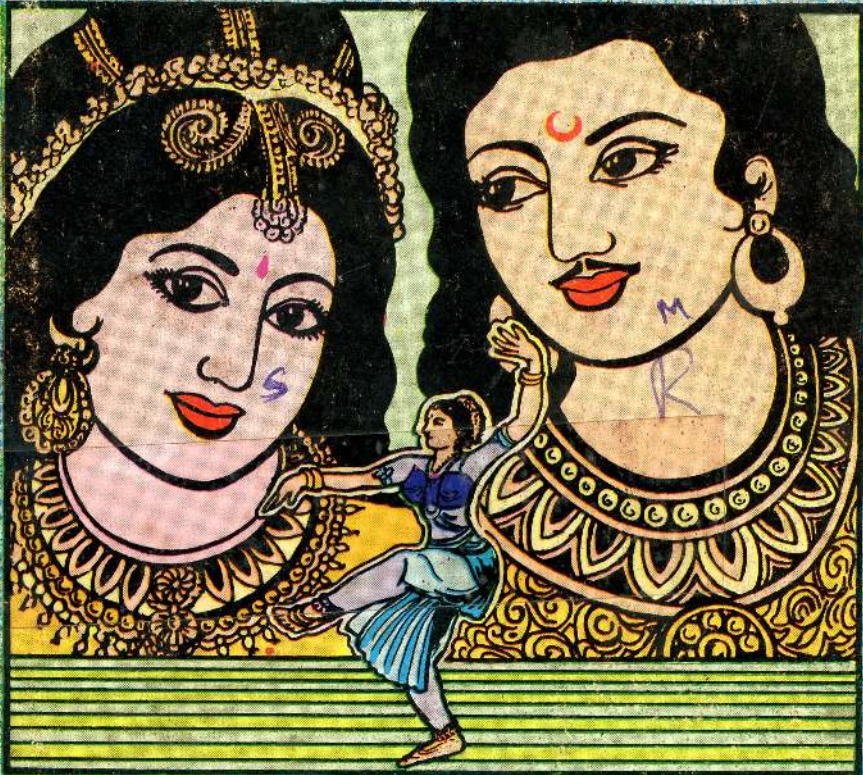

AVL 1997

தமிழ்

புதிய பாடத்திட்டத்திற்கான
முழுமையான

வெய்யாள் தொகுப்பு

தொகுப்பு

S. S. Anandan

B. A. (HONS), DIP. IN EDU, S.L.P. S. I. S. A.

Digitized by Noolanar Foundation

34117

2-894 811

A complete list of Rules and Regulations can be seen on application (Extract from Rules and Regulations)

The Reference Library shall be available to literate members of the public resident in Colombo and over the age of 14 years and shall be open daily from 8 a.m. to 8 p.m. except on Wednesdays, public holidays and any other day or days which the Library Authority may decide

Persons desirous of using the Reference Library must on each occasion, before entering, inform the Library Assistant and obtain his/her permission and on such permission being granted sign the Reference Library Readers' Signature Book in which he/she shall enter his/her full name, age, occupation and address (both private and official) and such signature will be taken and considered to signify assent to these Rules and Regulations.

All books consulted, including those referred to in the next succeeding rule, must be returned to the Library Assistant.

Any book in the Lending Library, except works of Fiction, may be obtained for use in the Reference Library on application to the Library Assistant, but it must be given up if and when required for lending out.

செய்யுள் தொகுப்பு

உள்ளே	பக்கம்
பொருளடக்கம்	01
முன்னுரை	02
1. புறநானூறு	03
2. குறுந்தொகை	12
3. நற்றிணை	15
4. கலித்தொகை	19
5. சிலப்பதிகாரம்	27
6. நாச்சியார் திருமொழி	32
7. திருவாசகம்	37
8. கலிங்கத்துப் பரணி	44
9. இரட்சணிய யாத்திரிகம்	54
10. இராஜநாயகம்	65
11. குமரகுருபரர் பாடல்	76
12. திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி	81
13. இராமநாடகக் கீர்த்தனைகள்	84
14. பாரதியார் கவிதைகள்	86
15. பாரதிதாசன் பாடல்கள்	89
16. விபுலானந்தர் கவிதைகள்	91
17. சோமசுந்தரப்புவர் பாடல்கள்	93
18. கம்பதாஸன் கவிதைகள்	95
19. புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளைக் கவிதைகள்	97
20. மஹாகவி கவிதைகள்	99
21. நீலவாணன் கவிதைகள்	101
22. அண்ணல் கவிதைகள்	104
23. பிச்சமூர்த்தி கவிதைகள்	106
24. சி.வி.வேலுப்பிள்ளை	111

முன்னுரை

க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பிற்கான புதிய பாடத்திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு காலம் கடந்து சென்றுவிட்ட போதும் தமிழ்மொழியைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றிற்கான பாடப்புத்தகங்களின் வரவு மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. ஏற்கனவே நான்கு புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ள எனக்கு இச்செய்யுள் தொகுப்பு என்னும் நூலானது காலதாமதத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது. இதிலுள்ள பல செய்யுள் பகுதிகளை தேடியெடுப்பதில் பல சிரமங்களை எதிர் நோக்கினேன். மாணவ குழாத்தினரின் நலன்கருதி பாடத்திட்டத்திலுள்ள சகல செய்யுள் பகுதிகளையும் அதற்கு அமைவாக தொகுத்துத் தந்துள்ளேன். பெரும்பாலானவற்றிற்கு பொருள் விளக்கமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான மேலும் விளக்கக் குறிப்புக்கள் கூடிய விரைவில் கிடைக்க ஆவன செய்வேன். எனது முயற்சிக்கு ஆணையாக நின்ற நண்பர் மு. இலங்கைக்கோன் அவர்களுக்கும் பூபாலசிங்க புத்தகசாலை உரிமையாளர் அவர்கட்கும், இதனை அழகுற நூலுருப் பெறவைத்த கௌரி அச்சக உரிமையாளர் அவர்கட்கும் என உண்மையில் கனிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

உண்மை உண்மை
 எண் உண்மை 894. 811109
 34117 எஸ்.எஸ்.ஆனந்தன்
 மதுரை
 கட்டுதல் கட்டுதல்
 02

23514

R

3510

தயவுசெய்து ராஜ்ய சீர்திருத்த
 சத்தமாக வைக்கவும்
 அனுப்பாளர்கள் பெயர்
 வேண்டாம்

1. புறநானூறு

இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன் புறநானூறு தொகுக்கப்பட்டது எனக் கொள்ளலாமே தவிர, எந்தநாளில் அதன் ஒவ்வொரு பாவும் எழுந்தது என்று நம்மாற் கணக்கிட்டுக் கூற முடியாது. அத்துணைப் பழைமையும் பொருட்செறிவும் உடையது அது. தமிழ் அறிந்தார் அனைவரும், மாணவர் சமூகமும் புறநானூற்றைக் கற்று இன்புற வேண்டும். புறநானூற்றுத் தமிழரின் அஞ்சா நெஞ்சமும், ஆண்மையும் மொழிப்பற்றும் நிறைந்து எல்லா நெஞ்சங்களிலும் திகழ வேண்டும்.

35ம் பாடல்

சோழன் குள முற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளனைவெள்ளைக்குடி நாகனார் பாடியது. வேளாளராகிய இவர் விளைச்சலற்ற காலத்தும் அரசு வளிவேண்ட எதிர்த்து அறம் உரைத்த சிறப்புடையவர்.

நளிஇரு முந்நீர் ஏணி யாக
 வளிஇடை வழங்கா வானம் சூடிய
 மண்திணிக் கிடக்கைத் தண்தமிழ்க் கிழவர்
 முரசுமுழங்கு தானை மூவர் உள்ளும்

5 அரசுஎனப் படுவது நினதே பெரும்!
 அலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயின் தோன்றினும்
 இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்
 அந்தண் காவிரி வந்துகவர்பு ஊட்டத்
 தோடுகொள் வேலின் தோற்றம் போல

10 ஆடுகண் கரும்பின் வெண்பூ நுடங்கும்
 நாடுஎனப் படுவதுநினதே அத்தை, ஆங்க
 நாடுகெழு செல்வத்துப் பீடுகெழு வேந்தே!
 நினவ கூறுவல் எனவ கேண்மதி,
 அறம்புரிந் தன்ன செங்கோல் நாட்டத்து

15 முறைவேண்டு பொழுதின் பதன்எளி யோர்ஈண்டு
 உறைவேண்டு பொழுதில் பெயல்பெற் றோரே!
 ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்மு
 மாக விசும்பின் நடுவுநின் றாங்குக்
 கண்பொர விளங்கும்நின் விண்பொரு வியன்குடை

20 வெயில்மறைக் கொண்டன்றோ அன்றே வருந்திய
 குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ!

வெளிற்றுப்பனந் துணியின் வீற்றுவீற்றுக் கிடப்பக்
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
வருபடை தாங்சிப் பெயர்புறத் தார்த்துப்

- 25 பெருபடை தருஉங் கொற்றமும் உழுபடை
ஊன்றுசால் மருங்கின் ஈன்றதன் பயனே!
மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்
இயற்கை யல்லன செயற்கையில் தோன்றினும்
காவலர்ப் பழிக்கும்இக் கண்ணகன் ஞாலம்
- 30 அதுநற்கு அறிந்தனை யாயின், நீயும்
நொதும லாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது
பகடுபுறம் தருநர் பாரம் ஓம்பிக்
குடிபுறம் தருகுவை யாயினின்
அடிபுறம் தருகுவர் அடங்கா தோரே.

ஆசிரியர் : வெள்ளைக்குடி நாகனார் துறை : செவியறிவுறாஉ

விளக்கவுரை :

தண்தமிழ்க் கிழவர் - குளிர்ச்சியொருந்திய தமிழுக்கு உரிமையுடையவராக. நளி இருமுந்நீர்ரணியாக - நீர் நிறைந்த கடல் எல்லை யாக, வளி இடை வழங்கா வானம் சூடிய - இடையில் காற்று வீசாத வானம் கவிந்து விளங்கும். மணிதிணி கிடக்கை - இத்தமிழ் நிலத்தை, முரசு முழங்கும் தானை மூவர் உள்ளும் - வெற்றி முரசு முழங்கும் நாற்படை களோடும் கூடி ஆட்சி செய்யும் மூவந்தருள்ளும் அரசு எனப்படுவது நினதே பெரும! - பெருமைக்குரியவரே அரசு என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது உனது அரசே.

அலங்கு கதிர்கனலி நால் வயின் தோன்றினும் - ஒளி செய்கின்ற கதிரவன் நாற்புறத் திசையில் தோன்றினாலும். இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும் - பிரகாசிக்கின்ற நட்சத்திரங்கள் சென்திசை சென்றால் என்ன, அந்தண்காவிரி வந்து கவர்பு ஊட்ட - காவிரியாறு வாய்க்கால் வழியாகச் சென்று செழிப்பினைக் கொடுக்க. தோடுகொள் வேலின் தோற்றத்தினைப் போல - தொகுதியான வேலின் தோற்றத்தினைப் போல ஆடுகண் கரும்பின் வெண்பூ நுடங்கும் நாடு எனப்படுவது நினதே - கரும்பின் வெண்மையான பூக்கள் அசைந்தாடும் நாடு உனது நாடு அல்லவா?, அத்ந்த ஆங்க நாடுகெழு செல்வத்துப் பீடு கெழுவேந்தே - அத்தன்மைத்தான நாடுதரும் செல்வத்தால் பெருமை பெறுகின்ற வேந்தனே! நினைவ

கூறுவல் எனவகேண்மதி - உனக்குச் சில வார்த்தைகள் கூறுவேன்
கேட்பாயாக.

அறம்புரிந்தன்ன செங்கோல் நாட்டத்து - தருமமே நீதியாக
நிலவும் செங்கோல் ஆட்சியிலே, முறை வேண்டும் பொழுதின்
பதன் எளியோர் - ஒருவன் நீதி வேண்டும்பொழுது அவனுக்கு
எளிதிலே காட்சியுடையவனாதல், ஈண்டு உறை வேண்டும் பொழு
தில் பெயல் பெற்றோரே - மழைத்துளியை வேண்டும் பொழுது பெரு
மழையைப் பெற்றவர் போல் சிறப்புடையதாகும். ஞாயிறு சுமந்த
கோடுதிரள் கொண்மூமாக விசும்பின் நடுவு நின்றாங்கு - சூரியனைச்
சுமந்து செல்வது போல் மேகங்கள் காணப்படும் ஆகாயத்தின்
நடுவே, கண்பொர விளங்கும் நின்விண் பொருவியன் குடை - ஓங்கிப்
பிரகாசிக்கும் உனது வெண் கொற்றக்குடை, வெயில் மறைக்
கொண்டன்றோ வெயிலை மறைக்கக் கொண்டதன்று.

கூர்வேல் வளவ - கூரிய வேலினை ஏந்துகின்ற வளவனே,
அன்றே வருந்திக் குடிமறைப்பதுவே - அது குடிகளின் வருத்தத்
தைப்போக்கி அருள் செய்வதன் அடையாளமன்றோ, வெளிற்றுப்
பனந்துணியின் வீற்று வீற்றுக் கிடப்பக் களிற்றுக்கணம் முற்றாத
பனையின் துண்டங்களைப் போல ஆங்காங்கே கிடக்கும் பகைவரின்
யானைத்தொகுதிகள், பொருத கண்ணகன் பறந்தலை வருபடை
தாங்கிப் பெயர் புறத்தார்த்து - பகையரசர் உன்னுடன் பொருதிய
காலத்திலே உன்படைவீரர், பொரு படை தருஉம் கொற்றமும் உழு
படை ஊன்றுசால் மருங்கின் ஈன்றதன் பயனே - அவற்றை வென்று
உனக்குத் தேடித்தந்த வெற்றியும் ஏர் கொண்டு கிழித்த விளைவயலின்
சாலிடத்தே விளைந்த நெல்லின் பயனாலேதான் என்பதை மறந்து
விடாதே.

மாரி பொய்ப்பினும் வாரிகுன்றினும் - மழை இல்லையானாலும்
விளைச்சல் குறைந்தாலும், இயற்கையல்லன செயற்கையில் தோன்றினும்
- இயற்கையல்லாத தீங்குகள் செயற்கையாகத் தோன்றினாலும்
காவலர்ப் பழிக்கும் இக்கண்ணகன் ஞாலம் - இந்தப் பூமியானது
கரவலர்களையே பழிக்கும், அது நற்கு அறிந்தனையாயின் நீயும்
- அதனை நன்கு நீ அறிந்தவன் என்றால் ஒன்றுகேள் நொதுமலாளர்
பொது மொழி கொள்ளாது - மாறுபட்டவரின் பொது மொழியை
மனத்திற் கொள்ளாதே, பகடுபுறந்தருநர் பாரம் ஒம்பி - உழவர்கு
டியினை முதற்கண் பாதுகாத்து குடிப்புறம் தருகுவையாயினின்
அடிபுறம் தருகுவர் அடங்காதோரே - அதனால் ஏனைய குடி
களை காப்பாயானால் உன் ஆணைக்கு அடங்கா தவர் கூட உன்
அடியிணைகளை வந்து போற்றுவர்.

பொருள் :

தண் தமிழ்க்கு உரிமை உடையவராகக் கடல் சூழ வானம் கவிய விளங்கும் இத்தமிழ் நிலத்தை, முரசு முழங்கும் தானைகளோடு வெற்றி யுடன் ஆள்பவர் மூவேந்தர். அவருள்ளும் "அரசு" எனச் சிறப்பிக்கப்படுவது உன் அரசே! பெருமானே! நாற்புறத்திசையினும் கதிரவன் தோன்றினாலும் வெள்ளி தென்திசை சென்றாலும் என்ன? காவிரி பாய்கால்கள் வழியாகச் சென்று ஊட்டத் தொகுதி கொண்ட வேலின் தோற்றம் போலக் கரும்பின் வெண்மையான பூக்கள் அசைந்தாடும் நாடு உன் நாடே அல்லவா? அத்தகைய நாடு தரும் செல்வத்தாற்பெருமை நிரம்பிய வேந்தே! சில சொல்வேன் கேட்பாயாக.

அறமே நிலவும் செங்கோல் ஆட்சியிலே ஒருவர் நீதி வேண்டும் போது அவர்க்கு எளிதிலே காட்சியடையவனாதல் மழைத்துளியை வேண்டும்போது பெரும் மழையையே பெற்றவர் போலச் சிறப்புடையதாகும். ஞாயிற்றைச்சுமந்து திரிவனபோல் முகில்கள் விளங்கும் வானத்து நடுவே ஓங்கி விளங்கும் உன் வெண்கொற்றக்குடை வெயிலை மறைக்கக் கொண்டதன்று. கூரிய வேலேந்தும் வளவனே! அது குடிகளின் வருத்தம் போக்கி அருள் செய்வதன் அடையாளமன்றோ? முற்றாத பனையின் துண்டங்களைப் போல் ஆங்காங்கே கிடக்கும் பகைவரின் யானைத் தொகுதிகள் உன்னுடன் பொருதிய காலத்திலே, அகன்ற அப்போர் முனையிலே உன் படைவீரர் அவற்றை வென்று உனக்குத் தேடித்தந்த வெற்றியும், கொழுமுனை கிழித்த விளை வயலின் சாலிடத்தே விளைந்த நெல்லின் பயனாலே தான் என்பதை மறவாதே, மழை இல்லையானாலும், விளைவு குறைந்தாலும், இவ்வாறு இயற்கையல்லாத தீங்குகள் செயற்கையால் தோன்றினாலும் உலகம் காவலரையே பழிக்கும். அதனை நன்கு நீ அறிந்தவன் என்றால் ஒன்று கேள்: மாறுபட்டோரின் பொது மொழியை மனதிற் கொள்ளாதே, உழவர் குடியினரை முதற்கண் பாதுகாத்து அத்தோடு ஏனைய குடியினரையும் காப்பாயானால், உன் ஆணைக்கு அடங்காதவர் கூட உன் அடியிணைகளை வந்து போற்றுவர்.

அருஞ்சொல் :

நனியிரு - நீ செறிந்த, ஏணியாக - எல்லையாக சொண்பு -
முசில், வீற்று - வேறு, இக்கண்ணகன் - இவ்விடமகன்ற, பாரம் -
குடி, ஒம்பி - பாதுகாத்து, கனலி - பிரகாசமான சூரியன், பதன் -
செவ்வி.

182ம் பாடல்

யாது காரணத்தாலோ கடலுள் பாண்டியர் குலத்தானான
இளம் பெருவழுதி பாடியது.

உண்டால் அம்மஇவ் வுலகம் இந்திரர்
அமிழ்தம் இளைவ தாயினும் இனிது எனதி
தமியர் உண்டலும் இலரே முனிவிலர்
துஞ்சலும் இலர்பிறர் அஞ்சுவது அஞ்சிப்
புகழ்எனின் உயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர் அயர்விலர்
அன்ன மாட்சி அனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன் தாள்
பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மை யானே.

ஆசிரியர் : இளம் பெருவழுதி துறை பொருண்மொழிக் காஞ்சி

விளக்கவுரை :

உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம் இந்திரர் அமிழ்தம் இயைவ
தாயினும் இனிது எனத் தமியர் உண்டலும் இலரே - இந்திரர்க்
குரிய அமுதம் கிடைப்பதாயினும் இனியது எனக் கருதி தாமே
தனித்து உண்டலும் இல்லாதவர், முனிவர் - சினமற்றவர், அஞ்சுவது
அஞ்சித் துஞ்சலும் இலர் - பிறர் அஞ்சுவதற்குத் தாமும் அஞ்சிச்
சோம்பி இருப்பவரும் அல்லர், புகழ் எனின் உயிரும் கொடுக்குவர்
- புகழேயானால் உயிரையும் கொடுப்பார்கள், பழியெனின் உலகு
டன் பெறினும் கொள்ளலர் - பழி என்றால் உலகம் முழுவதும்
பெறுவதாயினும் கொள்ளார், அயர்விலர் - அயர்வு அற்றோர்,
அன்னமாட்சி அனையராகித் தமக்கென முயலா - அத்தகைய மாட்சி
மையுடையவராக வாழ்வார் உயர்ந்தோர், தமக்கென எதுவும் செய்யார்,
நோன்தாள் பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மையானே - பிறர்க்கென
உழைக்கும் உண்மையான இயல்பும் உடையவராதலே அவர்
தகுதிக்குக் காரணமாகும்.

பொருள் :

இந்திரனின் அமுதமே கிடைப்பதாயினும் அது தமக்கு இனியது
எனக் கருதித் தாமே தனித்து உண்ணாதவர்கள், சினமற்றவர், பிறர்
அஞ்சுவதற்குத்தாமும் அஞ்சிச் சும்மா சோம்பி இருப்பவரும் அல்லர்.
புகழ் எனின் உயிரையும் கொடுப்பர், பழி எனின் உலகம் முழுவதுமே
பெறுவதாயினும் கொள்ளார், மனத்தளர்ச்சியற்றோர், அத்தகைய

மாட்சிமைப்பட்டவராக வாழ்வார் உயர்ந்தோர். அவர் தமக்கென எதுவும் செய்யாது பிறர்க்கென உழைக்கும் உண்மையான இயல்பும் உடையவ ராதலே அவர் தகுதிக்கு காரணமாகும். அவராலேயே வாழ்கிறது உலகம்.

அருஞ்சொல் :

முனிவு - சினம், துஞ்சல் - இறத்தல், அயர்வு - மனத்தளர்ச்சி, தமிழர் - தாமே.

242ம் பாடல்

ஒல்லையூர்க் கிழான் மகன் பெருஞ்சாத்தனைக் குடவாயிற் கீரத்தனார் பாடியது.

குடவாயில் நல்லாதனார் என்றும் கூறுவர்.

இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார் நல்லியாழ் மருப்பின் வெல்ல வாங்கிப்

பாணன் சூடான் பாடினி அனியான்

ஆண்மை தோன்ற ஆடவர்க் கடந்த

5 வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை

முல்லையும் பூத்தியோ ஒல்லையூர் நாட்டே

ஆசிரியர் : குடவாயிற் கீரத்தனார்

துறை : கையறுநிலை

ஒல்லையூர் என்பது, புதுக்கோட்டைத் தனியரசின் கீழிலிருந்த ஊர்களுள் ஒன்று. இப்போது அதற்கு ஒலிய மங்கலம் என்ற பெயர் வழங்குகிறது. இதனைச் சூழவுள்ள பகுதி*ஒல்லையூர் நாடெ னப்படும். சோழநாட்டிற்கும் பாண்டி நாட்டிற்கும் எல்லையாக ஓடும் தென் வெள்ளாற்றின் தென்கரை தென்கோனாடு என்றும் வட கரை வடகோனாடு என்றும் வழங்கின. தென்கோனாட்டின் மேலைப் பகுதி ஒல்லையூர் நாடு. இந்த ஒல்லையூரில் வாழ்ந்த கிழானுக்குப் பெருஞ் சாத்தன் இனிய மகனாய்ப் பாண்டிய நாட்டின் வடகோடியில் இருந்து சோழர்க்கும் பாண்டியர்க்கும் அடிக்கடி நிகழ்ந்த போரில் ஈடுபட்டுப் பாண்டியர்க்கு வெற்றிபயந்து வந்தான். சாத்தனது பெருமை முற்றும் அவனுடைய பேராண்மையிலும் தளாண்மையிலும் கொடையாண் மையிலும் ஊன்றி நின்றது. இந்நலமுடைமைகண்ட நல்லிசைச் சான்றோர் இவனை நயந்து பாடிச் சிறப்பித்தனர். பெருஞ்சாத்தன் நல் வாழ்வு வாழ்ந்து முடிவில் வானுலகு பெயர்ந்தான். அப்பொழுது அவன் பிரிவாற்றாது வருந்திய சான்றோருட் குட

வாயிற் கீரத்தனார் என்பார் ஒருவர். குடவாயில் சோழநாட்டில் உள்ளதோர் ஊர். கீரத்தனார் என்பார் அவ்வூரினராயினும் அவருக்கு “யாது ஊரே: யாவரும் கேளிரே” அதனால் அவர் மனத்தின்கண் பெருஞ்சாத்தன் பிரிவு வருத்தத்தை உண்டாக்கியது. பெருஞ்சாத்தன் இறந்தபின் கீரத்தனார் குடவாயில் நோக்கிச் செல்வராயினார். அக்காலையில் ஒல்லையூர் நாட்டைக் கடந்து வரும் வழியில் முல்லைக்கொடி பூத்திருப்பதைக் கண்டார். அதன் அழகும் மணமும் கீரத்தனார் உள்ளத்திற் பல எண்ணங்களை எழுப்பின. இன்பகாலத்தில் முல்லைப் பூவை இளையர் பலரும் செவ்வி மகளிரும் வரைவின்றிச் சூடிக் கொள்வர். பாணருள்ளும் பாண்மகன் அதனைத் தன் யாழ் கோட்டால் வாங்கிச் சூடிக் கொள்வான். பாண்மகனும் தன் கூந்தலிற் சூடி இன்புறுவான். பெருஞ்சாத்தன் இறந்த பின் இவர்கள் துயருறுகின்றனர். இன்பக் காட்சியும் துன்பக் காட்சியும் கீரத்தனார் கண்களில் மாறிமாறித் தோற்றின. முல்லைக் கொடியை நோக்கினார். முல்லையே பெருஞ்சாத்தன் இறந்தபின் இத்துன்ப காலத்தில் உன்னை இளையரும் சூடார். வளையணியும் பருவ மங்கையரும் கொய்து குழலிற் சூடார். பாணனும் சூடான், பாடினியும் அணியாள் இந்த ஒல்லையூர் நாட்டில் நீ ஏனோ பூத்துள்ளாய் என்பாராய் இப்பாடலைப் பாடினார்.

விளக்கவுரை :

இளையோர் சூடார் - இளைய வீரர் சூடார், வளையோர் கொய்யார் - வளையணிந்த இளையமகளிர் பறியார், நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கி - நல்ல யாழ் கோட்டின் மெல்ல வளைத்து, பாணன் சூடான் - பாணன் பறித்துச் சூடிக் கொள்ளான். பாடினி அணியாள் - பாடினி சூடான். ஆண்மை தோன்ற - தன்னுடைய ஆண்மைத் தன்மை வெளிப்பட, ஆட வர்க்கடந்த - வீரரை எதிர் நின்று கொன்ற வல்வேல் சாத்தன் விறைந்த பின்றை - வல்வேலினையுடைய சாத்தன் இறந்து பட்டபின், முல்லையோ பூத்தியோ - முல்லையே நீயும் பூக்கக் கடவையோ, ஒல்லையூர் நாட்டு - அவனது ஒல்லை நாட்டின் கண் (அவனையிழந்து கொடியேனாய் வாழ்கின்ற யானேயன்றி நீயும் கொடியையாய் பூக்கின்றாயோ?)

பொருள் :

இளமை நெஞ்சமுடைய வீரர்கள் முல்லை மலரைச் சூடமாட்டார்கள். வளையல் அணிந்த இளமையான மகளிர் முல்லை மலரைப் பறிக்க மாட்டார்கள். நல்ல யாழ்கோட்டினை மெல்ல வளைத்துப் பாணன் பறித்துச் சூடிக் கொள்ளான். பாடினி தன் தலையில் அணிய மாட்டாள். தன்னுடைய ஆண்மைத்தன்மை வெளிப்பட வீரரை எதிர்

நின்று கொன்ற வலிமையான வேலையுடைய சாத்தன் இறந்துபட்டபின்
முல்லையாகிய நீயும் அவனுடைய ஒல்லை நாட்டின் கண் பூக்கக் கடவையோ?

70ம் பாடல்

சோழன் குள முற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைக்
கோலூர்க் கிழார் பாடியது.

- தேளம் தீங்க்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண
கயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன
நுண்கோல் தகைத்த தென்கண் மாக்கிணை
இனிய காண்கிவன் தணிகெனக் கூறி
- 5 வினவல் ஆனா முதுவாய் இரவல
தைஇத் திங்கள் தண்கயம் போலக்
கொளக் கொளக் குறைபடாக் கூழுடைவியனகர்
அடுதீ அல்லது சுடுதீ அறியாது
இருமருந்து விளைக்கும் நன்னாட்டுப் பொருநன்
- 10 கிள்ளி வளவன் நல்லிசை யுள்ளி
நாற்ற நாட்டத்து அறுகாற் பறவை
சிறுவெள் ளாம்பல் ஞாங்கர் ஊதும்
கைவள் ஈகைப் பண்ணன் சிறுகுடிப்
பாதிரி கமழும் ஒதி ஒண்ணுதல்
- 15 இன்னகை விறலியொடு மென்மெல இயலிச்
செல்வை ஆயின் செல்வை ஆகுவை,
விறகுலய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
தலைப்பாடு அன்று அவன் ஈகை
நினைக்க வேண்டா வாழ்கஅவன் தாளே.

ஆசிரியர் : கோலூர்க் கிழார்

துறை பாணாற்றுப்படை

விளக்கவுரை:

சீறியாழ்ப்பாண - சீறியாழ்ப் பாணனே, கயத்துவாழ்யாமை காழ்கோத்தன்ன - வாவியிலே வாழ்கின்ற ஆமையை இருப்பினால் செய்த அம்பிலே கோத்ததைப் போல, நுண்கோல் தகைத்த தென் கண்மாக்கிணை நுண்ணிய கோலினாற் பிணிக்கப்பட்ட தெளிவான உடுக்கையோசையின் இசையைக்கேட்டு, இனிய காண்கிவன் தணி கெனக்கூறி - இனியவை காண்பாய் இளைப்பாறிக் செல்க என, வினவல் ஆனா முதுவாய் இரவல - ஏனைப்பலவும் கேட்கிறாய் முதியவனே! தை இத்திங்கள் தண்கயம்போலக் - தைப்பனியால் குளிர்ந்த குளம்போல, கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர் - கொள்ளக் கொள்ளக் குறையாத சோற்றையுடையது அவனது நகர் அடுதீ அல்லது சுடுதீ

அறியாது - அடுநெருப்பை அல்லாது சுடுநெருப்பை அறியாது அது, இருமருந்து விளைக்கும் நன்னாட்டுப் பொருநன் கிள்ளிவளவன் - சோறும் தண்ணீரும் கிடைக்கும் வளம்மிகுந்த வேந்தன் கிள்ளிவளவன் நல்லிசையுள்ளி - அவன் புகழை உள்ளத்திலே கொண்டவனாக்.

நாற்ற நாட்டத்து அறுகாற்பறவை - மணத்தினை விரும்பும் ஆறுகால்களையுடைய வண்டினங்கள், சிறுவெள்ளாமபல் ஞாங்கர் ஊதும் - வெள்ளிய ஆம்பல் மலர்சகின் பக்கத்தில் அமர்ந்து தேனினை நுகரும், கைவள் ஈகைப் பண்ணன் சிறு குடிப்பாதிரி கமிழும் ஒதி ஒண்ணுதல் - கைப்பொருளைக் கொடுக்கும் பாணனுடைய சிறிய குடியிலே பாதிரிப்பூ கமழும் கூந்தலையும் அழகிய நெற்றியையும் உடைய, இன்னகை விறலி யொடு - இனிமையான மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் விறலியோடு மென்மெல இயலிச் செல்வை ஆயின் செல்வை ஆகுவை - மெல்ல மெல்ல நடந்து அவன்பாற்செல்வாயாக. சென்றால் நீ பெருஞ் செல்வம் பெறலாம். விறகு ஓய்மாக்கள் பொன் பெற்றன்னதோர் தலைப்பாடு அன்று அவன் ஈகை - விறகு வெட்டக் காட்டுக்குச் சென்றவனுக்குப் பொன் கிடைத்தது போல எதிர்பாராது கிடைப்பதல்ல அவன் ஈகை, நினைக்க வேண்டா வாழ்க அவன்தாளே நீ வேறு எதையும் நினைக்க வேண்டாம் நம்பியே செல்லலாம் அவன் தாழ் வாழ்க.

பொருள் :

சீறியாழ்ப்பாணனே! ஆமையை அம்பிலே கோத்தாற் போன்ற உடுக்கையின் இசையைக் கேட்டு இளைப்பாறிச் செல்க என, எனைப் பலவும் கேட்கிறாய், முதியோனே! தைப்பனியாற் குளிர்ந்த குளம்போலக் கொள்ளக் கொள்ளக் குறையாத சோற்றையுடையது அவனது நகர். அடுநெருப்பு அன்றிச் சுடு நெருப்பு அறியாதது அது. அவ்வளம்மிக்க நாட்டு வேந்தன் கிள்ளி வளவன், அவன் புகழை உள்ளத்திலே கொண்ட வனாக இன்னகை தவழும் விறலியோடு மெல்ல மெல்ல நடந்து அவன் பாற் செல்வாயாக. சென்றால் நீ பெரும் செல்வம் பெறலாம். விறகு வெட்டக் காட்டுக்குச் சென்ற ஒருவனுக்குப் பொன் கிடைத்ததுபோல எதிர்பாராது கிடைப்பதல்ல அவன் ஈகை. உறுதியாக நீ நம்பியே செல்லாம் அவள் தாள் வாழ்க.

இவ்வாறு பாணனைக் கிள்ளியிடம் வழிப்படுத்துகிறார் புலவர்.

அருஞ்சொல்

காயம் - குளம், காழ் - நாராசம் இரும்பாற் செய்த அம்பு, தகைத்த - பிணிக்கப்பட்ட, கிணை - உடுக்கையோசை, அடுதீ - வீட்டில் ஏற்படும் நெருப்பு, சுடுதீ போரினால் ஏற்படும் நெருப்பு, இருமருந்து - சோறு, தண்ணீர், ஒண்ணுதல் - அழகிய நெற்றி, கைவள் - கைப்பொருள் ஞாங்கர் - பக்கம், ஊதும் - நுகரும், ஒதி - கூந்தல்.

2. குறுந்தொகை

இக்குறுந் தொகை என்னும் சீரிய இலக்கியம் பண்டைக் காலத்து நல்லிசைப் புலவர்களாற் பாடப்பட்ட, பாட்டும் தொகையும் கீழ்க்கணக்குமாகிய முத்திறத்து நூல்களுள் நடுநின்ற தொகை நூல்கள் எட்டனுள் ஒன்றாகும்.

இக்குறுந்தொகையில் அடங்கிய செய்யுள்கள் அனைத்தும் அகப்பொருள் பற்றி எழுந்தனவாகும். ஒத்த அன்பால் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம் அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாகா இவ்வாறு இருந்தது எனக்கூறப்படாததாய், யாண்டும் உள்ளத் துனர்வே நுகர்ந்து இன்பமுறுவதொரு பொருளாதலின் அதனை அகம் என்றார். எனவே அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்துக்கு அகம் என்பது ஆகுபெயராகும்.

தலைவன் கூற்று

40ம் பாடல்

யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்
யானும் நியும் எவ்வழி யறிதும்
செம் புலப் பெயனீர் போல
அன்புடைய நெஞ்சம் தாங் கலந்தனவே

ஆசிரியர்: செம்புலப் பெயனீரார்

துறை : இயற்கைப் புணர்ச்சி

விளக்கவுரை :

யாயும் ஞாயும் யாராகியரோ- என் தாயும் நின் தாயும் ஒருவருக் கொருவர் என்ன உறவுடையவர் ஆகுவர்?, எந்தையும் நுந்தையும் எம் முறைக்கேளிர் - என் தந்தையும் நின் தந்தையும் எம் முறையினையுடைய உறவினர் ஆவர்?, யானும் நீயும் எவ்வழியறிதும் - நானும் நீயும் இப்பொழுது அறிந்ததையல்லாமல் முன்பு எவ்வாற்றான் ஒருவரை ஒருவர் அறிந் துள்ளோம்?, இம்முன்றானும் தொடர் புடையோம் அல்லமாகவும், செம் புலப் பெயல் நீர்போல - செந் நிலத்தே பெய்யப்பட்ட மழை அந்நிலத்தினியல் போடே ஒன்றுறக் கலந்தாற் போன்று, அன்புடைய நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே - அன்புடைய நம் நெஞ்சங்கள் தாமகவே கலந்தன் காண்.

பொருள் (தொகுப்பு) :

என் தாயும் நின் தாயும் ஒருவருக்கு ஒருவர் என்ன உறவுடைய
வர்கள் ஆவார். எனது தந்தையும் நின் தந்தையும் எம் முறையினையுடைய
உறவினர் ஆவார்கள். நானும் நீயும் இப்பொழுது அறிந்து கொண்ட
தையல்லாமல், முன்பு எவ்வாற்றான் ஒருவரையொருவர் அறிந்து
ள்ளோம். இம்முன்று வகையாலும் தொடர்புடையவர் அல்லாமல்
இருக்க, செந்நிலத்திலே பெய்யப்பட்ட மழை அந்நிலத்தில் இயல்புடனே
ஒன்றுறக் கலந்தாற் போன்று நமது அன்புடைய நெஞ்சங்கள் ஊழ்வு
லியால் தாமாசுவே கலந்து கொண்டன.

அருஞ்சொல் :

கேளிர் - உறவினர், செம்புலம் - செந்நிலம், யாய், ஞாய் தாய்
என்பன முறையே என்தாய், நின்தாய், அவர்தாய் எனத்தன்மை
முதலிய மூன்றிடமும் பற்றிவரும். எந்தை, நுந்தை, தந்தை என்பன
போல, யாராசியர் - யாராந் தன்மையுடையர், என்ன உறவினை
யுடையவர் என்றவாறு.

உறவு என்பது தாய் மரபு பற்றியும் தந்தை மரபு பற்றியும்
வருவது. அவ்விரு மரபாலும் யாம் தொடர்புடையம் அல்லம்.
அல்லாவிடத்தும் ஒருவரை ஒருவர் அறியுமளவில் நட்புக்கிழமை
கோடலும் உண்டு. அங்ஙனம் யாம் இதற்கு முன்னர் எவ்வழியிலும்
அறிந்திலம். அறிவதற்கு வழிகள் இரண்டுள. கண்டறிதல் கேட்டறிதல்.

உறவுத் தொடர்பும், நட்புத் தொடர்பு இல்லாத நம்நெஞ்சங்கள்
இயல்பாகவே அன்பு நிரப்பியுள்ளன. இதற்குக் காரணம் பற்பல
பிறப்புக்களிலே பயின்று பயின்று முதிர்ந்த உழுவல் அன்பேயாம்.

நீர் நிலத்தோடு சேர்ந்த வழித்தன்மையை திரிந்து நிலத்தின்
தன்மையை ஏற்பது போலவும், நீரின் தன்மையை நிலம் தனதாக
ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு போலவும் நம் நெஞ்சங்களும் கலந்தன.

தலைவன் கூற்று

2ம் பாடல்

கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியல்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உள்வோ நீயறியும் புவே.

ஆசிரியர்: இறையனார்

துறை : நலம்பாராட்டல்

விளக்கவுரை :

கொங்குதேர் வாழ்க்கை அம்சிறைத்தும்பி - பூந்துகளையே ஆராய்ந்து தேனை உண்ணுகின்ற வாழ்க்கையினையும் அழகிய சிறகுகளையும் உடைய வண்டே, காமம் செப்பாது கண்டதுமொழிமோ - நான் விரும்பியதையறிந்து முகமன் கூறாமல் நீ வாய்மையாக அறிந்ததையே கூறுவாயாக பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயில் இயல் நெறியெயிற்று அரிவை கூந்தலின் - எழுமையும் என்னோடு பயின்றடிபட்ட அன்பினையும் மயில் போன்ற சாயலினையும் நெருங்கிய பல்வரிசையினையும் உடைய இவளது கூந்தல் போன்று நீ அறியும் பூ நறியவும் உளவோ - நின்னால் அறியப்பட்ட மலர்களுள் வைத்து நறுமணம்மிக்க மலர்களும் உள்ளனவாக அறிந்த துண்டோ.

அருஞ்சொல் :

கொங்கு - பூந்துகள், தேன், கண்டது - வாய்மை, பயிலிய - பயின்ற, தும்பி - வண்டினத்திற் சிறந்தது, அஞ்சிறை - அழகிய சிறகு.

பொருள் :

பூந்துகள் களையே ஆராய்ந்து உண்ணுகின்ற வாழ்க்கையினையும் அழகிய சிறகினையும் உடைய வண்டே, நான் விரும்பியதையறிந்து முகமன் கூறாமல் நீ வாய்மையாக அறிந்தவற்றையே கூறுவாயாக. எழுமையும் என்னோடு பயின்றடிபட்ட அன்பினையும் மயில் போன்ற சாயலினையும் நெருங்கிய பல் வரிசையினையும் உடைய இவளது கூந்தல் போன்று நின்னால் அறியப்பட்ட மலர்களுள் வைத்து நறுமணம் மிக்க மலர்களுள் உளவோ என அறிந்ததுண்டோ.

1 இனி இப்பாடல் சிவபெருமான் "நன்றாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கமேறித்" தருமி என்னும் அந்தணன் பொருட்டுப் பாடியது என்னும் வரலாற்றொன்று வழங்குதலும் அறிக.

இவள் கூந்தல் போன்று இனிது கமழும் மலர் இதுகாறும் யான் அறிந்திலேன் ஒரு கால் பூத்தேரும் வாழ்வுடைய நீ அறிந்த துண்டாயின் கூறுக தும்பியைத் தலைவன் கேட்டது போல் அமைந்துள்ளது.

இப்பாடல் இயற்கைப் புணர்ச்சியின் கண் இடையீட்டு நின்ற தலைமகன், தலைமகளை நாணின் நீக்குதற் பொருட்டு மெய்தொட்டுப் பயிறல் முதலாயின அவள் மாட்டு நிகழ்த்தித் தனது அன்பு தோன்ற அவள் நலத்தைப் பாராட்டுதல்.

இதன் கண் தலைவன், தலைவியின் கூந்தலில் உறையும் வண் டொன்றினை விளித்து வண்டே! நீ மலர் தேர்ந்து கொங்குண்ணும் வாழ்க்கையுடையாய், ஆதலின் நீ அறியும் பூக்களில் இவள் கூந்த லினுங் காட்டில் நறியன உள்ளனவாக அறிதியோ என அறியும் முகத்தால் அவள் கூந்தலின் இயற்கை மணத்தைப் பாராட்டுகின்றான்.

3. நற்றிணை

சங்ககால எட்டுத்தொகை நூல்களுள் இதுவும் ஒன்று. புலவர் பலராலும் பாடப்பட்டது. ஒன்பதடி முதல் பன்னிரண்டு அடிவரையுள்ள நானூறு அகவற்பாக்கள் நற்றிணை ஆகும்.

மக்கள் நுதலிய அகன் ஐந்திணையாகும். இவ்வைந்தனுள்ளும் திணை என்னும் பெயரால் திகழ்வது நற்றிணை ஒன்றேயாகும். அது நற்றாய் போன்று சிறப்புரிமையுடையது. அதன் கண்ண காணப்படும் பாக்களும் அத்துணைச் சுவைமிக்குடையன. அப்பாட்டுக்கள் இருநூற்றெழுத்தைந்து பொய்யாநாவின் புலவர் பெருமக்களாற்பாடப்பட்டுள்ளன. இந்நூற் பாட்டுக்கள் அகப்பொருள் குறிக்கும் அளவோடு கொடை, ஆட்சிமுறை, ஆட்சிப்பரப்பு, அறப்போர் மொழியோம்பல், நெறிபேணல், அன்பு, அருள், நண்பு ஒருமை முதலிய பல தமிழக வரலாறும் ஆங்காங்கே வேண்டுமளவு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

381ம் பாடல்

அருந்துயர் உழத்தலின் உண்மை சான்மெனப்
பெரும்பிறிது இன்மையின் இலேனும் அல்லேன்
கரைபொருது இழிதரும் கான்யாற்று இகுகரை
வேர்கிளர் மாஅத்து அந்தளிர் போல

5 நடுங்கல் ஆனா நெஞ்சமொடு இடும்பை
யாங்கனந் தாங்குவென் மற்றே ஓங்குசெலல்
கடும்பகட்டு யானை நெடுமான் அஞ்சி
ஈர நெஞ்சம் ஓடிச்சேண் விளங்கத்
தேர்வீச இருக்கை போல்

10 மாரி இரீஇ மான்றன்றால் மழையே.

பாடியவர் : ஓளவையார்	மெய்ப்பாடு : அழகை
திணை - முல்லை	பயன் : அயாவுயிர்த்தல்

இப்பாடல் பிரிவிடையாற்றாளாகிய தலைமகள் பருவ வரவின் கண் சொல்லியதாம்.

தலைமகள் வினைவயிற் பிரிந்தவிடத்து துயரம் தாங்காத தலைவி (தலைமகள்) அவர் வருவேன் என்று சென்ற குறித்த காலம் வந்தடுத்தலும் கண்டு அவர் கூறிய கார்காலம் வந்து நிலைத்திரா நின்றது. இன்னும் இறந்துவிடாமல் யானும் உயிரோடு இருக்கின்றேன். நடுங்குவதும் தீராத உள்ளத்துடனே இத்துன்பத்தை

எவ்வாறு தாங்குவேன் என அழிந்து கூறா நிற்பது. (கூறியது)

விளக்கவுரை :

ஒங்கு செவல் சுடும் பகட்டுயானை நெடுமான் அஞ்சி - தலை தூக்கி நடக்கும் உயர்ந்த விரைந்து நடக்கும் நடையையுடைய ஆண் யானைப் படையையும், விரைந்து செல்லும் குதிரைப்படையையும் உடைய அஞ்சியென்னும் மன்னன், ஈர நெஞ்சம் ஓடிச்சேண் விளங்கத் தேர்வீச இருக்கைபோல - குளிர்ந்த உள்ளத்தால் ஆராய்ந்து நீண்ட காலம் தன் பெயர் விளங்கி நிற்குமாறு இரவலர்க்குத் தேர் களைப் பரிசுகொடுக்க இருக்கின்ற நாளாந்தக் காட்சிபோல, மாரீஇரீஇ மான்றன்றால் மழை - மேகம் மழை பெய்யத் தொடங்கி மாறாது ஒரு தன்மையாய்ப் பெய்யா நின்றது.

நடுங்கல் ஆனா நெஞ்சமொடு இரும்பை யாங்கனம் தாங்குவென் மந்றே என் தலைவர் வருவேம் என்ற இப்பருவத்தில் அவர் வராமையாலே தாங்குதற்கரிய துன்பத்தைத் தாங்குவேன் மற்றும்.

அருந்துயர் உழத்தலின் உண்மை சான்மெனப் பெரும்பிறிது இன்மையின் இலேனும் அல்லேன் - தாங்குதற்கரிய துன்பத்தை அனுபவித்தலின் அறிகுறியாக இதுவரை யான் இறந்தொழிந்தால் அவர் இடத்து அன்பு டையவள் என்பது வெளிப்படையாகும்.

கரை பொருது இழிதரும் சான் யாற்று இகுசரை வேர்சினர் மாஅத்து அந்தளிர் போல - கரையைமோதி ஓடுகின்ற பெரிய ஆற்றின் இடிகரை வேர்களெல்லாம் அசைக்கப்பட்டுத் தோன்றிக் காற்றினா லலையும் மாமரத்தின் அழகிய தளிர்போல நடுங்குதல் நீங்காத நெஞ்சுடனே இத்துன்பத்தை எவ்வாறு தாங்கிக்கொள்வேன்.

அருஞ்சொல் :

பெரும்பிறிது - சாக்கேடு, இகுசரை - இடிந்தகரை, இடும்பை - காமநோய்.

பொருள் :

தலைநிமிர்ந்து நடக்கும் உயர்ந்த விரைந்த நடையையுடைய ஆண்யானைப்படையையும் விரைந்து செல்லும் குதிரைப்படையையும் உடைய அஞ்சியென்பவன் தனது இரக்கம் பொருந்திய மனத்தினால் ஆராய்ந்து நீண்டகாலம் தன் பெயர் விளங்கி நிற்குமாறு, இரந்து வருபவர்களாகிய இரவலர்க்குத் தேர்களைப் பரிசு கொடுக்க இருக்கின்ற சபாமண்டபக் காட்சிபோல மேகம் மழைபெய்யத் தொடங்கி, விடாது ஒரு தன்மையாய்ப் பெய்யா நின்றது. என் காதலர் வருவார்

என்ற இப்பருவத்தில் அவர் வராமையினாலே தாங்குதற்கரிய துன்பத்தை யடைதலின் அறிகுறியாக இது வரையும் நான் இறந்தொழிந்தால் அவர் மேல் அன்புடையேன் என்பது உண்மையாகும். அவ்வாறு இறந்துபடாமையினால் அன்பில்லாதவளா! அவ்வண்ணம் அன்பில்லாதவளை அவர் அருளுடையராயினும் கரைமோதியோடு சின்ற கான் ஆற்றின் இடிகரையில் உள்ள வேர்களெல்லாம் அசைக்கப்பட்டுக் காற்றினால் அலையும் மாமரத்தின் அழகிய துளிர்போல நடுக்கம் நீங்காத நெஞ்சுடனே இத்துன்பத்தை எவ்வாறு தாங்க வல்லேன்?

231ம் பாடல்

மையற விளங்கிய மணிநிற விசம்பின்
கைதொழு மரபின் எழுமீன் போலப்
பெருங்கடல் பரப்பின் இரும்புறந் தோய்ச்
சிறுவெண் காக்கை பலவுடன் ஆடுந்

5 துறைபுலம்பு உடைத்தே தோழி பண்டும்
உள்ளூர்க் குரீஇக் கருவுடைத் தன்ன
பெரும்போது அவிழ்ந்த கருந்தாள் புன்னைக்
கானலங் கொண்கன் தந்த
காதல் நம்மொடு நீங்கா மாறே

பாடியவர் - இளநாகனார் மெய்ப்பாடு : பெருமிதம்
திணை - நெய்தல் பயன் : வரைவு கூடாவுதல்

விளக்கவுரை :

உடைத்தே தோழி பண்டும் உள்ளூர்க் குரீஇக் கருவுடைத்தன்ன - இதன் முன்னரும் தோழி மலையின் கண் உள்ள ஊர்க் குருவியின் முட்டையை உடைத்தாற் போன்ற,

பெரும் போது அவிழ்ந்த கருந்தாள் புன்னக்கானலம் - பெரிய அரும்பு மலர்ந்த கரிய அடியையுடைய புன்னை மரச் சோலையையுடைய கொண்கன் தந்த காதல் நம்மொடு நீங்காமாறே - கொண்கன் கொடுத்த காதலானது நம்மைவிட்டு நீங்காமையினாலே,

மையறவிளங்கிய மணிநிற விசம்பின் - குற்றமறவிளங்கிய நீலமணி போன்ற நிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண் தோன்றி, கைத் தொழும் மரபின் எழுமீன் போல - உலகத்தாராலே கைதொழப்படும் தகுதியை யுடைய முனிவரின் தோற்றமாகிய எழுமீனைப் போல,

பெருங்கடல் பரப்பின் இரும்புறந் தோய்ச் சிறுவெண் காக்கை பலவுடன் ஆடுந்துறை புலம்பு - பெரிய கடற்பரப்பின் இடத்தே,

கரிய முதுகு நனையும்படி சிறிய வெள்ளிய நீர்க்காக்கை பலவும் ஒருங்குசேர நீர் குடையாக நிற்கும் துறையை யாம் தனிமையாகப் பார்ப்பதற்கு அத்துறை மிகவும் இன்னாமையுடையதாய்க் காணும் தன்மையதாய் இருக்கின்றது.

எழுமீன் :

உத்தரதுருவத்தைச் சூழ்ந்துவரும் (எழுமுனிவர் எனப்படும்) எழுமீன்கள் பண்டுதந்த காதலென இயைக்க.

இறைச்சிப் பொருள் :

சிறு வெண்காக்கை ஆணும் பெண்ணும் பல ஒருசேர ஆடு தலை நோக்கினகாலை அங்ஙனம் யாமும் ஆடற்கில்லையேயென வருந்தி நிற்கும் என்பதாகும்.

பொருள் :

தோழி! இதன் முன்னும் மனையின் கண்ணேயுள்ள ஊர்க் குருவியின் முட்டையை உடைத்தாற் போன்ற பெரிய அரும்பு மலர்ந்த கரிய அடியையுடைய புன்னையஞ்சோலையை உடைய கொண்கன் கொடுத்த காதலானது நம்மைவிட்டு நீங்காமையினாலே மாசற விளங்கிய நீலமணி போன்ற நிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண்ணே தோன்றி உலகத்தாராலே கைதொழப்படும் தகுதியையுடைய முனிவரின் தோற்றமாகிய எழுமீனைப்போற் பெரிய கடற்பரப்பின் கண்ணே கரியமுதுகு நனையும்படி சிறிய வெள்ளிய நீர்க்காக்கை பலவும் ஒருங்குசேர நீர்குடையா நிற்கும் கூற்றுறையை நாம் துரியேமாய் நோக்கு வதற்கு அத்துறை மிகவும் இன்னாமையுடையதாகக் காணும் தன்மைய தாயிரா நின்றது.

ஏன் வரைவு கடாவுதலு மாயிற்று :

புன்னையங்கானலின் முன்பு முயங்கினமையின் அதனை நோக்கலும் கானலங் கொண்கன் தந்த காதலென இடத்தொடு புலம்பத் தொடங்கினாள் கொண்கனொடு ஆட்கிரிய துறையாதலின் அவனின்மையிற் புலம்பு உடைத்தென வருந்தினாளாயிற்று. மணம் செய்தாலன்றி அவன் வெளிப்படையாக வந்து ஆட்கிரியலாமையின் வரைவு கடாவுதலுயிற்று.

அருஞ்சொல் :

விசம்பு - ஆகாயம், பண்டு - முன்னர், கொண்கள் - தலைவன், வரைவுகடாவுதல் - மணந்து கொள்ளல்.

4. கலித்தொகை

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. சங்ககாலத்தது என்றும் கூறுவர். மறுத்துரைப்பாரும் உளர். கற்றவர்களாற் புகழ்ந்து போற்றப் படுவது பண்டைக்காலத்தே இசையோடு பாடும் இசைப்பாட்டாகவே விளங்கியது. நெய்தற் கலியினைப் பாடிய நல்லந்துவனாரே இந்நூலின் பிறகலியினையும் சேர்த்துக் கலித்தொகையைத் தொகுத்துள்ளார் என்பது நச்சினார்க் கினியாரின் உரைப்பகுதியை நோக்கும் போது விளக்கமுறும்.

16ம் பாடல் (நெய்தற் கலி)

கவலையின்றியிருந்த தலைவனிடம் தோழி அறத்தை எடுத்து
ரைத்தல்

மாமலர் முண்டகம் தில்லையோடு ஒருங்குடன்
கானம் அணிந்த உயர்மணல் எக்கர்மேல்
சீர்மிகு சிறப்பினோன் மரமுதல் கைசேர்த்த
நீர்மலி காசும்போல பழம்தாங்கும் முடத்தாழைப்

5 பூமலர்ந் தவைபோலப் புள்அல்கும் துறைவ! கேள்,
'ஆற்றுதல்' என்பது ஒன்று அலர்ந்தவர்கு உதவுதல்,
'போற்றுதல்' என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை,
'பண்பு' எனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுக்குதல்
'அன்பு' எனப்படுவது தன்கிளை செறாஅமை,

10 'அறிவு' எனப்படுவது பேதையார் சொல்நோன்றல்,
'செறிவு' எனப்படுவது கூறியது மறாஅமை,
'நிறைவு' எனப்படுவது மறைபிறர் அறியாமை,
'முறை' எனப்படுவது கண்ணோடாது உயிர்வெளவல்,
'பொறை' எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்

15 ஆங்கதை அறிந்தனிராயின், என் தோழி
நன்னுதல் நலன்உண்டு துறத்தல் கொண்க!
தீம்பால் உண்பவர் கொள்கலம் வரைதல்,
நின்தலை வருந்தியாள் துயரம்
சென்றனை களைமோ பூண்க, நின்தேரே!

ஆசிரியர் : நல்லந்துவனார்.

விளக்கவுரை :

உயர் மணல் எக்கர் மேல் - கடற்கரையிலே உயர்ந்து விளங்கிய மணல் மேடுகளின் சூழலில், மாமலர் முண்டகம் தில்லையோடு ஒடுங் குடன் சான் அணிந்த - சுருநீல மலர் பூத்துக்குலுங்க கழி முள்ளியும் தில்லையும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வளர்ந்திருந்தன. சீர்மிகு சிறப்பினோன் - எல்லா வரிசைகளும் நிறையப் பெற்ற சிறப்பினையுடைவரான சிவபெருமான், மரமுதல் கைசேர்த்த நீர் மலிகரகம் போல - ஆலமர நிழலிலே கொண்டுவந்து வைத்திருந்த நீர் நிறைந்த புண்ணிய கலசம்போல, பழம் தூங்கும் முடத்தாழைப் பூமலர்ந்தவை போல - தாழையின் பழங்கள் வளைந்த மடல்களிலே தூங்கிக்கொண்டிருந்தன. அந்தத்தாழையிலே பூ மலர்ந்ததைப் போல, புள் அல்கும் - அதன் மடல்களிலே கடல்நாரை ஒன்றும் அமர்ந்திருந்தது. துறைவ! கேள் - தலைவனே கேட்பாயாக.

ஆற்றுதல் என்பது ஒன்று அலந்தவர்க்கு உதவுதல் - ஆற்றுதல் என்று சொல்லப்படுவது வறுமையுற்று வாடியவர்களுக்கு உதவுதல், போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை - போற்றுதல் என்பது நம்முடன்கூடி உறவு கொண்டவரைப் பிரியாதிருத்தல், பண்பு எனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுக்குதல் - பண்பு எனப்படுவது உலக நிலைமையை அறிந்து நடத்தல், அன்பு எனப்படுவது தன்சிகளை செறாஅமை - அன்பு எனப்படுவது தன் சுற்றத்தவருடன் கோபம் கொள்ளாதிருத்தல், அறிவு எனப்படுவது பேதையார் சொல் நோன்றல் - அறிவு என்று சொல்லப்படுவது அறிந்த வர்களாகிய பேதையர்களின் சொல்லைப் பொறுத்துக்கொள்ளல், செறிவு எனப்படுவது கூறியது மறாஅமை - செறிவு என்று சொல்லப்படுவது கூறியதொன்றைத் தாம் என்றும் மறுத்து நடவாமை. நிறைவு எனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமை - நிறைவு எனப்படுவது மறைவான செயல்களைப் பிறர் அறியாது காத்தல், முறை எனப்படுவது கண்ணோடாது உயிர் வெளவல் - முறை எனப்படுவது தீங்கு செய்தார் தமராயினும் கண் ணோட்டமின்றி அவர் உரையும் வாங்கிவிடல், பொறை எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல் - பொறையென்று சொல்லப்படுவது தண்ணைப் போற்றா தாரிடமும் பகை கொள்ளாது பொறுமையோடிருத்தல்.

ஆங்கதை அறிந்தனிராயின் - இங்கே சொல்லிய இவற்றையெல்லாம் நீரும் அறிந்தவர்தாமே. அப்படியாயின் யான் கூறுவது கேட்பீராக, கொண்க என் தோழி நன்னுதல் நலன் உண்டு துறத்தல் - தலைவனே என் தோழியின் நலத்தை அனுபவித்துவிட்டு அவளைக் கைவிட்டு மறந்திருத்தல், தீம்பால் உண்பவர் கொள்கலம் வரைதல் - இனியபாலை உண்பவர்கள் அந்தப்பால் இருந்த கலத்தைக் கவிழ்த்தது போன்ற அறியாமையாகும். நின்தலை வருந்தியாள் துயரம் - நின் காரணமாக வருந்தியவளின் துயரத்தை, சென்றனை களைமோ பூண்க நின்தேரே - உடனே சென்று களைவாயாக.

அருஞ்சொல் :

மாமலர் - கரிய மலர், முண்டகம் - கழிமுள்ளி, சிறப்பினோன்
- துச்சணாமூர்த்தி (சிவன்), முதல் - அடிமரம், கரசம் - செம்பு, தூங்கும்
- தொங்கும், புள் - பறவை, அல்கும் - தங்கும், ஆற்றுதல் - இல்லறம்
ஆற்றுதல், அலந்தவர் - வருந்தியவர், பாடு - உலகியல், கிளை -
உறவு, செறாஅமை - கோபித்துக் கொள்ளாமை, நோன்றல் - பொறுத்தல்.

பொருள் :

கடற்கரையிலே, அதற்கு அழகு செய்வது போல மணல்
மேடுகள் உயர்ந்து விளங்கின. அம்மணல் மேடுகளைச் சூழவும்
சுருநீல மலர்கள் பூத்துக்குலுங்கக் கழிமுள்ளியும், தில்லையும் ஒன்றாகச்
சேர்ந்து வளர்ந்திருந்தன. சீர்மிசுந்த சிறப்பினை உடையவனான
சிவபெருமான், ஆலமர நிழலிலே கொணர்ந்து வைத்திருந்த நீர்
நிறைந்த புண்ணிய கலசம் போலத் தாழையின் பழங்கள் வளைந்த
மடல்களிலே தூங்கிக் கொண்டிருந்தன. அந்தத் தாழையிலே பூ
மலர்ந்தது போல் அதன் மடல்களிலே கடல் நாரை ஒன்றும்
அமர்ந்திருந்தது. இவ்வாறு சுற்றிலும் ஊரலர் தூற்றத் துன்பச் சுகை
தாளாது அவள் ஓடிந்து வீழக் குருகு தாழை மடல்மீது ஓய்ந்தாரமாக
இருப்பது போல, சுவலை யின்றி நீயும் இருக்கின்றாயே! துறைவனே
கேள்!

ஆற்றுதல் என்று சொல்லப்படுவது வறுமையுற்று அலமந்தவர்
களுக்கு உதவுதல், போற்றுதல் என்பது கூடி உறவு கொண்டவரைப்
பிரியாதிருத்தல், பண்பு எனப்படுவது உலக நிலைமை அறிந்து
நடத்தல், அன்பு எனப்படுவது தன் சுற்றத்தினரைக் கோபியாதிருத்தல்,
அறிவு எனப்படுவது அறிவற்ற பேதையர்களின் சொல்லைப்
பொறுத்துக் கொள்ளுதல், செறிவு என்று கூறப்படுவது கூறியதொன்றைத்
தாம் என்றும் மறுத்து நடவாதிருத்தல், நிறை என்பது மறைவான
செயல்களைப் பிறர் அறியாது காத்தல், முறை எனப்படுவது தீங்கு
செய்தார் தமராயினும் கண்ணோட்டமின்றி அவர் உயிரை வாங்கிவிடல்
பொறை எனப்படுவது தன்னைப் போற்றாதாரிடமும் பகை கொள்ளாது
பொறுமையோடு இருத்தல்.

இங்கே சொல்லிய இவற்றையெல்லாம் நீரும் அறிந்தவர் தாமே!
அப்படியாயின் யான் கூறுவது கேட்பீராக. கொண்கனே! என்
தோழியின் நலத்தை அனுபவித்து விட்டு அவளைக் கைவிட்டு விட்டு
மறந்திருத்தல் இனிய பாலுண்பவர்கள் அப்பால் இருந்த கலத்தைக்
கவிழ்த்து விடுதலைப் போன்ற அறியாமையாகும். நின் காரணமாக
வருந்தியவளின் துயரத்தை உடனே சென்று சுளைவாயாக.

(அறத்தை எடுத்துரைப்பவள் முதலிலே ஆலின் கீழ் அறமுரைத்த
பெருமானை எடுத்துக் காட்டிய நயம் உணர்க)

20ம் பாடல் (குறிஞ்சிக் கவி)

(தலைவியைக் கண்டு உள்ளம் பறிகொடுத்தான் இளைஞன் ஒருவன். அவள் பதிலுரைக்கா நிலையில் அவன் உரைக்கின்றான்)

ஊர்க்கால் நிவந்த பொதும்பருள் நீர்க்கால்
கொழுநிழல் ஞாமல் முதிர்இணர் கொண்டு
கமும் முடித்துக் கண்கூடு கூழை
சுவல்மிசைத் தாதொடு தாழ, அகல்மதி

- 5 தீங்கதிர் விட்டதுபோல முகன் அமர்ந்து
ஈங்கே வருவாள் இவள்யார்கொல்? நல்லார்
உறுப்பெலாங் கொண்டு, இயற்றியாள்கொல்?

வெறுப்பினால்
வேண்டுகுவம் கொண்டதோர் கூற்றம்கொல்? - ஆண்டார்

- 10 கடிது இவளைக் சாவார்விடுதல், கொடியியல்,
பல்கலைச் சில்புங் கலிங்கத்தள் - ஈங்கு, இதோர்
நல் கூர்ந்தார் செல்வ மகள்,
இவளைச் சொல்லாடிக் காண்பேன், தகைத்து,
நல்லாய்! கேள்

- 15 ஆய்தூவி அனம்என, அணிமயில் பெடைஎனத்,
தூதுணம் புறவுஎனத், துதைந்தநின் எழில்நலம் -
மாதர்கொள் மான்நோக்கின் மடநல்லாய்! -

நிற்கண்டார்ப்
பேதுறாஉம் என்பதை அறிதியோ? அறியாயோ?
நுணங்குஅமைத் திரள்என, நுண்இழை அணைஎன

- 20 முழங்குநீர்ப் புணைஎன, அமைந்தநின் தடமென்தோள்
வணங்குஇறை, வால்எயிற்று, அம்நல்லாய்!

நிற்கண்டார்க்கு
அணங்குஆகும் என்பதை அறிதியோ? அறியாயோ?
முதிர்கோங்கின் முகைஎன, முகம்செய்த குரும்பைஎனப்
பெயல்துளி முகிழ்எனப் பெருத்தநின் இளமுலை

- 25 மயிர்வார்ந்த வரிமுன்கை மடநல்லாய்! நிற்கண்டார்
உயிர்வாங்கும் என்பதை உணர்தியோ? உணராயோ
எனவாங்கு

பேதுற்றாய் போலப் பிறர்எவ்வம் நீஅறியாய்
யாதொன்றும் வாய்வாளாது இறந்துசுவாய் கேள்இனி

30 நீயும் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப்
 போதர விட்ட நுமரும் தவறிலர்,
 நிறைஅழி கொல்யாணை நீர்க்கு விட்டாங்குப்
 பறைஅறைந் தல்லது சொல்லற்க என்னா
 இறையே தவறுடை யார்.

ஆசிரியர் : கபிலர்.

விளக்கவுரை :

ஊர்க்கால் நிவந்த பொதும்பருள் நீர்க்கால்

ஈங்கே வருபவள் இவள் யார் கொல்

கொன்றையின் புதுமலரைத் தலை நடுவே சூடி முடித்துக்
 கொண்டிருக்கிறாள். மலரும் மயிரும் கலந்து பின்னியது போன்ற
 சடை தோளிலே புரண்டு அழகு செய்கிறது. முழுமதியம்போல் முகம்
 அழகு செய்கின்றது. இப்படி வருகின்றவள் அவள் யாரோ? ஆங்கே
 ஓர் வல்லவன் தைஇய பாவை கொல்? - வல்லவன் ஒருவன் செய்து
 உயிர் கொடுத்து உலவவிட்ட பொற்பாவையோ?, நல்லார் உறுப்பெலாங்
 கொண்டு இயற்றினாள் கொல் - பெண்களிலே சிறந்தவர்களின் அவய
 வங்களையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து அயனானவன் சமைத்த
 சித்திரமோ? வெறுப்பினால் வேண்டுருவம் கொண்டதோர் கூற்றம்கொல்
 - தனது உருவிலே வெறுப்புக்கொண்ட கூற்றுவன் இவ்வாறு
 அழகுருவம் எடுத்து ஆடவர்களின் உயிரை வாங்குவெண்ணி உலா
 வந்தததோ. ஆண்டார் கடிது இவளைக்காவார் விடுதல் - இவள்
 பெற்றோர் இவளை வீட்டில் அடைத்து வைத்திருக்க வேண்டாமோ?
 கொடிஇயல் - எவ்வளவு கொடுமை, பல்கலைச் சில்பூங்கலிங்கத்தன்
 - மென் கொடிபோல அசைந்து இடையிலே பல கோவைகளால்
 அமைந்த மேகலையும் தவழ்ப்பூக்கரையிட்ட கலிங் கத்தையும் உடுத்த
 வளாக வருகிறாள். ஈங்கு இதோர் நல்கூந்தார் செல்வ மகள் -
 ஒருக்கால் பிள்ளையற்று வாடியவர் பெற்றெடுத்த ஒரேயொரு
 செல்வமகனோ, இவளைச் சொல்லாடிக் காண்பேன் தகைத்து -
 எதற்கும் இவளுடன் சென்று பேசலாம். இவள் தகைமையையும்
 சற்றுக்காண்போம். நல்லாய்! கேள், - நல்லவளே கேட்பாயாக.

மான்நோக்கின் மடநல்லாய் - மானின் கண்களைப்போற் காண்ப
 வரை மயக்கும் கண்ணழகினையுடையவளே, ஆய்தூவி அனம் என
 அணிமயில் பெடை எனத், தூதுணம் புறவு எனத் துதைந்தநின் எழில் நலம்
 - அன்னம் போன்ற மென்நடையும், மயில் போன்ற அழகுச்சாயலும்,
 புறாவைப் போன்ற நின் மடப்பம் அமைந்த பேரெழிலும் கண்டபவரை
 மயக்கி அழியச் செய்யும் என்பதை அறிதியோ? அறியாயோ? - அறி

வாயோ அறிய மாட்டாயோ.

வணங்குமுறை - வளைந்த முன்கையினையுடையவளே, வால் எயிற்று அம்நல்லாய் - வெண்மையான பற்களையுடையவளே, அமைந்த நின் தடமென் தோள் - நினது மெல்லிய தோள்கள்தாம் என்னே? நுணங்கு அமைத்திரள் என நுண்ணிழை அணைஎன முழங்கு நீர்ப்புனை என, - அவை நிறத்தாலும் திரட்சியாலும் மூங்கிலைப் போல் இருக்கின்றன. மென்மையினாற் பட்டுத்தலையணைபோல் இருக்கின்றன. காமக்கடலைக் கூடப்பதற்குரிய தெப்பமும் போல் இருக்கின்றன. நிற்கண்டார்க்கு அணங்கு ஆகும் என்பதை அறிதியோ? அறியாயோ - நின்னைக்கண்ட வர்க்கு அவை வருத்தம் செய்வன என்பதை அறிவாயோ அறியமாட்டாயோ?

மயிர் வாந்த வரிமுன்கை மடநல்லாய் - அழகிய மயிர் செறிந்த முன்கைகளையுடைய மடமைத் தன்மையிற் சிறந்த நல்லவளே முதிர் கோங்கின் முகையென முகம் செய்த குரும்பையெனப் பெயல்துளி முகிழ் எனப் பெருத்தநின் இளமுலை - உன் இளமுலைதாம் முற்றின கோங்கின் இள முகையோ, அடி பரந்து விளங்கும் குரும்பையோ, மழைத் துளி விழும்போது உண்டாகும் குமிழ்களோ இவ்வண்ணம் அமைந்த உன் இள முலைகள், நிற்கண்டார்க்கு உயிர் வாங்கும் என்பதை உணர்தியோ உணராயோ - உன்னைக்கண்டவர்களுக்கு உயிரை வாங்கும் என்பதை அறிவாயோ அறிய மாட்டாயோ.

எனவாங்கு - என இவ்வாறு எடுத்துரைத்தும், பேதுற்றாய் போலப் பிறர் எவ்வம் நீ அறியாய் - மயக்க முடையவள் போற் பிறர் படும் துன்பத்தை நீயும் அறியவில்லையோ? யாதென்றும் வாய் வாளாது இறந்து ஈவாய் கேள் - ஏதேனும் ஒரு வார்த்தை பேசாது என்னை விட்டு அகன்று போகிறாயே, நான் சொல்வதைக் கேள்.

நீயும் தவறில்லை - நீயும் குற்றமுடையவளல்லள். நின்னைப் புறங் கடைப்போதர விட்ட நுமரும் தவறில் - இவ்வண்ணம் உன்னைத் தெருவிலே உலவவிட்ட உன் சுற்றத்தாரும் தவறுக் குரியவரல்லர். யார் குற்றம் என்பாயேல் அதனையும் கேட்பாயாக. நிறை அழி கொல் யானை நீர்க்கு விட்டாங்குப் பறையறைந்தல்லது செல்லற்க என்னா இறையே தவறுடையான - மதங்கொடையானையை நீர்த்துறைக்கு விட்டால் அதற்கு அறிகுறியாகப் பறையறைந்து வழிச்செல்வோரை விலக்கி அதன்பின் அனுப்புவார்களே அதேபோல்

உன்னையும் பறைசாற்றியே செல்ல விட்டிருக்கவேண்டும் என்று கட்டளையிடாத அரசனே தவறுடையவன்.

அருஞ்சொல் :

நிவந்த - வளர்ந்த, கமும் - ஒன்றோடொன்று மயங்க,
கூழை - கூந்தல், பல்கலை - எண்கோவை மேகலை, கலிங்கம்
- ஆடை, தூது - கல், தூதுணம் கல்லை உணவாகக் கொண்ட,
துதைந்த - மிகப் பெற்ற, மாதர் - காதல், புணை - தெப்பம்,
வணங்கு இறை - வளை முன்கை, முகிழ் - மொக்குகள்,
இறந்து ஈவாய் - கடந்து செல்கின்றவளே, போதரவிட்ட - போக
விட்ட, கூற்றம் - இயமன்.

பொருள் :

கொன்றையின் பூவைத் தலையில் அணிந்துள்ளாள். மலரும் மயிரும் கலந்து பின்னிய கூந்தல் தோளிலே கிடந்து அழகுசெய்கிறது முழுமதியம் போல் முகம் பிரகாசிக்கின்றது. இப்படி வருகின்ற அவள் யாரோ.

வல்லவன் செய்து உபிரூட்டியுலவவிட்ட பொற்பாவையோ? பெண் களிலே சிறந்தவர்களின் அழகான உறுப்புக்களையெல்லாம் ஒன்றாகக் கூட்டி அயனானவன் சமைத்த சித்திரமோ? தன்உருவிலே வெறுப்புக் கொண்ட கூற்றம் இவ்வாறு அழகுருவம் எடுத்து ஆடவர்களின் உயிர்களை வாங்க எண்ணி உலாவந்ததோ? இவள் பெற்றோர் இவளை வீட்டில் அடைத்து வைத்திருக்க வேண்டாமோ? வெளியே உலாவ விடுதல் எவ்வளவு கொடுமை. மென்கொடி போல அசைந்து இடையிலே பல கோவைகளால் மைந்த மேகலையும் தவழப் பூக்கரையிட்ட சேலையை உடுத்தவளாக வருகிறாளே! ஒரு காலத்திற் பிள்ளையற்றுவாடியவர் பெற்றெடுத்த ஒரேயொரு செல்வ மகளோ? எதற்கும் இவளுடன் சென்று பேசலாம், இவள் தகைமையையும் யாம் சற்றுக் காண்போம்.

மானின் கண்களைப்போற் காண்பவரை மயக்கும் கண்ணழகினை உடையவளே! அன்னம் என்னும் நின் மென்னடையும், மயில் போன்ற நின் அழகுச்சாயலும், புறாப்போன்ற நின் மடப்பம்

பொருந்திய பேரழகும் கண்டவரை மயக்கி அழியச்செய்யும்
என்பதை நீதான் அறிவாயோ அல்லது அறியமாட்டாயோ.

வளைந்த முன்கையினையுடையவளே! வெண்மையான
பற்களை யுடையவளே! நின் தோள்கள் நிறத்தாலும் திரட்சியாலும்
மூங்கிலைப் போல் இருக்கின்றன. மென்மையினாற்பட்டுத்
தலையணைபோல் இருக்கின்றன. காமக்கடலை நீந்துவதற்குரிய
தெப்பமும் போல்வன. அவைபிறருக்கு வருத்தம் செய்யும் என்பதை
நீ அறிவாயோ? அறிய மாட்டாயோ?

உன் முன்னங்கை அழகிய வரிசையாலானது.
மடப்பத்தன்மையிற் சிறந்த நல்லவளே! நின் முலைகள்தாம்
முற்றின கோங்கின் இளமுகையோ, அடிபரந்து விளங்கும்
குரும்பையோ, மழைத்துளி விழும்போது கிளம்பும் குமிழ்களோ,
பெருத்த நின் இளமுலைகள்? மேலே குறிப்பிட்ட பொருள்களைப்
போல் இருக்கின்றன. அவை கண்டவரின் உயிரை வாங்கும்
என்பதை நீ அறியாயோ? அன்றியறியமாட்டாயோ?

இவ்வளவும் கூறியும் பிறர்படும் வருத்தத்தை நீயும்
அறியவில்லையோ? மயக்கம் கொண்டவளைப்போல ஏதும் சொல்லாது
என்னை விட்டு அகன்று போகின்றாயோ? நான் கூறுவதைக்கேள்,
நீயும் குற்றமுடையவள் அல்லள், இப்படி உன்னைத் தெருவிலே
உலவவிட்ட நின் சுற்றத்தாரும் தவறுடையவரல்லர், யார்குற்றம்?
என்பாயேல், அதனையும் கேள், மதங்கொண்ட கொல்லும் யானையை
நீர்த்துறைக்கு விட்டால், முன்னர் பறையறைந்து வழிச்செல்வோரை
விலக்கி அதன் பின்னர் அனுப்பு வர்களே. அதுபோல நின்னையும்
முற்படப் பறைசாற்றியே செல்லவிடல் வேண்டுமென்று ஆணையிடாத
இந்நாட்டு மன்னவனே பெரிதும் தவறுடையான்.

5. சிலப்பதிகாரம்

மதுரைக் காண்டம்

வழக்குரை காதை

(கோவலன் கொலையுண்டதை அறிந்த கண்ணகி, அங்கு சென்று “கணவன் பொன் துஞ்சம் மார்பம் பொருந்தத்” தழுவ, கோவலன் எழுந்து நின்று அவள் கண்ணீர் துடைத்து. “இங்கு இருப்பாயாக” என்று சொல்லி வானகம் சென்றான். அப்பால் கண்ணகி, “தீவேந்தன் துணைக் கண்டு இத்திறம் கேட்பன்” என்று பாண்டிய மன்னனின் அரமனை வாயிலை அடைகிறாள். அவ்வேளையில் அந்தப் புரத்திலே .....)

கோப்பெருந்தேவி கண்ட கனவு

ஆங்குக்

குடையோடு கோல்விழ நின்று நடுங்குங்
கடைமணி யின்குரல் காண்பென் காணெல்லா
திசையிரு நான்கு மதிர்ந்திடு மன்றிக்
கதிரை யிருள்விழுங்கக் காண்பென்கா ணெல்லா
விடுங்கொடி வில்லிர, வெம்பகல் வீழுங்
கருங்கதிர் மீனிலை காண்பென்கா ணெல்லா

பொருள் :

தோழி, எம்மன்னனின் வெண்கொற்றக் குடையும் தாங்கிய செங்கோலும் தளர்ந்து நிலத்தில் விழுந்தன. வாயிலில் அசைந்து கொண்டிருக்கும் ஆராய்ச்சி மணி அடிப்பாரின்றி ஒலித்தது. அப்போது எட்டுத் திசைகளும் அதிர்ந்தன. சூரியனை இருள் விழுங்கியது. அன்றியும் இரவிலே வானவில் தோன்றியது. நண்பகலிலே மிக்க ஒளி படைத்த நட்சத்திரங்கள் எரிநட்சத்திரங்களாகி விழுந்தன. இவையெல்லாவற்றையும் நான் கனவிலே கண்டேன்.

குறிப்பு :

பாண்டிமாதேவி கனவிற் கண்டனவெல்லாம் தீய உற்பாதங்கள் எனக்கொள்வர் கனாநூலார்.

அரும்பதப் பொருள்:

எல்லா-தோழி, காண்பென் - கனவிலே காண்பென், குடை - வெண்கொற்றக்குடை, கோல் - செங்கோல், நின்று நடுங்கும் - இடைவிடாது

அசையும், கடைமணி - வாயில்மணி, ஆராய்ச்சி மணி, மணியின் குரல் - ஓசை, கதிர் - சூரியன், எல்லா விடுங்கொடி வில்லிரவு - எல்லா + இடும் + கொடி + வில் + இரவு, கொடிவில் - ஒழுங்குபட்ட வில், வானவில், கடுங்கதிர் - மிகுந்த ஒளியுடைய, மீன் - நட்சத்திரம்.

கருப்பம்

செங்கோலும் வெண்குடையுஞ்
 செறிநிலத்து மறித்து வீழ்தரும்
 நங்கோன்றன் கொற்றவாயின்
 மணிநடுங்க நடுங்குமுள்ளம்
 இரவு வில்லிடும் பகல் மீன்விழும்
 இருநான்கு திசையும் அதிர்ந்திடும்
 வருவதோர் துன்பமுண்டு
 மன்னவற்சியா முரைத்துமென

பொருள் :

“செங்கோலும் வெண்கொற்றக் குடையும் செறிந்த நிலத்தின் கண் முறிந்து விழும். எம் மன்னனது வெற்றி பொருந்திய வாயிலின் கண்ணே கட்டப்பட்ட மணியானது தானே அசைந்து ஒலிக்கும். அதனால் எம் உள்ளம் நடுங்கும். இரவிலே வானவில் தோன்றும். பகலிலே விண்மீன் விழும். எண்டிசையும் அதிரும். இவ்வாறு கனவிலே காணப்பட்டமையால், எமக்கு வரக்கூடிய ஒரு துன்பம் உண்டு. இதனை எம்மன்னவர்க்கு யாம் சென்று உரைப்போம்” என்று கோப்பெருந்தேவி எழுந்தது பாண்டியனிடஞ் செல்ல ஆயத்தமானாள்.

அரும்பதப் பொருள் :

மறித்து - முறிந்து, வீழ்தரும் - விழும், கொற்றம் - வெற்றி.

கோப்பெருந்தேவியின் வருகை

(மன்னன் இருக்குமிடம் நோக்கிச் கோப்பெருந்தேவி செல்லப் புறப்பட்டாள். அப்போது .....)

ஆடி ஏந்தினர் கலன் ஏந்தினர்
 அவிர்ந்து விளங்கு மணியிழையின்
 கோடியேந்தினர் பட்டேந்தினர்
 கொழுந்திரையலின் செப்பேந்தினர்
 வண்ணமேந்தினர் சுண்ணமேந்தினர்
 மான் மதத்தின் சாந்தேந்தினர்

கண்ணி யேந்தினர் பிணைய லேந்தினர்
 கவிரியேந்தினர் தூபமேந்தினர்
 கூனுக்குறளு முமுங் கூடிய
 குறுந்தொழிலிளைஞர் செறிந்து சூழ்தர
 நல்விரைய நறுங் கூந்தல்
 உரைவிரைஇய பலர் வாழ்த்திட
 ஈண்டுநீர் வையங்காக்கும்
 பாண்டியன்பெருந் தேவி வாழ்கென
 ஆயமுங் காவலுஞ் சென்று
 அடியீடு பரசியேத்தக்
 கோப்பெருந் தேவிசென்றுதன்
 தீக்கனாத் திறமுரைப்ப
 அரிமா னேந்திய வமளிமிசை இருந்தனன்
 திருவீழ் மார்பின் தென்னவர் கோவே.

பொருள் :

ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய அணிகலன்களை அணிந்த
 வராகிய, கூனராயும் குறளராயும் ஊமராயுமுள்ள குற்றேவல் செய்யும்
 மகளிர் பலர், வரிசைப் பொருள்களான கண்ணாடியும் அணிகலன்
 களும் புதிய பருத்தியாடையும் பட்டாடையும் வெற்றிலைச் செப்பு
 வண்ணமும் சுண்ணமும் கத்தூரிக் குழம்பும் கண்ணி, பிணையல்
 முதலிய மலர் மாலைகளும் சாமரையும் அகில் தூபமும் ஏந்தியவர்
 களாய் நெருங்கிச் சூழ்ந்து கோப்பெருந்தேவியோடு வந்தனர். வர,
 “கடல் சூழ்ந்த உலகைக் காக்கும் பாண்டிமாதேவி வாழ்க” என
 நரைமயிர் கலந்த கூந்தலையுடைய முதுமகளிர் பலர் உள்ளன்போடு
 வாழ்த்த, தோழியரும் அந்தப்புரக் காவல் மகளிரும் கோப்பெருந்தேவி
 அடியெடுத்து வைக்கும் தோறும் பணிந்து போற்ற, அவள் நடந்து
 சென்று, தான் கண்ட தீயகனவில் நிகழ்ந்தவற்றை அரியணையில்
 இருந்த, திருமகள் விரும்பும் மாம்பையுடைய பாண்டியனுக்குச் சொல்லிக்
 கொண்டிருந்தாள்.

அரும்பதப்பொருள் :

ஆடி - கண்ணாடி, கலன் - ஆபரணம், அவிர்தல் - ஒளிர்ந்தல்,
 இழை - ஆபரணம், கோடி - புதியபருத்தியாடை, திரையல் - வெற்றிலை,
 மான் மதத்தின் சாந்து - கத்தூரிக் குழம்பு, கண்ணி, பிணையல் - மலர்
 மாலை வகைகள், சவரி - சாமரை, தூபம் - அகிற்புகை, கூன் - கூனர்,
 ஊம் - ஊமர், குறுந் தொழில் - குற்றேவல், நரைவிரைஇ - நரைமயிர்

கலந்த, உரைவிரை இய - உள்ளன்போடு கூடிய, ஈண்டு நீர் - செறிந்த கடல், ஆயம் - தோழியர் கூட்டம், அடியீடு - அடிவைக்கும் தோறும், பரசி - புகழ்ந்து, அரிமான் - சிங்கம், அமளி - ஆசனம், திரு வீழ்மாப்பு - திருமகள் விரும்பும் மாப்பு, தென்னர்கோ - பாண்டியன்.

கண்ணகியும் வாயிற்காவலனும்

(அரமனையிலே கோப்பெருந்தேவி மன்னனுக்குத் தான் கண்ட தீக்கனாத்திறம் உரைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அரமனை வாயிலிலே .....)

“வாயி லோயே வாயி லோயே
அறிவறை போசிய பொறியறு நெஞ்சத்து 25

இறை முறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே
இணையரிச் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்
கணவனை யிழந்தாள் கடையகத்தாளென
அறிவிப் பாயே அறிவிப் பாயே” யென
வாயிலோன், “வாழியெங் கொற்கை வேந்தே வாழி 30

தென்னன் பொருப்பிற் றலைவ வாழி
பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி
செழிய வாழி தென்னவ வாழி
அடர்த்தெழு குருதி யடங்காப் பசந்துணிப்
பிடர்த்தலைப் பீட மேறிய மடக்கொடி, 35

வெற்றிவேற் றடக்கைக் கொற்றவை யல்லள்
அறுவர்க் கிளைய நங்கை யிறைவனை
ஆடல்கொண் டருளிய வணங்கு குருடைக்
கானக முகந்த காளி தாருகன்
பேருரங் கிழித்த பெண்ணு மல்லள் 40

செற்றனள் போலும் செயிர்த்தனள் போலும்
பொற்றொழிற் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்
கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளே”

பொருள் :

அரமனை வாயிலை அடைந்த கண்ணகி, “வாயிற் காவலனே, வாயிற் காவலனே, அறிவு இல்லாமற் போன, புண்ணியமற்ற மனத்தினை உடைய இறை நீதி பிழைத்தவனது வாயிற் காவலனே, பரல்களையுடைய சோடிச் சிலம்புகளில் ஒன்றை ஏந்தியவளும்

கணவனை இழந்தவளுமான பெண் ஒருத்தி வெளி வாயிலின் கண் நிற்கின்றாள் என்று மன்னனிடஞ் சென்று அறிவிப்பாய்” என்று சொல்லி அனுப்பினாள். வாயிற் காவலனும் அரசன் முன் சென்றான்.

அவன், “எம் கொற்கைப்பதியின் வேந்தே வாழ்க, தென்திசைக் கண்ணுள்ள பொதிய மலையின் தலைவனே வாழ்க, செழிய வாழிய, தென்னவ வாழி, பழிச்சொற்கள் அணையாத பஞ்சவ வாழி : எமது கடைவாயிலிலே பெண்ணொருத்தி வந்து நிற்கிறாள். அவள் யாரோ? வெட்டப்பட்டுக் குருதி கொப்பளிக்கும் அடங்காத் தன்மையுள்ள மகிடாசுரனின் பிடர்த்தலையாசிய பீடத்திலிருக்கின்றவளும் வெற்றி வேலைக் கையிற் கொண்டவளுமாகிய கொற்றவையோ எனில், அவளுமல்லள், சப்தகன்னியரில் முதல் அறுவருக்கிளையவளாகிய பிடாரியோவெனில், அவளுமல்லள், இறைவனின் நடனமாடலைக் கண்டருளிய பத்திரகாளியோவெனில், அவளுமல்லள், அஞ்சச் செய்கின்ற பாலை நிலத்தில் விரும்பி உறைகின்ற காளியோவெனில் அவளுமல்லள், தாருகாசுரனின் வலிய மார்பினைக் கிழித்தவளான துர்க்கையோவெனில் அவளுமல்லள். உள்ளத்திலே காய்ப்புக் கொண்டவள் போலவும் மிக்க சினம் கொண்டவள் போலவும் தோன்றுகின்றாள். அழகிய வேலைப்பாடமைந்த பொற்சிலம்பொன் நினைக் கையிலேந்தியிருக்கின்றாள். கணவனை இழந்தவளாம். வெளி வாயிலின் கண்ணே நிற்கிறாள்” என்று பாண்டியனிடம் கூறினான்.

அரும்பதப் பொருள் :

அறிவு அறைபோகிய - அறிவுகீழ்ந்துப்போன - இல்லாமற்போன, பொறி - புண்ணியம், அறம், இறைமுறை - அரசநீதி, இணை - இரண்டு, அரி - சிலம்பின் உள்ளீடு - பரல், கடையகம் - வெளிவாயில், கொற்கை - பாண்டி நாட்டுத்துறைகளில் ஒன்று, தென்னம் - தெற்கு, பொருப்பு - மலை, இங்கே பொதியமலை, செழியன், தென்னவன், பஞ்சவன் - பாண்டியன், அடர்த்து - வெட்டப்பட்டு, பசுந்துணி - மகிடன் - மகிடாசுரன், அறுவர்க்கிளைய நங்கை - சப்தமாதர்களில் ஏழாவதாய் உள்ளவன், பிடாரி, ஆடல் கண்டு - நடனமாடலைக்கண்டு, அணங்கு - அச்சம் - இங்கே அச்சந்தரும் பத்திரகாளி, சூர் - பயம், கானகம் - பாலைநிலம், உகந்த - விரும்பிய, தாருகன் - தாருகாசுரன், உரம் - மார்பு, பெண் - இங்கே துர்க்கை, செறுகை - செற்றம் - மாற்சரியம் - பொறாமை, செயிர்க்கை - மனக்கோபம், பொன்தொழில் சிலம்பு - பொன்னினாலே செய்யப்பட்ட அழகிய சிலம்பு.

6. நாச்சியார் திருமொழி

1. திருமண ஏற்பாடுகள் நடைபெறக் கனாக் கண்டேன்.

வாரண மாயிரம் சூழவ லஞ்செய்து
நாரண நம்பி நடக்கின்றா னென்றெதிர்
பூரண பொற்குடம் வைத்துப் புரமெங்கும்
தோரணம் நாட்டக் கனாக் கண்டேன் தோழீ நான்

பொருள் :

தோழீ, கலியாண குணங்கள் நிறைந்தவனான நாரயணமூர்த்தி, ஆயிரம் யானைகள் சூழ்ந்துவர எழுந்தருளிவலம் வருகிறானென்று (மங்கலவாத்திய முழக்கத்தால் நகரிலுள்ளார் நிச்சயித்து அவனை வரவேற்க) எதிரே பொன்னாலான பூரண குடம் வைத்து, நகரம் எங்கணும் தோரண கம்பங்கள் நாட்டியலங்கரிக்கும் இந்நிலையினை நான் கனாவிற் கண்டு அனுபவித்தேன்.

2. கோவிந்தனான காளை வரக் கனாக் கண்டேன்.

நாளை வதுவை மணமென்று நாளிட்டு
பாளை கமுகு பரிசுடைப் பந்தற்கீழ்
கோளரி மாதவன் கோவிந்த னென்பானோர்
காளை புகுதக் கனாக்கண்டேன் தோழீ நான்

பொருள் :

தோழீ, "நாளைய தினம் கண்ணனுக்கும் ஆண்டாளுக்கும் திரு மணவிழா" என்று நாள் நிச்சயித்து, பின்னர் விவாகத்தின் முதல் நாள் செய்ய வேண்டிய சடங்குகளைச் செய்வதற்காக, பாளையோடு கூடிய கமுகினால் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட மணப்பந்தலின் கீழே, நரசிங்கன், மாதவன், கோவிந்தன் என்னும் திருநாமங்கள் பூண்ட கண்ணன் என்னும் இளங்காளை போல்வான் பிரவேசிக்க நான் கனாக் கண்டேன்.

அரும்பதப் பொருள் :

வதுவை - விவாகம் - மணம் - விழா, நாள்இடுதல் - நாள் இதுவென உறுதிப்படுத்தல், பரிசு - அலங்காரம்.

3. என்னை மகட்பேசி மந்திரிக்கக் கானாக் கண்டேன்.

இந்திர னுள்ளிட்ட தேவர்கு ழாமெல்லாம்
வந்திருந் தென்னை மகட்பேசி மந்திரித்து
மந்திரக் கோடியு டுத்திமணமாலை
அந்தரி சூட்டக்க னாக்கண்டேன் தோழீ நான்.

பொருள் :

தோழீ, கண்ணனுக்கும் எனக்கும் நடக்கும் திருமணத்தைக் காண, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் மாப்பிளை வீட்டாராக இந்தப் பூவுலகத்துக்கு வந்திருந்து, கண்ணனுக்கு மணமகளாக என்னைத் தரும்படிகேட்டு நிச்சயித்தனர். பின்னர் மணமகள் வீட்டாரும் மணமகள் வீட்டாரும் தனித்திருந்து ஆடை, அணி முதலியன பற்றிக் காதோடு காது வைத்தாற் போலப் பேசி முடித்தனர். அதன் பின், கண்ணனின் உடன் பிறந்தாளான தூர்க்கை எனக்குத் தூயதான புதிய ஆடையை உடுத்தி வாசனையுள்ள மலர்மாலையையும் அணி வித்தாள். இவ்வாறு கனாக் கண்டேன்.

அரும்பதப் பொருள் :

தேவர் குழாம் - தேவர் கூட்டம், மந்திரித்தல் - ஆலோசித்தல், மணமாலை - மணம் + மாலை - மணம் நிறைந்த மாலை.

4. காப்புக்கயிறு கட்டுவதாகக் கனாக் கண்டேன்.

நாற்றிசைத் தீர்த்தங் கொணர்ந்து நனிநல்கிப்
பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் பல்லாரெடுத் தேத்திப்
பூப்புனை கண்ணிப் புனிதனோ டென்றன்னைக்
காப்புநாண் கட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான்.

பொருள் :

தோழீ, பிராமணோத்தமர்கள் பலர் சேர்ந்து நாற்றிசைக் கண்ணுமுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களை எடுத்துவந்து நன்றாக எங்களமீது தெளித்து, மந்திரம் சொல்லி வாழ்த்தினர், பின்னர், பலவகை மலர்களாலான மாலையணிந்த தூயேனான கண்ணனுக்கும் எனக்கும் காப்புக்கயிறு கட்டினர். இந்நிகழ்வுகளை நான் கனவிற் கண்டேன்.

அரும்பதப் பொருள் :

நல்குதல் - கொடுத்தல், இங்கே தெளித்தல், சிட்டர் - சிறந்தோர், கண்ணி - மாலை, புனிதன் - பரிசுத்தமுடையவன், புனிதனோடு என்றன்னை - புனிதனுக்கும் எனக்கும்.

5. மது ரை மன்னன் வரக் கனாக் கண்டேன்.

சதிரொளி தீபம் கலசமு டனேந்தி
சதிரிள மங்கையர் தாம்வந்தெ திர்கொள்ள
மதுரையார் மன்னனடிநிலைத்தொட் டெங்கும்
அதிரப் புகுதக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான்.

பொருள் :

தோழீ, பெருமை வாய்ந்த அழகினையுடைய இளம் பெண்கள் சூரியனது ஒளி போன்ற பேரொளியுள்ள குத்துவிளக்குகளையும் பொற்கும்பங்களையும் கையில் ஏந்தி, எதிர் கொண்டு அழைத்துவர, மதுரையிலுள்ளார்க்கு அரசனாகிய கண்ணன் பாதுகைகளைத் தரித்துக் கொண்டு பூமியெங்கும் அதிரும்படியாக எழுந்தருளுவதை நான் கனாவிற் கண்டேன்.

அரும்பதப் பொருள் :

சதிர் - பெருமை, அடிநிலை - பாதுகை, அடிநிலை தொட்டு - பாதுகை தரித்து.

6. மது சூதன் என்கைத்தலம் பற்றக் கனாக் கண்டேன்.

மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றாத
முத்துடைத் தாம நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்
மைத்துனன் நம்பி மதுசூதன் வந்தென்னைக்
கைத்தலம் பற்றக் கனாக் கண்டேன் தோழீநான்.

பொருள் :

தோழீ, மத்தளம் முதலிய மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்கவும் வரிசையுடைய சங்குகள் ஒலிக்கவும், மைத்துனன் முறையுடையவனும் நற்குணங்கள் நிறைந்தவனும் மதுசூதன் என்னும் பெயர் பூண்டவனுமான கண்ணன், முத்து மாலைகள் நிரைநிரையாகத் தொங்கவிடப்பட்ட பந்தலின் கீழே வந்து என்கைகளைப் பற்றியருள நான் கனாக் கண்டேன்.

அரும்பதப் பொருள் :

மைத்துனன் - அத்தைமகன், முத்துடைத்தாமம் - முத்தாலான மாலா, கைத்தலம் - கையாகிய இடம்.

7. கைத்தலம் பற்றித் தீ வலம் வரக் கனாக் கண்டேன்.

வாய்நல் லார்நல்ல மறையோதி மந்திரத்தால்
பாசிலை நாணல் படுத்துப் பரிதிவைத்து
காய்சின மாகளி றன்னானென்கை பற்றித்
தீவலஞ் செய்யக்க னாக்கண்டேன் தோழீநான்.

பொருள் :

வாய்மையுடைய நல்ல வேதியர்கள், பொருத்தமான சிறந்த வேதமந்திரங்களை ஓத, அந்தந்தக் காரியங்களுக்கு இசைந்த மந்திரங்களின்படி, பசுமையான இலைகளையுடைய நாணற்புற்களைப் பரப்பி, சமித்துக்களையிட்டு தீ வளர்த்து, மிக்க சினத்தையுடைய பெருங்களிறு போன்ற கம்பீரங் கொண்ட கண்ணன் என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு அத்தீயினை வலமாகக் சுற்றிவர நான் கனாக் கண்டேன்.

அரும்பதப் பொருள் :

வாய்நல்லார் - வேதியர், மறை - வேதம், பாசிலை - பசுமை + இலை, பரிதி - சமித்து - ஓமத்தீ வளர்த்தற்கான சுள்ளிகள், காய்சினம் - மிக்க கோபம்.

8. அம்மி மிதிக்கக் கனாக் கண்டேன்.

இம்மைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கும் பற்றாவான்
நம்மை யுடையவன் நாராய ணன்நம்பி
செம்மை யுடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி
அம்மி மிதிக்கக் கனாக் கண்டேன் தோழீநான்

பொருள் :

தோழீ, இப்பிறப்பிற்கும் இனிவரும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் பற்றுக் கோடாய் அடைக்கலம் தருபவனும் நம்மையெல்லாம் தனது உடைமையாகக் கொண்டவனும் சகல நற்குணங்களுடையவனும் நாராயணனுமான கண்ணன், சிறந்த தனது திருக்கைகளாலே எனது காலைப் பிடித்து அம்மியின்மேல் எடுத்து வைக்க, என்னை அம்மி மிதிக்கச் செய்ய, நான் கனாக் கண்டேன்.

அரும்பதப் பொருள் :

செம்மையுடைய - சிறந்த, சிவந்த, சிவந்தகை எனவும் கொள்ளலாம்.

9. பொரி முகந்து அட்டக் கனாக் கண்டேன்.

வரிசிலை வாள்முகத் தென்னைமார் தாம்வந்திட்டு

எரிமுகம் பாரித்தென் னைமுன்னே நிறுத்தி

அரிமுக னச்சதன் கைம்மேலென் கைவைத்து

பொரிமுகந் தட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான்.

பொருள் :

தோழீ, அழகிய வில்போன்ற புருவத்தையும் ஒளிபொருந்திய முகத்தையுமுடைய எனது தமையன்மார் வந்து அக்கினியை நன்றாக எரியச்செய்து, அந்த அக்கினியின் முன்னே என்னை நிற்கச்செய்தார்கள். பின்னர், நரசிங்கனான சிங்க முகத்தையுடையவனும் அச்ச தனுமாய கண்ணனுடைய திருக்கையின்மேல் என் கையை வைத்து நெற்பொரியை அள்ளியெடுத்து அக்கினியிலிட்டு ஆகுதி செய்வதை நான் கனவிற கண்டேன்.

அரும்பதப் பொருள் :

ஐமார் - தமையன்மார், பாரித்தல் - வளர்த்தல், எரிமுகம் - தீக்கொழுந்து, பொரிமுகந்து - நெற்பொரியை அள்ளி.

10. மஞ்சன மாட்டக் கனாக் கண்டேன்.

குங்கும மப்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து

மங்கல வீதி வலஞ்செய்து மணநீர்

அங்கவ னோடு முடன் சென்றங் காணை மேல்

மஞ்சன மாட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான்.

பொருள் :

தோழீ, குங்குமக் குழம்பை உடலெங்கும் தடவி, குளிர்ந்த சந்தனச் சாந்தை மிக அதிகமாகப்பூசி, யானையின் மீது கண்ண பிரானொடு சேர்ந்திருந்து, திருமணத்துக்காக அலங்கரிக்கப்பட்ட வீதிகளிலே ஊர்வலமாக வந்து, பின்னர் மணம் கமழும் மங்கல நீரினாலே எங்கள் இருவருக்கும் நீராட்டுவதாக நான் கனாக்கண்டேன்.

அரும்பதப் பொருள் :

மட்டித்தல் - அதிகம் பூசுதல், சாந்தம் - சந்தனம், மஞ்சனம் - நீராட்டுதல்.

7. திருவாசகம்

திருப்பள்ளியெழுச்சி

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் சினைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுவோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்எனை யுடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 1

பொருள் :

எனது வாழ்விற்கு முதற்பொருளாக விளங்கும் இறைவனே, வணக்கம், இராப்பொழுது விடிந்தது. உனது அழகிய இரண்டு திருப்பாதங்களுக்கும் ஒப்பான இரு மலர்களை அவற்றின் மேல் தூவி, உன் திருமுன்னிலையில் நின்று, உன் திருமுகத்திலே எழுகின்ற, எமக்கு அருள் வழங்கும் அழகிய புன்சிரிப்பினைப் பெற்று, உனது திருவடிகளை வணங்குவோம். இதழ்களையுடைய தாமரைகள் மலருகின்ற, சேற்றினைக் கொண்ட குளிர்ந்த வயல்கள் சூழப்பெற்ற திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே, உயர்ந்த நந்திக் கொடியையுடையவனே, என்னை உடைமையாகக் கொண்டவனே, எமது தலைவனே, துயில் நீங்கி திருப்பள்ளியினின்று எழுவாயாக.

குறிப்பு :

புறவிருள் நீங்கக் கதிரவன் எழுதல்போல, அகவிருள் நீங்கத் திருமுகத்திலே அருள் மலர்ந்தது.

அரும்பதப் பொருள் :

ஏற்றுதல் - மலர்தூவுதல், போற்றி - வணக்கம், கழல் - பாதம், இணை, துணை - இரண்டு, ஏறு - எருது, பள்ளி - படுக்கை - துயில்.

அருணன் இந்திரன் திசை அணுகினன் இருள்போய்

அசுன்றது உதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்

கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்

கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணாம்

திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இவையோர்
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவபெருமானே
 அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
 அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

2

பொருள் :

சூரியன் இந்திரனின் திசையாகிய கீழ்த்திசையை நெருங்கி விட்டான். உதயகால ஒளி எங்கும் பரவியது. தாமரை மலர் போன்ற உனது திருமுகத்தில் விளங்கும் அருணைப்போல, சூரியன் வானிலே உயர உயர, சண் போன்றனவாய், வாசனையுடைய தாமரை மலர்கள் மலர்கின்றன. அதனாலே திரண்ட வரிசை வரிசையான வண்டுகள் ஒலித்து ரீங்காரம் செய்கின்றன. இவற்றைக் கருதுக. பெருந்தகையே, அருட் செல்வத்தைத் தரவருகின்ற இன்பமலையே, எல்லாப் பொருளும் அலை போலத் தோன்றி அடங்குதற்குரிய பெருங்கடலே, துயில் நீங்கி எழுந்தருள்க.

அரும்பதப் பொருள் :

அருணன் - சூரியன், இந்திரன் திசை - கிழக்கு, நயனம் - கண், கடிமலர் - வாசனையுடைய மலர், அண்ணல் - பெருமையுடையோன், அங்கண் - அயல், பக்கம், அறுபதம் - ஆறு கால் உள்ள வண்டு, முரல்தல் - ரீங்காரித்தல்.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி

குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்

ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்

தொருப்படுகின்றது விருப்பொடு நமக்குத்

தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே

யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

3

பொருள் :

(புலரும் பொழுதில்) அழகிய குயில்கள் கூவின. சேவல்களும் கூவின, ஏனைய பறவைகளும் ஒலி செய்தன. சங்கும் ஒலித்தது. நட்சத்திர வெளிச்சம் மறைந்தது. சூரிய உதயத்தின் ஒளி தோன்றுகின்றது. கடவுளே, எங்களில் விருப்பங் கொண்டு, வீரக்கழல் செறிந்த உனது நல்ல திருவடியிரண்டையும் காட்டி யருள்க. திருப்பெருந்துறையில்

வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே, யாரும் அறிய இயலாதவனே, கருணையால் அடியாராகிய எமக்கு எளியனாகவந்து அருள் பவனே, எமது தலைவனே, துயில் நீங்கி யருள்க.

அரும்பதப் பொருள் :

தாரகை - விண்மீன், ஒருப்படுகின்றது - தோன்றுகின்றது.
குருகு - பறவை, இயம்பின - ஒலித்தன.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்

இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்

துன்னிய பிணை மலர்க் கையினர் ஒருபால்

தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்

சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே

என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

பொருள் :

விடியற் காலத்தே வழிபட வந்த இனிய ஓசையை மீட்டும் வீணையையுடையவர்கள் ஒரு பக்கம் நிற்கின்றனர். யாழ் வாசிப்போர் இன்னொரு பக்கம் நிற்கின்றனர். மந்திரங்களோடு தோத்திரப் பாடல்களை ஓதுவோர் பிற்தொரு பக்கம் நிற்கின்றனர். நெருக்கமாகக் கட்டப்பட்ட மலர்மாலை ஏந்திய கையினர் மற்றொரு புறம் நிற்கின்றனர். தொழுவோர், அழுவோர், சேர்ந்து அசைவோர் வேறொரு புறம் நிற்கின்றனர். தலைமீது கை குவித்து வணங்குவோர் பிறி தொரு பக்கம் நிற்கின்றனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் அருளும்படி திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே, தகுதியற்ற என்னையும் ஆட்கொண்டு இனிய அருள் செய்யும் எமது தலைவனே, துயில் நீங்கியருள்க.

அரும்பதப் பொருள் :

இருக்கு - மந்திரம், பிணை - சேர்ந்த, துவள்கை - மெதுவாக அசைதல், துன்னிய - நெருங்கிய, சென்னி - தலை.

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்

போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவர்

கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்

கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்

சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரி யாயெங்கள் முன்வந்து
 ஏதங்கள் அதுத்தெம்மை யாண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5

பொருள் :

அறிஞர் உன்னை ஐம்பூதப் பொருள்களிலெல்லாம் நிற்கின்றாய் என்று உரைப்பேரே அல்லாது, இறப்பு பிறப்பு அற்றவன் என்று கூறி உன் பொருட்டு இசைப்பாடல்களைப் பாடுதலும் அதற்கேற்ப ஆனந்தக் கூத்தாடுவதும் அன்றி உன்னைத் தாமாக நேரே பார்த்தறிந்தவர்கள் எவரையும் கேட்டும் அறியவில்லை. குளிர்ச்சி பொருந்திய வயல்கள் சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறை அரசே, மனத்தாலும் ஊகித்தறிதற்கு இயலாதவனே, அடியேங்கள் எதிரே தோன்றியருளி, எங்கள் குற்றங்களைத் தொலைத்துப் பேரருள் அளிக்கும் எமது தலைவனே, தூயில் நீங்கி யருள்க.

அரும்பதப் பொருள் :

ஐம்பூதங்கள் - நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம். போக்கிலன் - இறப்பில்லாதவன், வரவிலன் - பிறப்பில்லாதவன், கீதங்கள் இசைப்பாடல்கள், சீதம் - குளிர்ச்சி.

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றாரணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6

பொருள் :

உமை மணவாளா, மனவிநொழியப் பற்றற்ற நிலையில் நின்று மெய்யுணரும் உனது அன்பர்கள், உன்பால் வந்தடைந்து பாசத்தினின்றும் நீங்கப் பெற்றார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் மனித இயற்கையோடு ஒட்டி அன்பு நீர் பெருக்கும் கண்ணினரான தலைவியர் போல உன்னைத் தொழுகிறார்கள். சிவப்பு நிறம் பொருந்திய தாமரைகள் மலரும் குளிர்ந்த வயல் சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறையில்

உறையும் சிவபெருமானே. இந்தப் பிறவியை நீக்கி எங்களை ஆட்கொள்ள வல்ல தலைவனே, துயில் நீங்கி எழுந்தருள்க.

அரும்பதப் பொருள் :

வீடு - விடுதலை - பற்று விட்டநிலை, பந்தனை - சுட்டு - பர்சம், மலம், மைப்பு - நீருடைமை, மை - நீர், இப்பிறப்பு - எடுத்த பிறப்பு.

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
மங்கையுள் ளாய்திருப் பெகுந்துறை மன்னா
எதுவெமைப் பணிகொளும் ஆறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 7

பொருள் :

பரம்பொருளான பிரமமானது கனியின் சுவைபோலும் அமுதம் போலும் எனவும் அது அறிவதற்கு முடியாதெனவும் அது அறிதற்கு எளிதாமெனவும் வாதித்துத் தேவர்களும் அதனை அறியா நிலை யினராய் இருப்பர். வீட்டுளும் பரம்பொருளினது திருவடிவம் இது வாகுமென்றும் இத்திருவடிவங் கொண்டு வந்த இவனே அப்பெ ருமான் என்றும் நாங்கள் சொல்லும்படியாக, எங்களை ஆட்கொள்ள இவ்வுலகத்தே திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளிய, தேன்மிகுந்த சோலை சூழ்ந்த திருவுத்தரகோச மங்கையில் உறைபவனே, திருப்பெருந்துறை மன்னா, எங்களை ஏவல் கொள்ளும் முறை எதுவோ, அதனை நாங்கள் கேட்டு நடப்போம். எமது தலைவனே துயில் எழுக.

அரும்பதப் பொருள் :

அமரர் - தேவர், மதுவளர் பொழில் - தேன் மிகுந்த மலர்கள் உடைய சோலை, பணி - ஏவல், தொண்டு, ஆறு - வழி.

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மாணாய்
மூவரு மறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
பந்தனை விரலியும் நீயுநின் னடியார்
பழங்குடில் தொறுமெழுந் தருளிய பரனே

செந்தழல் புரைதரு மேனியும் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
 அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

8

பொருள் :

விளையாடும் பந்தின் தன்மை கொண்ட திருக்கை விரலுடைய திருவருட் சத்தியாகிய உமையும் நீயும் அன்பர்களுடைய பழைய குடில்கள்தோறும் அவர்க்கு அருள் செய்யும் பொருட்டு எழுந்தருளிப் போந்த மேலோனே, நீ முற்பட்ட முதலும் நடுவும் இறுதியும் ஆனாய், உன்னை மும்மூர்த்தி களும் அறிய வல்லாரல்லர். எனவே, வேறுயார் உன்னை அறிதல் கூடும்? ஆனால் எமக்கோ நீ சிவந்த அனல் போன்ற செம்மேனி வடிவங் காட்டி, திருப்பெருந்துறையிலே தங்குகின்ற கோயிலையும் காட்டி, நீ ஆட்கொள்ளும் அருளாளனாய் வருதலையும் காட்டி எம்மை ஆட்கொண்டவனே, நிறைந்த அமுதம் போன்றவனே, திருப்பள்ளி விட்டு எழுந்தருளுக.

அரும்பதப் பொருள் :

மூவர் - மும்மூர்த்திகள், பரன் - மேலோன், தழல் - நெருப்பு, செந்தழல் புரை - புரை உவமையுருபு.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழ்ச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத்தே நின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்உல குக்குமி ரானாய்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

9

பொருள் :

வானுலகத்தேயுள்ள தேவர்களும் அடைய முடியாத மேலான பரம்பொருளே, உனக்குத் தொண்டாற்றும் அடியோமாகிய நாங்கள் இம்மண்ணுலகத்தே வாழும்படியாக இங்கே எழுந்தருளி எங்களை வாழ்ச்செய்தவனே, வளம் பொருந்திய திருப்பெருந்துறையுடையவனே, பரம்பரைத் தொண்டராகிய எங்கள் கண்ணில் நின்று (உள்ளது

னின்று) மகிழ்ச்சி தருகின்ற தேன் போன்றவனே, திருப்பாற் கடலிலே
தோன்றிய அமுதம் போன்றவனே, கரும்பு போன்றவனே, உன்னை
அன்பால் விரும்புகின்ற அடியார்கள் நினைவிலுள்ளவனே, துயில்
எழுக.

அரும்பதப் பொருள் :

விழுப்பொருள் - மிக மேலான பொருள், தொழும்பு -
தொண்டு, வழி அடியோம் - பரம்பரைத் தொண்டராகிய யாம்.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையின் நாள்நாம்
போக்குகின் றோம்அவ மேயிந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலர்வன் ஆசைப்
படவுநின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

10

பொருள் :

கிடைத்தற்கரிய ஆரமுதே, “இந்தப் பூவுலகம் சிவபெருமான்
உயிர்களுக்கு வீடு பேறளித்து ஆட்கொள்ளுகின்ற தன்மையுடைய
இடமாகும்” எனக் கருதி, “நாம் பூமியிற் போய்ப் பிறவாமையாலே
அவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளப் பெறாமல் வாழ்நாளை வீணாகப்
போக்குகின்றோமோ” என்று திருமாலாகிய பெரியோனும் மலரிலு
றைகின்ற பிரமனும் ஆசைப்பட்டு விரும்பும் படியாக, நீயும் மெய்யாக
விளங்குகின்ற நின் அருட் சத்தியும் இப்பூமிக்கண் வந்து எங்களை
ஆட்கொண்டாய், அவ்வாறு அருள வல்லவனே, திருப்பெருந்துறை
யுறைவோனே, திருப்பள்ளி விட்டு எழுந்தருளுக.

அரும்பதப் பொருள் :

அவமே - வீணே, அலரவன் - வெண்டாமரையில் உறைவோன்
- பிரமன், புவனி, அவனி - பூமி, உய்ய - மேனிலையுடைய, வீடுபேறு
பெற. கொள்ளுதல் - ஆட்கொள்ளுதல்.

8. கலிங்கத்துப் பரணி

காடு பாடியது

(கலிங்கப் போர்களத்திலே பரணிக் கூழைப் பேய்கள் பெறுமாறு செய்த பேய்களின் தலைவியாகிய காளியைக் கூறப் புகுந்த புலவர் அவள் உறையும் இடமான பாலை நிலத்தின் இயல்பை இப்பகுதியில் விளக்குகிறார்.)

தோற்று வாய்

1. களப்போர் விளைந்த கலிங்கத்துக்
கலிங்கர் நிணக்கூழ் களப்பேயின்
உளப்போர் இரண்டும் நிறைவித்தாள்
உறையும் காடு பாடுவோம்.

பொருள் :

பெரும் போர் நிகழ்ந்த கலிங்கத்துப் போர்க்களத்திலே, இறந்து பட்ட கலிங்கரின் கொழுப்பினால் அடப்பட்ட கூழை, பேய்களின் வயிறு நிறையுமாறும் போர் முடிவுறுமாறும் செய்த காளி உறையும் பாலை நிலம் பற்றிப் பாடுவோம்.

அரும்பதப் பொருள் :

களம் - போர்க்களம், நிணம் - கொழுப்பு.

காட்டில் உள்ள மரங்கள் நிலை (2 - 4 பாடல்)

2. பொரித்த காரை கரிந்த சூரை
புகைந்த வீரை எரிந்த வேய்
உரிந்த பாரை எறிந்த பாலை
உலர்ந்த வோமை கலந்தவே.

பொருள் :

(காளி உறையும் பாலை நிலத்தின் தாங்கொணா வெம்மையால்) பொரிப்பொரியாய்ப் போன காரையும் எரிந்து கரிந்த சூரையும் எரிந்து புகைந்த வீரையும் எரிந்த மூங்கிலும், பட்டை உரிந்த பாரையும் முறிந்த பாலையும் உலர்ந்த ஓமையும் ஆகிய மரங்கள் கலந்து கிடந்தன.

அரும்பதப் பொருள் :

பொரிந்த - எரிந்து சிறுச்சிறு துகள்களாய்ப்போன, உரிந்த - பட்டை உரிந்த, எறிந்த - முறிந்த.

3. உதிர்ந்த வெள்ளி லுணங்கு நெல்லி
 ஒடுங்கு துள்ளி யுலர்ந்த வேல்
 பிதிர்ந்த முள்ளி சிதைந்த வள்ளி
 பிளந்த கள்ளி பரந்தனவே

பொருள் :

இலையுதிந்த விளாமரமும் உலர்ந்த நெல்லியும் வளர்ச்சி பெறாத துள்ளி என்னும் முட்செடியும் உலர்ந்த கருவேல், வெள்வேல் மரங்களும் பிளந்த முள்ளிச் செடியும் சிதைந்த வள்ளிக் கொடியும் பிளந்த கொடிக்கள்ளி, திருகு கள்ளி என்பனவும் அழிந்து எங்கும் பரந்து காணப்பட்டன.

அரும்பதப் பொருள் :

வெள்ளில் - விளாமரம், ஒடுங்குதல் - வளராத குறுகுதல் உணக்குதல் - உலர்தல், பிதிர்தல் - பிளத்தல்.

4. வற்றல் வாகை வறந்த கூகை
 மடிந்த தேறு பொடிந்த வேல்
 முற்ற லீகை முளிந்த விண்டு
 முரிந்த புன்கு நிரைத்தவே.

பொருள் :

வற்றலான வாகையும் நீர்வற்றிய கூகை என்னும் கிழங்குக் கொடியும் அழிந்த தேற்றாமரமும் முற்றிய இண்டைக் கொடியும் உலர்ந்த மூங்கிலும் ஒடிந்த புன்குமாகிய இவைகள் அழிந்து வரிசைப்படக் கிடந்தன.

அரும்பதப் பொருள் :

வறந்த - நீர்வற்றிய, கூகை - ஒருவகைக் கிழங்குக் கொடி, தேறு - தேற்றாமரம், ஈகை - இண்டைக்கொடி, விண்டு - மூங்கில்.

நில இயல்பு

5. தீய வக்கொடிய கான கத்தரை
 திறந்த வாய்தொறும் நுழைந்துதன்
 சாயை புக்கவழி யாதெ னப்பரிதி
 தன்க ரங்கொடு திளைக்குமே.

பொருள் :

சூரியனானவன் தன் மனைவியான சாயை என்பாள் நிலத்திலே

புகுந்த வழி எதுவென அறிதற்பொருட்டு, தீய கொடிய பாலை நிலத் தரையிலுள்ள வெடிப்புக்கள் தோறும் தன் ஒளிக் கதிர்க் கரங்களால் இடைவிடாது தேடுகிறான்.

அணிச்சிறப்பு :

சூரியனது கடிய கொடிய வெம்மையால் நிலம் பாளம் பாளமாக வெடித்துப் பிளந்திருந்தது. என்க. இது தற்குறிப்பேற்ற அணி. அவ்வணியாவது, புலவன் இயற்கை நிகழ்வின் மேல் தன்குறிப்பை - எண்ணத்தை ஏற்றிச் சொல்வது. இங்கு, சூரிய வெம்மையால் பாலைநிலம் வெடித்துப் பிளந்திருத்தலும், அவ்வெடிப்பினூடாகச் சூரியகதிர் உள் நுழைந்து மேலும் வெப்பமுண்டாக்கலும் இயற்கை நிகழ்ச்சி. இந்நிகழ்ச்சியின் மீது புலவன் தன் எண்ணத்தை - குறிப்பை ஏற்றிக் காண்கிறான். சூரியன் தனது மனைவியான சாயை என்பாள் நிலத்தில் ஒளித்திருக்கும் இடத்தைக் காண்பதற்காக, நிலத்தில் வெடித்த பிளவுகள் தோறும் கையை விட்டு இடைவிடாது தேடுகிறான் என்பது. இவ்வணியின் வாயிலாகப் புலவனின் கற்பனை வளத்தை அறியமுடிகிறது.

அரும்பதப் பொருள் :

தரை திறந்த வாய் - வெடிப்புக்கள், சாயை - சூரியனது மனைவி, கரம் - கை - ஒளிக்கதிர், திளைத்தல் - தொழிலில் இடைவிடாது பயிலுதல்.

நிழலின்மை (6 - 7 பாடல்)

6. ஆடு சின்றசிறை வெம்ப ருந்தினிழல்
 அஞ்சி யக்கடுவ னத்தை விட்டு
 ஓடு சின்றநிழ லொக்கு நிற்குநிழல்
 ஓரி டத்துமுள அல்லவே.

பொருள் :

அப்பாலை நிலத்தின் மேலாக அசையுஞ் சிறகுகளையுடைய பருந்து விரைந்து பறக்கிறது. அதன் நிழல் பாலை நிலத்தில் விழுகிறது. அந்நிழல் பாலைநில வெம்மைக்கு அஞ்சி ஓடுகின்ற நிழல் போலிருக்கிறது. அதனால், அந்தப் பாலையில் நிலையாக நிற்கும் நிழல் ஓரிடத்தும் இல்லை.

அரும்பதப் பொருள் :

கடுவனம் - கொடிய பாலை நிலம், சிறை - சிற.

7. ஆத வம்பருகு மென்று நிற்ற நிழல்
அங்கு நின்றுகுடி போனதப்
பாத வம்புனல் பெறாது ணங்குவன
பருகும் நம்மையென வெருவியே.

பொருள் :

வெயிலானது தன்னை அழித்து விடுமென மரத்தடியில் நிற்ற நிழலானது. அந்தமரம் தண்ணீர் பெறாது உலர்ந்தமையால், (குளிர் மையான தன்னைத் தண்ணீர் எனக்கருதி) பருகிவிடும் என்று அஞ்சி, அந்த மரத்தடியினின்றும் மெல்ல மெல்ல மறைந்து போயிற்று.

அரும்பதப் பொருள் :

ஆதவம் - வெயில், நிற்ற - மரத்தடியில் நிற்ற, அங்கு - மரத்தடி, குடிபோதல் - மெல்ல மெல்ல மறைதல், பாதவம் - மரம், உணங்குவன - உலர்வன.

காட்டின் வெம்மை (8 - 16 பாடல்)

8. செந்நெ ருப்பினைத் தகடுசெய் துபார்
செய்த தொக்குமச் செந்தரைப் பரப்பு
அந்நெ ருப்பினில் புகைதி ரண்டதொப்பு
அல்லது ஒப்புறா ததனி டைப்புறா.

பொருள் :

பாலை நிலத்துச் செந்நிறமான பரந்த தரையானது. சிவந்த நெருப்பினைத் தகடாகச் செய்து அந்நிலம் முழுவதையும் போர்த்து விட்டதைப் போன்று இருந்தது. அந்நிலத்தின் கண்ணே வந்திருந்த புறாக்கள், அந்நெருப்பினிலே திரண்டெழுந்த புகை போன்றிருந்தன. இதற்கு வேறு உவமை இல்லை.

அரும்பதப் பொருள் :

பரப்பு - விரிவான இடம், உறா - பொருந்தாது, ஒப்பு - உவமை, ஒற்றுமை.

9. தீயின் வாயின்நீர் பெறினு முண்பதோர்
சிந்தை கூரவாய் வெந்து வந்துசெந்
நாயின் வாயின்நீர் தன்னை நீரெனா
நவ்வி நாவினால் நக்கி விக்குமே.

பொருள் :

மாண்கள், நெருப்பிடத்தே நீரைப் பெற்றாலும் குடிக்கும் மன விருப்புடையனவாய் தாகத்தினால் வருந்தி வந்து, அங்குநின்ற செந்நாயின் வாயினின்றும் சிந்தும் நீரைத் தண்ணீர் என எண்ணி, நாவினால் நக்கிவிக்கும்.

அரும்பதப் பொருள் :

நீர்எனா - நீர் எனக்கருதி, தீயின் வாய் - நெருப்பிலே, நீர் பெற்றினும் - நீர் கிடைத்தாலும் நவ்வி - மான், வாயின் நீர் - வாயின் நின்று சொட்டும் நீர்.

10. இந்நில லத்துளோர் ஏக லாவதற்கு

எளிய தானமோ அரிய, வானுளோர்

அந்நி லத்தின்மேல் வெம்மை யைக்குறித்து

அல்ல வோநிலத்து அடியி டாததே.

பொருள் :

வானில் உள்ள தேவர்கள், இந்தப் பூமியின் மீது கால் பதித்து நடவாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், இந்தப் பாலைநிலத்தின் கொடிய வெம்மையை எண்ணிப் பயந்தமையால் அல்லவோ, அவ்வாறானால், பூமியில் வாழும் மக்களாற் கடந்து செல்லக்கூடிய எளிய இடமா அந்தப் பாலை? அரியது அல்லவா?

அரும்பதப் பொருள் :

தானம் - இடம், அடியிடுதல் - கால்பதித்து நடத்தல்.

11. இருபொழுதும் இரவிபசும் புரவிவிசம்பு

இயங்காதது இயம்பக் கேண்மின்

ஒருபொழுதுந் தரித்தன்றி ஊடுபோக

அரிதணகின் காடென் றன்றோ.

பொருள் :

இரவு, பசல் ஆகிய இரு காலத்திலும் சூரியன் பசுமையான குதிரைகள் பூட்டிய தேரிலே வானத்திலே செல்லாமைக்குரிய காரணத்தைச் சொல்லேன், கேளுங்கள். இரவாகிய ஒரு பொழுதிலாவது தங்கி இளைப்பாறியல்லாமல், காளியின் உறைவிடமான அந்தப் பாலையைச் சூரியனாலும் கடக்க இயலாது.

அரும்பதப் பொருள் :

இயங்காதது - செல்லாததன் காரணம், இரவி பசும் புரவி - சூரியனது பசங்குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர், ஊடு போதல் அரிது - பாலையின் நடுவே செல்லுதல் அரியது. அணங்கு - காளி.

12. காடிதனைக் கடத்தும் எனக் கருமுசிலும்

வெண்மதியும் கடக்க அப்பால்

ஓடி இளைத்து உடல்வியர்த்த வியர்வன்றோ

உகுபுனலும் பனியும் ஐயோ.

பொருள் :

இந்தப் பாலை நிலத்தைக் கடந்து செல்வோம் எனக் கரிய முசிலும் வெண்மையான சந்திரனும் கடக்க முயன்றன. காட்டின் வெம்மைக்கஞ்சிக் காட்டின் இப்பாலிருந்து அப்பால் ஓடின. அதனால் வியர்த்தன. கருமுசிலின் வியர்வை மழைத்துளியாகவும் வெண்மதியின் வியர்வை பனியாகவும் சிந்தின.

அரும்பதப் பொருள் :

கடத்தும் - கடப்போம். புனல் - மழைநீர், பனி - பனி நீர், உடல்வியர்த்த - தம்முடல் வியர்த்தன.

13. விம்முகடு விசைவனத்தின் வெம்மையினைக்

குறித்தன்றோ விண்ணோர் விண்ணின்

மைம்முகடு முசிறிறையிட்டு அமுதவட்டம்

ஆலவட்டம் எடுப்ப தையோ

பொருள் :

வானவர் வானத்தின் கரிய உச்சியின் கண்ணே கரிய முகிலினால் திரையிட்டு, சந்திரனாகிய விசிறியை அமைத்துக் கொண்டது. மிகுதியான கொடிய வெம்மை வேகங் கொண்ட பாலையினது வெம்மை தம்மைத் தாக்கதிருக்கும் காரணத்தாலல்லவா?

அரும்பதப் பொருள் :

விம்முகடுவிசை வனம் - விம்மு + கடு + விசை + வனம்
விம்முகடு விசை - பொங்கியெழும் மிகுந்த வெம்மையின் வேகம்,
முகடு - உச்சி, முகில் திரை - முகிலாகிய திரை, அமுதவட்டம்
ஆலவட்டம் - சந்திரனாகிய விசிறி.

14. நிலம்புடைபேர்ந் தோடாமே

நெடுமோடி நிறுத்தியபேய்
புலம்பொடுநின் றுயிர்ப்பன போல
புகைந்துமரங் கரிந்துளவால்

பொருள் :

உயர்ந்து விளங்கும் காளி, பாலை நிலத்தினின்றும் பேய்கள் இடம் பெயர்ந்து ஓடா வண்ணம் காவலாக நிறுத்தி வைத்த பேயானது, தனியே துன்பத்தோடு பெருமூச்சு விடுதல் போல மரங்கள் எரிந்து கரிந்து புகைந்து நிற்கின்றன.

அரும்பதப் பொருள் :

மோடி - காளி, புடைபெயர்தல் - இடம்பெயர்தல், புலம்பு - தனிமை, துன்பம், உயிர்த்தல் - மூச்சுவிடுதல்.

15. வற்றியபேய் வாயுலர்ந்து

வறள்நாக்கை நீட்டுவபோல்
முற்றியநீள் மரப்பொதும்பின்
முதுபாம்பு புறப்படுமே.

பொருள் :

மிகவும் மெலிந்த பேய்கள் தண்ணீர்த் தாகத்தால் ஈரம் உலர்ந்து அதனால் வறண்ட நாக்கை நீட்டுவன போன்று, முற்றி வறண்ட நீண்ட மரப்பொந்திலே, பெரிய பாம்புகள் தலைநீட்டிப் புறப்படும்.

அரும்பதப் பொருள் :

வற்றிய - மெலிந்த, உலர்தல் - ஈரம்புலர்தல், முற்றிய மரம், நீள் மரம் என்க. பொதும்பு - பொந்து, முதுபாம்பு - பெரியபாம்பு, முதிர்ந்த பாம்புமாம்.

16. விழிகழல வருபேய்த் தேர்

மிதந்துவரு நீரநீர்ச்
சுழிகழல வருவ தெனச்
சூறைவழி சுழன்றிடுமே.

பொருள் :

அப்பாலை நிலத்தில் கண்டவர் விழிகள் மயங்கும்படி வருகின்ற கானல் நீரே மேலோங்கி வரும் நீராகும். அக்கானல் நீரிலே சுழி தோன்றுமாறு சுழல் காற்று வீசும்.

அரும்பதப் பொருள் :

பேய்த்தேர் - கானல், மிதந்துவரும் - மேலோங்கி வருகின்ற, சூறைவளி - சுழல்காற்று.

காட்டிற் கிடக்கும் பொருள்கள் (17 - 19 பாடல்)

17. சிதைந்தவுடற் சுடுகடலைப் பொடியைச் சூறை
சீத்தடிப்பச் சிதறியவப் பொடியால் செம்மை
புதைந்தமணி புகைபோர்த்த தழலே போலும்
போலாவேல் பொடிமூடும் தணலே போலும்.

பொருள் :

சுழல்காற்று, பிணம் சுடும் சுடலைச் சாம்பலைச் சிளறி அடித்து அச்சாம்பலால் இரத்தினத்தின் செம்மையை மறைத்தது. அதனால் அந்த இரத்தினம் புகையால் மூடப்பட்ட நெருப்பைப் போலக் காணப்பட்டது. அவ்வுவமை பொருத்தமில்லையானால், அது சாம்பல் மூடிய நெருப்புத் தணலைப் போலிருந்தது.

அரும்பதப் பொருள் :

சிதைந்தவுடல் - உயிர்போய் சிதைவடைந்த உடல் - பிணம், சூறை - சுழல் காற்று, சீத்தல் - சிளறுதல், மணி - இரத்தினம், பொடிமூடு தணல் - நீறு பூத்த நெருப்பு.

18. மண்ணோடி அறவறந்து துறந் தங்காத்த
வாய்வழியே வேய்பொழியும் முத்தம் அவ்வேய்
கண்ணோடிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் ரன்றேல்
கண்டிரங்கிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் போலும்.

பொருள் :

மண்ணிலே வெடிப்பு உண்டாவதால் முழுவதும் வறண்டு, மண்ணின் பிடிப்பை விட்டு விட்ட மூங்கில், வெடித்துப் பிளந்து முத்துச் சிந்தின. அம்முத்துக்கள், பாலையின் நிலை கண்டு மூங்கில்கள் கணுக்கள் வெடித்துச் சொரிகின்ற கண்ணீர் போன்றிருந்தன. அன்றேல், அந்த மண்ணைக் கண்டு இரங்கிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் போன்றிருந்தன.

அரும்பதப் பொருள் :

ஓடி - வெடிப்பு ஓடி, அறவறத்தல் - முற்றாக வறள்தல், துறத்தல் - மண்ணின் பிடிப்பு நீங்குதல், அங்காத்தல் - வாய்திறத்தல்.

19. வெடித்தகழை விசைதெறிப்பத் தரைமேல் முத்தம்
வீழ்ந்தனவத் தரைபுழுங்கி யழன்று மென்மேல்
பொடித்தவியர்ப் புள்ளிகளே போலும் போலும்
போலாவேல் கொப்புளங்கள் போலும் போலும்.

பொருள் :

மூங்கிலானது வெம்மையால் வெடித்து விசையோடு தெறித்த
லால், தரையில் விழுந்து பரந்து கிடக்கும் முத்துக்கள், அப்பாலைநிலம்
வெம்மையால் சூடேறிப் புழுங்கி தன் மேனிமீது அரும்பியிருக்கும்
வியர்வைத் துளிகள் போல இருந்தன. அன்றேல் பாலைநிலமாகிய
உடலிலே தோன்றிய கொப்புளங்கள் போல இருந்தன.

அரும்பத்ப் பொருள் :

கழை - மூங்கில், புழுங்கல் - வருந்துதல், புள்ளி - துளி,
பொடித்தல் - தோன்றுதல்.

காற்றின் இயல்பு

20. பல்கால்திண் திரைக்கரங்கள் கரையின் மென்மேல்
பாய்கடல்கள் நாக்குமது அப்படர்வெங். கானில்
செல் காற்று வாராமல் காக்க அன்றோ
திசைக்கரியின் செவிக்காற்றும் அதற்கே யன்றோ.

பொருள் :

பல முறை தனது திண்ணிய திரைக்கைகளினாலே கரையின்
மீது மீண்டும் மீண்டும் பரந்த கடலானது அலைகளைத்தள்ளும், திக்கு
யானைகள் எட்டும் தமது பரந்த வெம்மையான பாலையின் மீது
செல்கின்ற (வெம்மை கொண்ட) காற்று வராமற் காப்பதற்காக ஆகும்.

அரும்பத்ப் பொருள் :

பல்கால் - பலமுறை, நாக்குதல் - தள்ளுதல், திசைக்கரி -
எண்திசை யானைகள்.

வெப்பநிலை (21 - 22 பாடல்)

21. முள்ளாறும் கல்லாறும் தென்னர் ஓட
முன்னொருநாள் வாளபயன் முனிந்த போரில்
வெள்ளாறும் கோட்டாறும் புகையான் முட
வெந்தவனம் இந்தவனம் ஒக்கில் ஒக்கும்.

பொருள் :

முட்கள் நிறைந்த வழிகளிலும் பருக்கைக் கற்கள் நிறைந்த வழிகளிலும் பர்ண்டியர் புறங்கொடுத்து ஓடும்படியாக. முன்பொருநாள், வாட்படை தாங்கிய குலோத்துங்க சோழன் வெகுண்டு செய்த போரிலே, வெள்ளாறு எனப் பெயர் கொண்ட ஆறும், கோட்டாறு எனப் பெயர் கொண்ட ஊரும் புகையால் மூடும்படியாக எரிந்து வெந்த பகைவரின் காவற்காடு. இந்தப் பாலைவனத்துக்கு ஒப்பாகுமானால் ஒப்பாகலாம்.

அரும்பதப் பொருள் :

தென்னர் - பாண்டியர், முனிந்த போர் - வெகுண்டு செய்த போர், வெள்ளாறு - ஒரு ஆற்றின் பெயர், கோட்டாறு - ஒரு ஊரின் பெயர், வெந்தவனம் - எரிந்து வெம்மையடைந்த காவற்காடு.

22. அணிகொண்ட குரங்கினங்கள்

அலை கடலுக்கு அப்பாலை

மணல் ஒன்று காணாமல்

வரையெடுத்து மயங்கினவே.

பொருள் :

இராவணனோடு போர் செய்வதற்கு எழுந்த குரங்குப் படையணியானது, அலை நிறைந்த கடலுக்கு அணை கட்டுவதற்கு ஏற்ற பொருளாக, அந்தப் பாலை வனத்தின் வெம்மை மிகுந்த மணல் ஒன்றைக் காணாமையால், மலையைத்தூக்கி வருத்தமடைந்தன.

அரும்பதப் பொருள் :

பாலைமணல் - பாலை நிலத்து மணல், அணி - படையணி, மயங்கின - அறிவின்மையால் வருத்தமுற்றன.

9. இரட்சணிய யாத்திரிகம்

சிலுவைப்பாடு

சிலுவை சுமந்து சிலுவையிலறையுண்ட துன்ப நிகழ்வுகள் சிலுவைப்பாடு எனப்படும்.

1. தன்னுயிர் போயாக்கை தலைகீழு றவிழுந்து
சென்னித கர்ந்துகுடர்சிதறிச் செத்தொழிந்த
துன்னரிய சாமித்து ரோகிசெய லிற்றாகப்
பன்னருநம் மான்சிலுவைப் பாடுகளை உன்னுவாய்.

பொருள் :

நெருங்கக்கூடாத பாவியும் தேவதுரோகியுமான யூதாஸ்காரி யோத்து, தற்கொலை செய்தமையால் உயிர் இழிந்து, உடல் தலை கீழாக விழ குடல் சிதறுண்டு செத்தொழிந்தான். அவன் செயலல் இவ்வாறாக, வருணிப்பதற்கரிய எம்பெருமானாகிய இயேசுநாதரின் சிலுவைப்பாடுகளை சிந்திப்போமாக.

2. பொல்லாத யூதர்களும் போர்ச்சேவ கர்குழுவும்
வல்லானை யெள்ளிப்பு றக்கணித்து வாய்மதமாய்ச்
சொல்லாத நிந்தைமொழி சொல்லித்து ணிந்தியற்றும்
பொல்லாங்கை யெல்லாநம் மீசன்பொ றுத்திருந்தார்.

பொருள் :

கெட்ட யூதர்களும் அவர்தம் போர்ச் சேவர்களும் எல்லா வல்ல மையுமுடைய தேவகுமாரனை இழித்துரைத்து, அலட்சியஞ் செய்து, வாய்க்கொழுப்பால் சொல்லத்தகாத பழிப்புரைகளைப் பேசினார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் துணிந்து செய்யும் தீமைகளையெல்லாம் நம் பெருமான் பொறுத்திருந்தார்.

3. புற்றரவிற சீறிப்பு டைவளைந்து புல்லியர்தாந்
துற்றிவி னைத்தகொடுந் துன்பந்த னியுழந்து
முற்றுங் கிரகணத்தின் முழ்குதி னகரன்போல்
செற்றமிலாத் தேவமகன் தேசிழந்து தேம்பினார்.

பொருள் :

அந்தக் கீழ் மக்கள், புற்றிலுள்ள பாம்பைப் போற்சீறி, அவரைச்
சுற்றி வளைத்து நெருக்கி உண்டாக்கிய துன்பமனைத்தையும் தரனி
யாக அனுபவித்தார். இவ்வாறனுபவித்த கோப குணமற்ற தேவகுமார
னாகிய எம்பெருமான் முழுக்கிரணத்தினால் மறைக்கப்பட்ட சூரியனைப்
போல பிரகாசமற்றவராக வாடினார்.

4. செவ்வங்கி யைக்களைந்து தேவர்பிரான் முன்றரித்த
அவ்வங்கி யைத்தரித்தே ஆகடியம் பல்பேசித்
தெவ்வர்கு முமிச்சி லுவைத னைச்சுமத்திக்
கவ்வைந கர்கலுழக் கட்டிக்கொ டுபோந்தார்.

பொருள் :

எம்பெருமான் தரித்திருந்த சிவப்புநிற ஆடையை நீக்கினார்கள்.
அவர் முன்னர்த் தரித்திருந்த ஆடையைத் திரும்பவும் அணிவித்தார்கள்.
அந்தப் பகைவர் எல்லோரும் ஒன்றாகக் கூடி, பரிசாச மொழிகளைக்
கூறி, சிலுவையை அவர் மீதிற் சுமத்தினார்கள். பெருந் துன்பத்துக்
குள்ளான எருசலேம் நகரத்தார் அழும்படி அவரைச் சிலுவையிற்
கட்டிக் கொண்டு போனார்கள்.

5. நோக்கிலணு வொவ்வொன்று நூறாயிரங்கோடி
மாக்கயத்தின் சும்மை மலிந்த பாவந்திரட்டி
ஆக்கு சிலுவை யமலன் சிரத்தேந்திக்
காக்கை கடனாக் கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள் :

யோசிக்கும் போது ஒவ்வொரு அணுவும், பலங்கொண்ட நூறாயிர

யிரம் கோடி யானைகள் சுமக்கக் கூடிய அளவு பாரம் உடையன. அவ்வாறான பாரம் உடைய பெரும் பாவங்களைச் சேர்த்துச் செய்யப் பட்டது அந்தச் சிலுவை. அச்சிலுவையைப் பரிசுத்தமான தேவகுமாரன் தன் தலையிலே தாங்கி இவ்வுலகை இரட்சிப்பதே தன் கடமையாக்க கருதி, கல்வாரி மலையை நோக்கிச் சென்றார்.

விளக்கம் :

ஓர் அணுவே நூறாயிரம் கோடி யானைகள் சேர்ந்து சுமக்கும் அளவு பாரம் உடையதால், அச்சிலுவையிலுள்ள அணுக்களைத்தும் எத்துணைப் பாரமுடையனவாயிருத்தல் வேண்டும். அத்துணைப் பாரங்கொண்டது பாவத்தின் சுமை எனப் பாவத்தின் சுமையளவு கூறப்பட்டது. மக்களின் பாவச்சுமையைத் தான் சுமந்து இரட்சிக்கும் அமலன் யேசுபிரான்.

மாக்காயம் - வலிய யானை. சும்மை - சுமை,

6. வள்ளல்கு ருராயன் மன்னுயிர்க்காய்த் தன்னுயிரை
எள்ளிய வதரித்த வெம்மான் சருவேசன்
கொள்ளைபு ரிந்துகொ லைத்தீர்ப்புப் பெற்றுவரு
கள்ளரி ருவரொடுங் கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள் :

பிற உயிர்களுக்காகத் தன்னுயிரைப் பொருட்படுத்தாது மனிதனாக அவதாரஞ் செய்தவரான வள்ளலும் குருமூர்த்தியும் எமது தலைவரும் எல்லாப் பொருள்களில் உறைபவருமான ஆண்டவர், களவு செய்து அது காரணமாக மரணதண்டனை பெறுவதற்காக வருகின்ற இரண்டு கள்ளருடன் தாழும் கல்வாரி மலையை நோக்கிச் சென்றார்.

7. மாரணத்தின் கூரொடிய வன்பேய்த்த லைநகங்க
ஆரணஞ் சொல்லுண்மை யவனிமிசை விளங்கப்
பூரணமா ரஷணிய புண்ணியங்கை கூடுதற்குக்
காரணமாஞ் செய்கைமுற்றக் கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள் :

சாவினது கொடிய கூரானது உடைந்து போகவும் கொடிய சாத்தானது தலை நசுங்கிப் போகவும் சத்திய வேத வசனங்களின் உண்மையை இவ்வுலகிலுள்ள யாவருந்தெரிந்து கொள்ளவும் இரட்சிப்பின் மேன்மை பூரணமாக நிறைவேறுதற்குக் காரணமான வற்றைச் செய்து முடிப்பதற்கும் ஆண்டவர் கல்வாரி மலையை நோக்கிச் சென்றார்.

8. ஈசன்சி னநோக்கி யீனநர ரைப்பிணித்த
பாசவி னைநோக்கிப் பரிந்துநடு நின்று வரும்
பேசரிய துன்பப்பி ரயளத்தை நோக்கியிந்தக்
காசினியை நோக்கினார் கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள் :

இவ்வுலகில் அவதரித்த எம்பெருமான், ஜெகத்சனது கோபத்தைத் பார்த்தும் மனிதரைக் சுட்டியுள்ள தளையாகிய பாவத்தைப் பார்த்தும் மத்தியஸ்தராக அதனை நீக்கும்படி அன்புடன் நிற்பதனால் வரும் அளவற்ற துன்ப வெள்ளத்தைப் பார்த்தும் கல்வாரி மலையை நோக்கிச் சென்றார்.

9. அற்புத மும்வானத் தசரீரியும் புனிதச்
சொற்பயில் வுமெல்லாச் சுருணங்க ஞுமிவரே
தற்பரனென் றோலமிடச் சண்டாளர் தாமிதனை
அற்பமு மெண்ணாத தறவும நியாயம்.

பொருள் :

தேவகுமாரனாகிய கிறிஸ்துநாதர் உலகில் நடத்திய அற்புதங் களும் அவர் ஞானதீட்சை பெற்ற சமயத்தில் வானத்திலிருந்துண்டான சத்தமும் பரிசுத்த தீர்க்க தரிசன வேத வசனங்களும் அவரிடம் வெளிப்பட்ட நற்குணங்களும் ஆகிய இவையெல்லாம் ஒருமித்து "இவரே கடவுள்" என்று யாவரும் அறிய விளம்பியும் பாவிக்காளான யூதர்கள் இவைகளைச் சற்றேனும் நினைத்துப் பாராமற் போனது பெரிய அநியாயமே.

10. தத்துநீர் வேலித்த ராதலத்தோர் செய்தவினை
அத்தனை யுந்தாங்கி யலமைந்து மாங்கமைந்து
சத்தமிடாதேகுந் தகனப விமறியாம்
உத்தமருஞ் சாந்தமா யூருடு செல்கின்றார்.

பொருள் :

பலிபீடத்திலே தகனம் செய்யப்படுவதற்கு அமைதியோடு சத்தமின்றிச் செல்லும் ஆட்டுக்குட்டியாக விளங்கிய நல்லோன் அலையெறியும் கடல் சூழ்ந்த உலகோர் செய்த பாவமனைத்தையும் சுமந்து வருந்தி எருசலேம் நகரின் மத்தியிலே செல்கின்றார்.

11. கையுயர்ந்து வாய்புலர்ந்து கண்ணிருண்டுகாதடைத்து
வெய்யசி லுவைசு மந்தலசி மெய் வருந்தித்
துய்யதி ருவடிகள் சோர்ந்து நடை தள்ளாடி
அய்யன்ம றுகூடு வரக்கண்டா ரணிநகரார்.

பொருள் :

எம்பெருமான் கொடிய சிலுவையைச் சுமந்து கொண்டு சென்ற தனால் உடல் மிக வருந்தியது. அவர் சிலுவையைப் பிடித்திருந்த கைகள் சோர்ந்தன. தாகத்தினால் வாய் உலர்ந்தது. களைப்பினால் கண் இருண்டது. காது அடைத்தது. பரிசுத்தமான திருப்பாதங்கள் சோர்ந்து நடை தள்ளாடியது. இவ்வாறாக அவர் வீதியிலே வருவதை அழகிய எருசலேம் மக்கள் கண்டார்கள்.

12. கல்லியல்வன் னெஞ்சுவஞ்சக் கண்ணிலாப் பாதகராம்
புல்லியரே யன்றிமிந்தப் பொல்லாங்கு போந்தமைகண்
டெல்லவ ருந்தத்த முயிர்க்கிறுதி யேய்ந்தன போல்
அல்லறு ழந்தல மந்தாக்கை நிலை தளர்ந்தார்.

பொருள் :

கல்லைப் போன்ற கொடிய வஞ்சக மனம் படைத்த இரக்க மில்லாத துரோசிகளான இழிந்த யூதரைத் தவிர, மற்றை எல்லாரும்

இத்தீமைகள் நம்பெருமானுக்கு வந்தமையைக் கண்டு மனம் வருந்தித் தத்தம் உயிர்க்கு முடிவு வந்தது போலத் துன்புற்று மயங்கித் தத்தம் உடற்சம நிலையினின்றும் குலைந்தார்கள்.

13. மாதருக்கு ளாசிபெற்ற மங்கலையா மன்னைமரி
காதலனுக் கோவிக் கதிநேர்ந்த தென்று மன
வேதனைப்பட் டாற்றாது மெல்லியலார் தாங்குமுமி
வீதியிரு மருங்கும் மொய்த்தார் வாய்விட்டமுது.

பொருள் :

பெண்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடி, "மாதர்களுக்குள்ளே ஆசீர் வதிக்கப்பட்ட சுமங்கலித் தாயான மரியாளின் குமாரனுக்கா இக்கதி நேர்ந்தது?" என்று மனவேதனைப்பட்டு, அதனைத் தாங்க முடியாது வாய்விட்டமுது வீதியின் இரு பக்கமும் வந்து கூடினார்கள்.

14. காந்தன்மலர்செங்கமல மலரைப் புடைப்பப்
பூந்தண் சுருங்குவளைப் போதுநீர் முத்துகுப்பத்
தேந்தளவு தொக்கநறுஞ் சேதாம்பலை யலர்த்தி
மாந்தண்ட லைக்குயிலின் மென்மொழியார் மாழ்சினார்.

பொருள் :

அழகிய குளிர்ந்த சோலைக்குயில் போன்ற இனிய மொழி பேசும் பெண்கள், தமது காந்தன் மலர் போன்ற கைகளினால் செந்தாமரை மலர் போன்ற முகத்திலடித்துக் கொண்டு, அழகிய தண்ணீயி சுருங்குவளை போன்ற கண்களிலிருந்து முத்துப் போன்ற கண்ணீர் சிந்த தேன்சிந்தும் முல்லை மலர் போன்ற பற்கள் தெரியும் படியாக, சிவந்த அல்லிப்பூப் போன்றவாயைத் திறந்து அமுதார்கள்.

15. தீயடைந்த வல்லியெனத் தேம்பிச் செயலிழந்தும்
மாயும்வகை மின்றாய் மறுகுற்றயிர் பதைப்பப்
போயடைந்த தெம்மருங்கும் பொற்பெருச லேநகரத்
தாமிழையார் வாய்விட் டமுத குரலோசை.

பொருள் :

அழகிய எருசலேம் நகரத்துப் பெண்கள், நெருப்பிலிடப்பட்ட பசங்கொடி போல வாடிச் செயலற்றவராய், தம்முயிரை மாய்த்துக் கொள்ளும் வழி தெரியாதவராய், உயிர் துடி துடிக்கப் பெருங்குரலிட்டு அழுகின்ற சோக ஒலி எல்லாத் திசைகளிலும் பரவிச் சென்றது.

16. கண்டார் பதைத்தார் கலுழ்ந்தார் கரைந்தமுதார்
கொண்டார் துணுக்கம் கொதித்தார் கடுவிடத்தை
உண்டார் போலேங்கியுயங்கி நெடிதுயிர்த்துத்
திண்டாடி நின்றினைய செப்புலா ராயினார்.

பொருள் :

தேவகுமாரன் சிலுவையைச் சுமந்து சென்றதைக் கண்ட பெண்கள் பதறினார்கள், கதறினார்கள், மனமிரங்கி அழுதார்கள், திடுக்கிட்டு நடுங்கினார்கள், மனத்திலே கோபங் கொண்டார்கள். கொடிய நஞ்சை உண்டவர்கள் போல வாடிப் பெருமூச்சு விட்டுத் திண்டாடி நின்று பின்வருமாறு புலம்பத் தொடங்கினார்கள்.

17. ஆவாவி தென்னவ றவுமநி யாயமென்பார்
தாவாவ றமோத லைசாய்ந்து றுவதென்பார்
மூவாமு தல்வன்மு னியாத தென்னென்பார்
ஓவாது முலெம்மு மிர்க்கொழிவின் றோவென்பார்.

பொருள் :

சிலர் "ஆ! ஆ! இதென்ன மிகவும் அநியாயம்" என்பர். சிலர் "என்றும் அழியாத அறம் அழிந்து ஒழிந்து போயிற்றோ!" என்பர். சிலர் "மூப்பற்ற முதல்வன் கோபமடையா திருப்பது ஏன்?" என்பர். சிலர் "ஓவாது துன்பமடையும் எமது உயிர்க்கு இறுதி வராதோ!" என்பர்.

18. இம்மைந்த னாவிக்கி றுதிவரக் கண்டு மரி
அம்மை யுயிர்தாழா ளவனிமிசை யென்பார்
செம்மைதிறம் பாத்தாய தேவசினத் திருசி
மும்மை யுலகும் முடியுங் கணத் தென்பார்.

பொருள் :

சிலர் "சிறந்த திருக்குமாரனின் உயிருக்கு முடிவு வருவதைக் கண்டு அன்னை மரியாள் இப்பூமியில் உயிரோடு வாழமாட்டாள்" என்பார். சிலர் "நியாயத்தினின்றும் வழுவாத, பரிசுத்தமான தேவகோபமானது தோன்றி இம்முவுலகையும் ஒரு கணத்தில் அழித்துவிடும்" என்பார்.

19. மாண்டா ருயிரளிக்கு மாமருந்தை வேரொடு
கீண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோஷி களென்பார்
கீண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோஷி களெனினும்
மீண்டுமு ளைக்கவொரு வேளைவரா தோவென்பார்.

பொருள் :

சிலர், "இந்தக் கெட்டவர்களான யூதர்கள், இறந்தவர்களுக்கும் உயிர் கொடுக்கும் சிறந்த மருந்துச்செடி போன்ற தேவகுமாரனை வேரொடும் பறித்து எறிந்து விடுவார்கள்" என்றனர். அதைக்கேட்ட வேறுசிலர், "கெட்டவர்கள் வேரொடு பிடுங்கி எறிந்தாலும் அது மறுபடியும் முளைக்க ஒரு காலம் வராதோ" என்றனர்.

20. புன்றொழிலர்க் கஞ்சிநடுப் போற்றாதார் பொங்கியழ
மன்றோரஞ் சொல்லியுயிர் வாழ்வதுவோ வாழ்வென்பார்.
மன்றோரச் சொன்னோன் மனைபாழாய் வன்குடியும்
பொன்றியெ ருக்கலரும் பொய்யாதி துவென்பார்.

பொருள் :

சிலர் "இழிந்த செயலுடைய யூதர்களுக்குப் பயந்து நீதியைக் காப்பாற்றாது, மக்கள் மனமுருசி அழும்படியாக நியாய சபையிலே பட்சபாதம் பேசி உயிர்வாழ்வது தான் வாழ்வோ" என்பார். சிலர் "அப்படி நியாய சபையிலே பட்சபாதம் பேசினவனது வீடு பாழாய்ப் போய் வீட்டில் வாழ்வோரையும் இழந்து அவன் வீட்டிலே வெள்ளெருக்கஞ் செடிபூக்கம், இது பொய்யாகாது" என்பார்.

21. நள்ளிநர ஜீவரஷை நல்கவரு ஞான்குரு
வள்ளலுக்கு வன்கொலையும் மாபாதகம் புரிந்த
கள்வனுக்குக் காவல்வி டுதலையும் கட்டுரைத்து
விள்ளுவதோ நீதிபுரி வேந்தர்க்குச் சீலமென்பார்.

பொருள் :

“நட்புடையவராய் மானிடரைக் காப்பவராய் வந்த ஞானகுருவான
கருணை வள்ளலுக்குக் கொலைத் தண்டனையும் பெரும் பாவஞ்
செய்த கள்ளனுக்குக் காவல் விடுதலையும் உறுதியாகும்படி தீர்ப்புக்
கூறுவதோ அரச தருமம்” என்பர் சிலர்.

22. கொல்லாது விட்டுவிடக் கொற்றவன் பல்கால்முயன்றும்
பொல்லாருக் கஞ்சிப் புகன்றான் கொலையென்பார்
பொல்லாருக் கஞ்சிப் பொதுநீதியைப் புரட்டி
அல்லாத செய்வார்க் கறம்கூற்றே யாமென்பார்.

பொருள் :

சிலர் “பிலாத்து மன்னன் அவரைக் கொல்லாது விட்டுவிடப்
பலதரம் முயன்றும் கொடிய யூதருக்கு அஞ்சிக் கொலைத்தண்டனை
விதித்தான்” என்பர். சிலர் “தீங்கு செய்வோருக்குப் பயந்து பொது நீதி
யைத் தலைகீழ் செய்வோருக்குத் தருமமே மரணதூதனாகும்” என்பர்.

23. காட்டிக் கொடுத்தோன் கழுத்திலொரு கயிற்றைப்
பூட்டிமன வாதையினாற் பொன்றினானாம் பொல்லாங்கு
சாட்டிக்கொலை புரிசண்டா ளர்மனச் சாஷியுந்தம்
பாட்டிற் சிடப்பதென்ன பாவமதி பாவமென்பார்.

பொருள் :

சிலர் “அவரைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாஸ் தன் மனத்திலுள்ள
சஞ்சலத்தால் தன் கழுத்தில் ஒரு கயிற்றை மாட்டிக் கொண்டு செத்துப்
போனானாம், அவ்வாறானால் அநியாயமாகக் குற்றஞ் சாட்டி அவரு
க்குக் கொலைத் தீர்ப்பு வழங்கும்படி செய்வித்த பாவிசனது மனச்
சாட்சி யாதொரு உணர்ச்சியுமின்றிச் சுமமா இருப்பதற்குக் காரணம்
என்ன? அது பாவத்திலும் அதிபாவமாகும்” என்பர்.

24. நிந்தனையாஞ் செந்நெருப்பு நெஞ்சைக் கொளுத்திடவும்
நொந்தொரு சொற்சொல்லாத நோன்மை நுனித்துணரின்
மைந்தருக் கிச்சாந்தம் வருமோ மகேசனெனுஞ்
சிந்தைசெ றுநருக்குச் சேராத தென்னென்பார்.

பொருள் :

சிலர் "பழிப்புரை என்னும் கொழுந்து விடும் நெருப்பு அவர் மனத்தைத் தாக்கி எரிக்கவும் மனம் வருந்தி ஒரு வார்த்தையும் சொல்லாத பொறுமைக் குணத்தைப் பற்றிக் கூர்மையாக யோசித்தால், மனிதருக்கு இவ்வாறான சாந்த குணம் வருமோ? வராது. எனவே இவ்வளவு பொறுமையுடைய அவர் கடவுள் தான் என்னும் எண்ணம் அப்பகைவர்களுக்கு உண்டாகாத காரணம் என்னவோ?" என்பர்.

25. செந்தா மரைபோற் றிகழும் திருவதனம்
அந்தோ வதங்கி யழகுசூடி போய தென்பார்
நந்தாக் கருணைநறாத் துளிக்கும் கண்மலர்கள்
சிந்தாகு லம்பொதிந்து தேசிழந்து விட்டதென்பார்.

பொருள் :

சிலர், "ஐயகோ, செந்தாமரை மலர் போன்று பிரகாசிக்கும் அவர் திருவதனம் வாடி அழகு மெல்ல மெல்ல அழிந்து விட்டதே" என்பர். சிலர் "குறைவற்ற கருணைத்தேன் கொட்டும் கண்ணாகிய மலர்கள் கவலை நிறைந்தனவாய் ஒளியிழந்து போயினவே" என்பர்.

26. உன்னதமெய்ஞ் ஞானமு வந்துசூடி கொண்டதிருச்
சென்னிபுடை யுண்டிரத்தஞ் சிந்துவதோ செவ்வதென்பார்
மன்னுதிரு மேனிமுற்றும் வாரடியாற் கன்றிநைந்து
சின்னமுற லாவதுவோ தெய்வமே யோவென்பார்.

பொருள் :

சிலர் "ஓ! தெய்வமே! மேன்மை பொருந்திய மெய்யறிவு விரும்பி வந்து தங்கியிருக்கும் திருத்தலையானது அடிபட்டு இரத்தம் சிந்துவதோ? அழகுதான்!" என்பர். சிலர், "நிலைபெற்ற திருமேனி முழுவதும் வாரால் அடியுண்டு காயப்பட்டு நசுங்கிக் கேவலப் படுவதோ? அழகு தான்" என்பர்.

27. பெண்ணீர்மை குன்றாத பெய்வளையா ரிவ்வண்ணம்
புண்ணீருந் தீயிற்பு கைந்தாரு யிர் பொடிப்பக்
கண்ணீரின் துன்பக் கடற்கெல்லை காணாராய்
எண்ணீர் ராய்ச்செல்லு மெம்பெருமான் பின்சென்றார்.

பொருள் :

பெண்ணின் குணநலன்களிற் குறைவுபடாத, வளையலணிந்த பெண்கள், இவ்வாறாகப் புண்ணிலே நெருப்பு செலுத்தப்பட்டாற்

போலத் துன்புற்று, அருமையான உயிர் துடி துடித்தனர். கண்ணீர் விடுவதற்குக் காரணமான துன்பக்கடலினது எல்லையைக் காண முடியாதவர்களாயினர். அவர்கள் நினைந்து துதிக்கப்படும் தன்மைகள் வாய்ந்த, துன்புற்று வழி நடந்த எம்பெருமான் பின்னே சென்றார்கள்.

28. மைத்தடங்கண் ணீர்சொரியவாய்விட்ட மூதரற்றிச் சித்தமு டைந்துதொ டர்ந்துவரு சேயிழையார் பத்திமையுஞ் சிந்தைப் பருவரலுங் கண்டிரங்கி உத்தமசற் போதவு பசாந்த ரீதுரைப்பார்.

பொருள் :

மைதீட்டப்பட்ட விசாலமான கண்களினின்றும் கண்ணீர் சொரிய வாய்விட்டமூது புலம்பி, மனம் வருந்தி, தம்மைத் தொடர்ந்து வருகின்ற பெண்களது பத்தியையும் மனக் கவலையையும் கண்டு இரக்க மடைந்து, சிறந்த நற்போதனைகள் செய்கின்ற சாந்த குணத்தவரான எம்பெருமான் பின்வருமாறு சொல்கின்றார்.

29. “எருசலேம் புத்திரிகா ளென்பொருட்டுக் கலுழாதே துரிசறமற் றும்பொருட்டுஞ் சுதர்பொருட்டுங்கலுழந்திடுமின் வரிசைபெறு மகப்பெறா மலடிகள் பாக்கியரென்னா உரைசெறியத் தகுநாளிங் குளதாமென் பதையுணர்ந்தே.

பொருள் :

“எருசலேம் புத்திரர்களே, புத்திரரைப் பெறாத மலடிகள் பாக்கியவதிகள் என்று சொல்லத்தகுந்த காலம் இங்கு உண்டாகும் என்பதை உணர்ந்து, நீங்கள் எனக்காக அழாது, குற்றம் நீங்க உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும் அழுங்கள்.”

30. “அன்றுபுக லிடமரிதா யவரவரே துயர் விஞ்சிக் குன்றுகளே மலைக்குலமே யெமை மூடிக் கொள்ளுதிரால் என்றுரைப்பர், பசுமரத்துக் கிதுசெய்வா ரெனிலந்தோ தொன்றுலர்ந்து படுமரத்துக் கெதுசெய்யார் துணிவொன்றி

பொருள் :

“அந்தக் காலத்திலே அடைக்கலம் புகுவதற்கு இடமில்லாமல் அவர்கள் துயர் மிகுந்து ‘குன்றுகளே, மலைக் கூட்டங்களே, எங்களை மூடிக்கொள்ளுங்கள்’ என்று மனம் வெறுத்துச் சொல்லுவார்கள். பச்சை மரத்துக்கே அவர்கள் இவைகளைச் செய்வார்களானால் ஐயகோ! வெகுகாலமாகக் காய்ந்து பட்டு நிற்கும் மரத்துக்குத் துணிவோடு எதைத்தான் செய்யமாட்டார்கள்”

10. இராஜநாயகம்

ஹஃபத்து ல்லாவில் குறு பான் கொடுத்த படலம்

சுலைமான் நபி (அலை) அவர்கள். காததாரம் நீண்டு விசாலமானதும் அழகு மிக்கதும் காற்று வாசனமாக விளங்குவதுமான கம்பளத்திலே (பரமதானி) ஆரவாரிக்கின்ற சேனையோடும் பரிவாரத்தோடும் வீற்றிருந்து விண்வெளியிற் சென்றார்கள்.

அந்த அபூர்வமான பரமதானி அவர்களைச் சுமந்து கொண்ணு விண்ணிலே செல்லும் போது இடைவழியிலே, மக்கமா நகரிலுள்ள புனிதமான கஃபாவுக்கு மேல் நேருக்கு நேராகப் பறந்தது.

அப்போது சிலைமான் நபி (அலை) அவர்கள், தம்முடன் இருந்தவர்களுக்கு அந்தக் கஃபாமைச் சுட்டிக் காட்டி "நபிமார்களுடைய வரிசையிலே ஒப்புயர்வற்ற நபி ஒருவர் இத்தலத்திலே பிறப்பார். அவர் பிறப்பதற்கு இடமானபேறு பெற்றது இத்தலம்" என்று கூறினார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் கூறி முடிக்கையில் அப்பரமதானி செல்ல வேண்டிய இடத்தை அடைந்தது. அவர்களும் தர்பணியில் ஈடுபட்டார்கள்.

சுலைமான் நபி (அலை) அவர்கள் விண்மீது நேருக்கு நேராகக் கடந்து வந்த கஃபா இவ்வாறானது,

மலர்நற பொழுதும் வரைப்புய சுலையு
 மானபி யொருதினத் தினிலோர்
 தலமதைத் குறித்தங்கேசுவென் நெழுந்தது
 தானை நால் வகைபுடை சூழ
 நிலவிய காற்று வாகனத் தேறி
 நெடுந்திரை மேகமண் டலத்தி
 னலனுற வுலவித் திரிவது நிகர்ப்ப
 நடத்தின ரந்தர மார்க்கம்.

(20 : 1)

மாலலர் பொழியப் புகுதுமப் பொழுது
 மக்கமா நகர்க்கு பாவின்
 மேலுற நேரே பறந்தது பறக்கின்
 வியனபி மாரிற்பின் னபியா
 யேலவந் தொருவ ருதித்தரு டலம்
 தெனநபி சுலைமயூ னிசைத்தார்
 சாலவீ தியற்றி முடியுமுன் குறித்த
 தலத்தினிற் சார்ந்தது விமானம்.

(20 : 2)

அத்தலத் திழிந்தங் கிருந்தன ரிதன்மே
 லமரர்கள் சுரத்தினா லியற்ற
 வெத்தலத் தினிலும் வியனுற விளங்கி
 யிலங்கொளிக் கதிர்மதி யிருபா
 னித்தநித் தமுஞ்சாய்ந் தோடமே லவர்க
 டவமெலா நிறைவுற வுலக
 மத்திமத் துதித்த கருபத்துல் லாதன்
 வாய்திறந் தமுதது வன்றே.

(20: 3)

அளவற வருகி யலறிய தொனியோ
 டமுதலு மேனமு தனையென்
 றுளமறி யிறைவன் கேட்பவிண் டுரைக்கு
 முன்னபி களிலொரு வோர்தந்
 தளமுட னெனது சிகரத்தின் மீது
 தாவியே பறந்துசெல் கின்றார்
 தெளிவினென் னிடத்திலிழிந்திவ ருண்ணைத்
 தொழுதிலர் திக்றுசெய் திலரே.

(20 : 4)

இதுவலா தெனைச்சூழ் தரவுனக் கிணையா
 யியற்றிய புத்துக ளிணைவைத்
 ததிவித வணக்கம் புரிந்தனர் கொடியோ
 ராகையா லமுதன னென்ன
 மதிதவழ் கிரண மணிமுடி மாட
 மக்கமா நகரினி லுதித்துக்
 சுதிதரு கருபா நவிலலு முதலோன்
 சுருணைகூர்ந் திருமொழி கவல்வான்

(20 : 5)

துறவின ருமிரே பின்னைநா ளுன்னைச்
 சுசூதிடு நெற்றிகள் கொண்டு
 நிறைவுசெய் தருள்வே னென்றிரு வொளியாய்
 நித்தில மாமயில் வடிவாய்ப்
 பொறைதரு நபிக ளெவர்க்குநா யகமாய்ப்
 புண்ணியப் பொருளினுட் பொருளா
 யறைதரு சுபீபு முகம்மது நபியை
 யனுப்புவ னுனதுபா லதனில்.

(20 : 6)

இருகதிக் குறுவா னதையுமுன் னிடமே
 யிறக்குவ னுனைப்பரி பாலித்
 தருளவும் வணங்கித் துதிக்கவு மிகுந்தோர்
 தமையமைத் தருள்வனன் போங்கிப்

பெருகுபார்ப் பதனைத் தேடிவந் தடையும்
 பறவைபோற் பிள்ளையைத் தேடி
 வருமனை யினைப்போ லெனதுகல் குகளுள்
 மாட்டினில் வருகவும் புரிவேன். (20 : 7)

திடச்சில பறுலா னதையுநின் மருங்கிற்
 சேர்ப்பனிப் புத்துக ளினையு
 மெடுத்தெறிந் திடச்செய் திடுவனுந் தனைத்துய்
 தாக்குவ னெண்ணமுற் றுருக்கத்
 தொடுத்திரங் குவதே னழுதிட லகற்றென்
 றோதினன் றூயவ னதுகேட்
 டடற்பெருங்கஃபா துன்புற நிறைபோ
 லனந்தவின் பங்கன்கொண் டதுவே (20 : 8)

அழுங்கியுட் கவலை நிறைதரக் கஃபா
 வழுதது சுலையுமா னபிக்குஞ்
 செழுந்தவப் பொருளா முதலவ னறியச்
 செய்தனன் சேனையோ டன்றே
 யெழுந்தனர் மருத்து வாகன மிசையே
 யேறினர் வானிடை பறந்து
 வழிந்தொழு கியசெந் தேன்மலர்த் தடஞ்சூழ்
 மக்கமா நகரில்வந் தனரே. (20 : 9)

பொருந்துமெப் பதிக்கு முதற்றிருத் தலமாம்
 புனிதநன் னகரில்வந் ததற்பி
 னருந்தவ மியற்றுங் கஃபத்துல் லாவுட்
 புஞ்ந்ததைச் சூழ்ந்தணி யணியா
 யிருந்தபுத் தனைத்து மேவலோர் தமைவிட்
 டெடுத்தெறிந் திடப்புரிந் திறையைப்
 பரிந்ததி லிருந்து வணங்கியுட் கனிந்து
 பரவினர் கருயணைங் கடவே. (20 : 10)

அத்திரி யையா யிரமிட பழமை
 யாயிர மத்தொகை பசக்கள்
 சுத்தவெள் ளாடை யாயிரங் கொறியை
 யாயிரந் தும்புபோன் மயிர்கண்
 மொய்த்துள தகரை யாயிரமறுத்து
 முன்குறு பான்கொடுத் ததன்மே
 லெத்திசை யினரு மருந்தியுண் மகிழ
 விட்டனர் பெருவிருந் தினிதாய் (20 : 11)

பங்கவெம் பசியின் பிணியினா லிடையப்
 படுமிசிக் கீன்களை யழைத்துத்
 தங்கமுந் துயிலும் விலையிலா மணியுந்
 தணப்பிலா தவாபுற வளித்தே
 யங்கவர் கடைக்கட் பார்வைபெற் றவரை
 யடுத்தவ ரெழுதலை முறைக்கும்
 வெங்கலி யகன்று வாழ்ந்தினி திருப்ப
 மிகுதன பதிகளாக் கினரே. (20 : 12)

மக்கமா நகரி லுறைதலை வோரை
 மைந்தரை முதியரைத் தமது
 பக்கலி லுறையும் ஜின்களை நரரைப்
 பரபதி மகுடமன் னவரைத்
 திக்கெலாம் வழுத்துங் குறைசியங் குலத்தோர்
 தங்களைத் தெளிந்தநூ லினரைத்
 தக்கவ ரெவர்க டமையுமே விழித்துச்
 சாற்றுவர் சுலையுமா னபியே. (20 : 13)

“உற்றமே லவன்றன் னருளினாற் கஃபா
 வுதித்தரு ளித்தலந் தனிலே
 குற்றமற் றுயருங் குறைசியங் குலத்தின்
 கொழுந்ததாய் வேதகா ரணராய்
 வெற்றியும் விருது மிகப்பெறு பவராய்
 விண்ணவர் புகழ்மணி விளக்காய்
 நற்றவ நபிக ளெவர்க்கும்நா யகமாய்
 வருவரோர் நபிநவ மோங்க. (20 : 14)

மடற்செழுங் கமல மலர்ப்பதம் பணியா
 மருவல ருயிரைவாட் கிரையாக்
 கொடுப்பரிப். இப்புவி ஓர்கவிகையிற் புரப்பர்,
 குற்றம் ஒன்று அணுக இலாது எவையும்
 கடக்கும் மெய்ப்பொருளைப் பழிப்பவர் தம்மைச்சங்
 கரித்து அருள் பிசபீல் இயற்றி
 திடம்படு தமது வேதகற்பனையாம் .
 தீன்பயிர் மிகவளர்த் திடுவர். (20 : 15)

அண்டலர்க் கிடியே நெனுயிவர் வருநா
 ளகிலத்தி லிருந்துளத் தீமான்
 கொண்டவ ரெவருஞ் சுவனமங் கையர்க்குக்
 கொழுநராய்ச் சோபனம் பெறுவர்

விண்டருட் கலிமா வுரைத்திடா திவர்க்கு
 விலகிய மாறுசெய் வோர்கள்
 கண்டள விடுதற் கருநெடுங் காலங்
 கனன்றெரி நரசிடைக் கிடப்பார். (20 : 16)

பலபல புதுமை விளைப்பரென் றுரைப்பப்
 பாங்கினி லிருந்தவ ரெவரு
 முலவியேபுவியுந் திகழ்புக முடையீ
 ருமக்குமே நாயக மானோர்
 நிலமிசை வரவெத் தனைநெடுங் காலஞ்
 செலுமின நிகழ்த்துவீ ரென்னத்
 துலகவாண் டோரா யிரத்தின்மேல் வருவ
 ரென்றனர் சுந்தரத் தோன்றல். (20 : 17)

பகர்ந்தசொற் செவியிற் புகுதலுங்குறைசிக்
 குலத்தின ரொடுபல நாயிச்
 சகந்தனில் வரவந் துதித்திடிற் பிறக்கத்
 தக்கன வமைத்தில னென்றே
 யகந்தனிற் றுயருந் றிவர்வர வறியும்
 பலனடைந் தனமெனக் களிப்புற்
 றுகந்தன ரெமையாண் டருண்முகம் மதர்தம்
 முயர்தற ஜாத்தினை யுண்டோ. (20 : 18)

மலர்ந்தபங் கயங்க டொறுமனத் தொகைகள்
 வந்திருப் பவைமதி நிகராய்த்
 துலங்கிய தடங்கள் செறிந்ததென் வகுதைச்
 சுந்தர னகுமது நயினா
 னிலந்தனி லியற்று தவத்தினா லுதித்த
 நிதிபதி துரையத்துல் காதி
 நிலங்கிய லிதையா சனப்பொருண் மகுழ
 திருபத மிகபர கதியே. (20 : 19)

ஆகம கலைகட் கனந்தவா பரண
 வழகெனுந் திருப்பெய ரரசை
 யேகசிற் பரமெய்ப் பொருளொளித் தெளிவை
 யெமக்கெமைக் காட்டுதர்ப் பணத்தைச்
 சேகரப் பலகற் பனைகடந் துயர்ந்த
 செம்மலை, நரருயிர்க் குயிராந்
 தேகதத் துவநிர் மலமகு முதைத்
 தியானஞ்செய் மனங்களே மனங்கள். (20 : 20)

வள்ளலை யொருநான் மறைக்கரும் பொருளை
 மறைபடா திலங்குமொண் மதியைத்
 தள்ளுதற் கருமும் மலத்தையுங் கடந்தோர்
 தவத்தினுள் விளங்கிய கனியைக்
 கள்ளவிழ் மரவ மலரத்தொடைப் புயரைக்
 கருணையங் கடலினிற் பிறந்த
 தேனமுது அனைய முகம்மது நபியைத்
 தெரிசிக்கும் கண்களே கண்கள். (20 : 21)

எப்புவியினிலும் இருந்து அரசு இயற்றும்
 ஏகபுரண வர உதயத்தை
 அற்புத வடிவை ஞானலோசனத்தை
 அளவில் ஆனந்த வாரிதியை
 ஒப்பகன்று அகண்ட வெளியினில் வாழ் ஒளியை
 உள்ளிருள் அகற்று செஞ்சுடரை
 மைப்புயல் கவிகை நபிகள் நாயகத்தை
 வாழ்த்தல் செய் வாய்களே வாய்கள் (20 : 22)

அரியவிண் ணவர்கள் சிரம்மிசை உறையும்
 மலர்ச் சரண அம்புய நிதியை
 உருஅரு அதனில் நடுநிலை பொருந்தும்
 உத்தம காட்சி உற்பவத்தை
 சரத நித்திய சோபன மணி சுவனம்
 தனில் மகுமுது எனும் யானை
 கிரிமிசை உலவு நபி தம்மைத் துதிப்பக்
 கேட்கும் அச்செவி களே செவிகள். (20 : 23)

“இணைவிழி மணியை உலகின் மங்கையர்கள்
 எவர்க்கும் மன்றாட்டு அருள்மானை
 உணர்வதற் கரிய தனிமுதல் அறுகில்
 உறுபுலிக் களித்து அவரீன்ற
 அணி அரி ஏறு என்றிடும் இரு புதல்வர்
 அங்கையால் தொட மகிழ் நபிதம்
 மணிஒளிர் திருமேனியினிலி கஸ்தாரி
 வாசங்கொள் நாசியே நாசி. (20 : 24)

கந்தமும் தவத்தோர் சுதிகளும் நிறைந்து
 கடல் வளை புவிதொடாது உயர்ந்து
 தந்த வெண்பிறை பாந்தளும் வரிப்புலியும்
 தாழ்ந்து பாதலம் கடந்து உருவி

அந்தரம் அவனி கதிர் மதி அமைத்தோன்
 அறுசினில் கப்சொடு நடந்து
 சுந்தரம் குலவு முஸ்தபா சரணம்
 தொடும் இருகைகளே கைகள்.

(20 : 25)

“பாரினில் நபிகள் எவர்களும் இவர்உம்
 மத்தின் ஓர்பதவிகள் அருள்என்று
 ஆரணம் உதவு தனிப்பொருள் இறைபால்
 அனுதினம் துவா இரந்தருள
 வாரணத்து அரசர் நவமணி முடிகள்
 மலர்ப்பதம் இறைஞ்ச ஈன்றுதித்த
 காரணக் கடவுள் அகும்தைப் பிரதட்
 சணம் வரு கால்களே கால்கள்”

(20 : 26)

இந்தவண் மைகள்சேர் முகம்மது நயினா
 ரியல்வர வியற்றிய பின்னர்
 வந்துகூழ்ந் தவரை யனுப்பல்செய் தெழுத்து
 மரைமலர்ப் பதநடை புரிந்து
 பந்தியிற் பகுதி சூர்தரப் பறவைத்
 திரணெடும் பந்தரிட் டேகக்
 சுந்தவொண் பொழில்சூழ் மக்கநன் னகரைக்
 கடந்துபோந் தனர்திரு நபியே.

(20 : 27)

பொருள் தொகுப்பு

மக்கமா நகரத்தில் அமைந்துள்ள கஃபதுல்லா (கஃபா)ஆனது அமரர்கள் தம் கரத்தினால் இயற்றப் பெற்றது . எல்லாத் திருத் தலங்களிலும் பார்க்கப் பெருமை பெற்று விளங்குவது, விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய சூரியனும் சூரிர்ச்சியான சந்திரனும் அதன் சிறப்பையும் புனிதத்தையும் எண்ணி, அதன் உச்சிக்கு மேல் வராது சிறிது ஒதுங்கி வலம் வந்து செல்லும் சிறப்பினை உடையது. மேலவர்கள் செய்த தவப்பயனெல்லாம் திரண்டு ஒருருக் கொண்டது போல விளங்குவது, உலகத்தின் நடுவண் அமைந்த சிறப்பினது.

அத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த கஃபத்துல்லா (கஃபா) கலைமான் நபி (அலை) அவர்கள் தன்னைக் கடந்து சென்ற, பின்னர் பெருங் குரலில் அழத் தொடங்கியது.

அவ்வழகையொலி இறைவனின் திருச்செவிப்படுதலும், அவர், “அழாதே கஃபா, நீ அழுவதற்குக் காரணம் என்ன?” என்று கேட்டார். அதற்குக் கஃபா பின்வருமாறு பதில் கூறியது.

இறைவா, உன்னருள் பெற்ற நபிகளிலொருவர், என்னை மதியாது, நான் இருப்பதை உணராமல், தமது நால்வகைப் படைகளுடன் விண்ணிலே எனது சிகரத்தின் மேலாக விரைந்து பறந்து செல்கின்றார். இவ்விடத்தில் இறங்கவில்லை. உன்னைத் தொழவில்லை. திக்கு செய்யவில்லை. திக்கு - இறைவனைத் தியானித்தல்.

இதனோடு அமையாமல், “கடல் சூழ்ந்த உலகினைக் காக்கும் அரசர்க்கெல்லாம் அரசரே இவ்வாறு தம் கடமையை மறந்தால் என்ன செய்வது?” என்று கூறியது.

தான் அழுததற்குப் பிறிதொரு காரணத்தையும் கூறியது.

இந்தக் காரணம் அல்லாது வேறொரு காரணமும் உண்டு. என்னைச் சூழ்ந்துள்ள இடங்கள் எங்கும் உனக்கு ஒப்பாக - இணையாக வழிபாட்டுக்குரிய உருவச் சிலைகள் அமைத்து இங்குள்ள கொடியோர் பலவிதமாக வழிபாடு செய்கின்றனர். அக்காரணத்தாலும் அமுதேன்.

இவ்வாறு கஃபா கூறுதலும், அதற்கு அமைதி உண்டாகுமாறு அல்லாஹ் (இறைவன்) பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

துறவிகளின் உயிர் போன்ற கஃபாவே, பிற்காலத்தில் உன்னிடத்தில் வந்து சூது இட்டுத் தொழும் நெற்றிகள் கொண்டு என்னைத் தொழுதிடும் தீன்மார்க்கத்தினர் நிறையும்படி அருளுவேன். அன்றியும் உன்னிடத்திலே, எனது திவ்விய ஒளிவடிவினராகவும், முத்தினாலியன்ற சிற்றந்த மயில்போன்ற வடிவினராகவும், பொறுமை வாய்ந்த எல்லா நபிமாருக்கும் தலைவராகவும் உயர்ந்த நல்ல பொருள்களனைத்தினதும் உட்பொருளாகவும் சொல்லப்படுகின்ற எல்லார்க்கும் நண்பனான முகம்மது நபியை அனுப்புவேன். சூது - தொழுகையில் ஒரு நிலை, முழங்காலில் அமர்ந்துநெற்றி நிலத்தைத் தொட இருக்கும் ஒரு தொழுகை நிலை. நித்திலம் - முத்து, சுபீபு - நண்பன்

அந்தக் கல்பு முகம்மது நபியவர்கள் எம் அருளால் திருமறையான திருக்குர் ஆன் வசனங்களை உன் இடமாகிய இங்கே திருவாய் மலர்வார், உன்னைப் பாதுகாத்து, உன்னிடத்திலே சிற்றந்தவர்கள் வந்துஎம்மைத்துதிக்கச் செய்வார். பறக்க முடியாக் குஞ்சுகளை நினைந்து ஓடிவரும் தாயைப் போலவும் அன்பு பெருக உலகத்திலுள்ள மனித இனம் உன்னை நாடிவரும். குறுவான் - திருக்குர்ஆன், பார்ப்பு - பறக்க முடியாத குஞ்சு. அனை - தாய், கல்க்குகள் -

உயிரினம், மனித இனம்

கட்டாயம் செய்தே தீர் வேண்டிய கடமைகள் எவை என்பதையும் உன்னிடத்தில் சேர்ப்பார், அவரே இறுதி நபியாவார். உன்னைச் சூழ்ந்துள்ள புத்துகள் அனைத்தையும் அகற்றி உன்னைத் துய்மை அடையச் செய்வார். நீ மனமுருகி அழுவது ஏன்? அழாதே என்று தூயோனான இறைவன் அருளியதைக் கேட்ட கஃபா துன்பம் நீங்கிப் பேரானந்தம் கொண்டது. பறுலு- கட்டாயக்கடமைகள், அடல் - பெருமை, வலிமை. புத்தகங்கள் - சினங்கள்.

கஃபா இவ்வாறு இரங்கி ஏங்கி அமுதமையை இறைவன், சுலைமான் (அலை) அவர்கள் அறியும்படி செய்தான். உடனே தன் தவறு உணர்ந்த சுலைமான் (அலை) சேனையோடு எழுந்து, காற்று வாகமான பரமதானியிலிவர்ந்து பறந்து வந்து மக்கமா நகரை அடைந்தார். அவ்வாறு சேர்ந்த உடனே,

மக்கமாநகரிலே கஃபா இருந்த இடத்தை அடைந்த சுலைமான் நபி (அலை) அவர்கள், அதனைச் சூழ வரிசை வரிசையாய் அமைந்திருந்த புத்துகள் (உருவச் சிலைகள்) அனைத்தையும் ஏவலரைவிட்டு எடுத்தெறியச் செய்து, அவ்விடத்தைத் தூய்மை பெறச் செய்தார். அங்கிருந்து இறைவனை அன்புடன் மனமுருகப் புகழ்ந்து தொழுதார்.)

பின்னர் அத்திரி (கோவேறு சுழுதை) இடபம் (எருது) வெள்ளாடு, கொறி (செம்மறியாடு) முதலியவற்றில் வகைக்கு ஐயாயிரம் எனும் படி அறுத்துக் குறுபான் கொடுத்தார். (குறுபான் - உயிர்ப்பலி, தியாகம்) அங்கிருந்தோர் உண்டு மகிழும் வண்ணம் ஊன் கலந்த உணவை நல்கி விருந்தளித்தார்.

பின்னர் சுலைமான் நபி (அலை) அவர்கள் எண்டிசை போற்றும் குறைஷியர் குலத்தினரையும் பதியெழு அறியாப் பழங் குடியினரையும் அறநெறி தவறா முதியோரையும் இளைஞரையும் கூட்டி, மாசற்ற சில சொற்களைச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள்.

இறைவனின் அருளினாலே கஃபா இருக்கின்ற இத்தலத்திலே குற்றமற்ற குறைஷியர் குலக்கொழுந்தாய், வேதத்தின் காரணபுருஷராய், வெற்றியும் புகழும் உடையவராய், தேவர்கள் புகழும் அழகிய விளக்குப் போன்றவராய், நல்ல தவமுடையநபிகள் அனைவருக்கும் தலைவராய், புதுமை விளங்கும்படி ஓர் நபி வந்தவதரிப்பார்)

அல்லாஹ்வின் செந்தாமரை போன்ற மலர்ப்பாதங்களை

வணங்காத பகைவர்களை வாளால் அழிப்பர், இவ்வுலகை ஒரு குடைக் கீழ்க்காப்பர். குற்றஞ் சிறிதுமில்லாத, எவையும் கடந்து விளங்கும் மெய்ப்பொருளான அல்லாஹ்வைப் பழிப்பவர்களை அழித்தொழித்து பிசீயில் என்னும் மார்க்கப்போர் நிகழ்த்துவர் வேதத்திற் கற்பிக்கப்பட்டவாறு தீன் (இஸ்லாமிய சன்மார்க்கம்) பயிரை நன்கு வளர்ப்பர்

பகைவர்க்குக் கலக்கந் தரும் இடியேறு போல்வாராய் இவர் தோன்றும் நாளிலே, இவ்வுலகிலே இருந்து, உள்ளத்திலே நம்பிக்கை (ஈமான்) கொண்டவர்கள் எவரும் சவர்க்கத்து மங்கையரின் கணவ ராகு நற்பேறு பெறுவர். அருள் நிறைந்த கலிமா (மூலமந்திரம்) வை ஓதாதுவிலகி நடக்கும் தீயோர் எரி நரகினை அடைவர்.

குறிப்பு :

இவ்வாறு சலைமான் நபி (அலை) அவர்கள் கூறியவற்றைக் கேட்டு மகிழ்ந்தவர்களில் ஒருவர், "ஐய, அவர் வரவு எத்தனை ஆண்டுகளின் பின்" என் வினவ, "ஓராயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்த பின்வருவார்" என்று கூறினார்கள்.

குறைஷியர் குலத்தோர் இதைக் கேட்டு மகிழ்வதற்குமாறாக மனங்கவன்று "அவர் வரும் காலத்தில் இருக்க, நற்பேறு அடைய இறைவன் எம்மைப் படைக்கவில்லையே" எனவருந்தினர். எனினும் "அவர் வருவார் என்னும் நற்செய்தி கேட்கப் பெற்றோமே" என்றும் மகிழ்ந்தனர்.

சலைமான் அலை அவர்கள் மேலும் கூறத் தொடங்கினார்கள்.

ஆகமக் சலைசுக்கு, எண்ணற்ற ஆபரணந்தரும் அழகு என்னும் படியாகத் திருப்பெயர் தாங்கி வந்த அரசரும் எம்மை எமக்குக் காட்டும் தர்ப்பணம் (கண்ணாடி) போல ஒன்றான மெய்ப்பொருள் ஒளியின் தெளிவைக் காட்டுபவரும் கற்பனையின் சிகரத்தைக் கடந்து விளங்கும் உயர்ந்தோனும் மனித உயிர்க்கு உயிராய் உள்ளுறைந்த தூயோனுமான முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைத் தியானஞ் செய்யும் மனங்களே உண்மையான மனங்கள். ஏனையவை மனங்களல்ல.

அருள் வள்ளலும் வேதங்களின் அரிய பொருளாய் விளங்கு பவரும் மறுவற்று ஒளிரும் சந்திரன் போன்றவரும் மும்மல பாசத் தினின்றும் விடுதலை பெற்ற துறவிகளின் தவத்தினுள்ளே விளங்கு கின்ற பழம் போறவரும் தேன்சிந்தும் குங்கும மரத்தின் மலர்மாலை

யணிந்த தோள்கள் உடையவரும் கருணை என்னும் பாற்கடலிலே தோன்றிய தெளிந்த அமுதம் போன்ற வருமான முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைக் காணும் பாக்கியம் பெற்றகண்களே உண்மையான கண்களாம்.

எங்கும் நிறைந்த அரசியற்றும் இறையோனின் உதயமாய் விளங் குபவரும் அற்புத வடிவினரும் ஞானக்கண் உடையவரும் ஆனந்தக் கடலும் எல்லையற்ற வெளியில் ஒப்பின்றி விளங்கும் ஒளி போன்றவரும் மனவிருளை அகற்றிஒளி நல்கும் சூரியன் போன்றவரும் கரிய முகில் போன்ற கொடைக் கரங்களை உடைய வரும் ஆசிய முகம்மது நபிகள் நாயகத்தை வாழ்த்துகின்ற உண்மையான வாய்களாகும்.

வானோர் தம் சிரத்தினிற் கொண்டு போற்றும் பாதகமலமாகிய நிதியுடையவரும் நடுநிலை பொருந்தும் உத்தமக் காட்சித் தோற்ற முடையவரும் சுவர்க்கத்திலே மகமுது எனும் யானை கிரிமிசை உலவு கின்ற வருமான முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைப் பிறர் துதிக்கும் போது கேட்கும் செவிகள் நல்ல செவிகள்

இருவிழிகளிலுமுள்ள கண்மணி போன்றவரும் மகளான பாத்திமா நாயகியை, வீரத்திலே புலி போன்றவரான அல் (ரழி) அவர்களுக்கு மணஞ்செய்து கொடுத்து அவர்கள் பெற்ற இரு புதல் வர்களான ஹசன், ஹுசையின் என்போர் தொட்டபோது மகிழ்வடை பவருமான நபி அவர்கள் உடலிலே கமழும் கஸ்தூரி மணத்தை முகரும் மூக்குகளே நல்ல மூக்குகள்

அழகு விளங்குகின்ற முஸ்தபா என்னும் திருநாமமுடைய முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கும் கைகளே உண்மையான கைகள். பாந்தள் - பெரியபாம்பு, பாதலம் - கீழுலகம், அறுசு - ஆதனம், கபுசு - பாதரட்சை, சரணம் - பாதம்.)

இவ்வுலகிலே பிறந்த நபிகள் எல்லோரும் ஓர் இனத்தினரென அல்லாஹ் இடத்தில் பிரார்த்தனை செய்யவும் யானை ஊர்ந்து வந்த அரசர்களது நவரத்தின முடிசுள் மலர்ப்பாதுங்களை வணங்கவும் இவ்வுலகிலே தோன்றிய கடவுளான முகம்மதுநபி (ஸல்) அவர்களை வலம் வந்து வணங்கும் சாஸ்களே உண்மையான சாஸ்கள். உம்மத்து - இனம், ஆரணம் - வேதம், குர்ஆன், துவா - பிரார்த்தனை, வாரணம் - யானை, அகுமது - முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள்.

இவ்வாறு சலைமான் நபி (அலை) அவர்கள் எதிர்கால நிகழ்வுகள் பற்றிக் கூறி, மக்கமாநகர் மக்களிடத்துப் பிரியாவிடை பெற்றுப் போனார்கள்.

11. குமரகுருபரர் பாடல்

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்

வருகைப்பருவம்

1. தொடுக்கும் கடவுட் பழம்பாடற்

றொடையின் பயனே நறை பழுத்த

துறைத்தீந் தமிழி னொழுநு நறுஞ்

சுவையே யகந்தைக் கிழங்கை யகழ்ந்

தெடுக்குந் தொழும்ப ருளக்கோயிற்

கேற்றும் விளக்கே வளர்சிமைய

இமயப் பொருப்பில் விளையாடும்

இளமென் பிடியே யெறிதரங்கம்

உடுக்கும் புவனங் கடந்து நின்ற

ஒருவன் திருவுள் ளத்திலழ

கொழுக வெழுதிப் பார்த்திருக்கும்

உயிரோ வியமே மதுகரம்வாய்

மடுக்குங் குழற்கா டேந்துமிள

வஞ்சிக் கொடியே வருகவே

மலயத் துவசன் பெற்றபெரு

வாழ்வே வருக வருகவே.

பொருள் :

தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பாடல்களின் உட்பொருளாய் விளங்குபவளே, அகம், புறம் என்னும் துறைகளமைந்த இனிய தமிழிலே சுரந்து வழிகின்ற சுவையாயிருப்பவளே, மனத்திலே ஆழப் புதைந்து கிடக்கும் அகங்கார மென்னும் கிழங்கைத் தோண்டி அதை அழிக்கின்றவர்க்கு உன் அடியார். அவர்களது மனமாகிய கோவில் ஒளி பெறும்படி ஏற்றப்படும் விளக்கே, இமய மையிலே விளையாடிக்களிக்கும்இளம் பிடியே, கடல் சூழ்ந்த உலகையும் உலகப் பொருள்களையும் கடந்து அப்பாலாய் நிற்கும் இறைவனது உள்ளத்திலே உயிரோவியமாய் விளங்குபவளே, வண்டுகள் தேனுண்ணும் நறைமலர் சூடிய கூந்தலையுடைய வஞ்சிக் கொடியே,

மலயத்துவச பாண்டியன் மகளாய் உதித்தவளே, மதுரை மீனாட்சி யம்மையே. குறுகுறு நடந்து வருவாயாக.

அரும்பதப் பொருள் :

தொடை - தொடுக்கப்படுவது, செய்யுள், மாலை, தொழும்பர் - அடியார், தொண்டர், வளர்சிமைய இமயப்பொருப்பு - உயர்ந்த சிகரங் கொண்ட இமயமலை. எறிதரங்கம் - கரையில் மோதும் அலை, இங்கே அலையெறியும் கடலைக் குறித்தது, புவனம் - மூவுலகம், மதுகரம், வண்டு, வாய்மடுத்தல் - தேன் குடித்தல், மலயத்துவசன் - மலயத்துவச பாண்டியன்.

2. பெருந்தே நிறைக்கு நறைக் கூந்தற்

பிடியே வருக முழுஞானப்

பெருக்கே வருக பிறைமௌலிப்

பெம்மான் முக்கட் சுடர்க்கிடுநல்

விருந்தே வருக மும்முதற்கும்

வித்தே வருக வித்தின்றி

விளைந்த பரமா னந்தத்தின்

விளைவே வருக பழமறையின்

குருந்தே வருக அருள் பழுத்த

கொம்பே வருக திருக்கடைக்கண்

கொழித்த கருணைப் பெருவெள்ளம்

குடைவார் பிறவிப் பெரும்பிணிக்கோர்

மருந்தே வருக பசங்குதலை

மழலைக் கிளியே வருகவே

மலையத் துவசன் பெற்றபெரு

வாழ்வே வருக வருகவே.

பொருள் :

மிகுந்த தேன் நிறைந்த நறுமண மலர்மாலை சூடிய கூந்தலுடைய பிடியே, முற்றிய ஞான நிறைவாயுள்ளவளே, பிறைச்சந்திரனை அணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானின் முக்கண் களுக்கும் விருந்தாய் அமைபவளே, மும்முதற் பொருள்களுக்கும் காரணமாயுள்ளவளே, அருள் என்னும் கனியான வேதங்களின் கொழுந்தாய்

விளங்குபவளே, அருள் என்னும் கனி பழுத்துக்குலுங்கும் கொம்பை நிகர்த்தவளே, நினைது கடைக்கண் பார்வையிலே பெருகும் பெருவெள்ளத்திலே தோய்ப்பவர்களின் பிறவி நோயை மாற்றும் மருந்தாய்த் திகழ்பவளே, திருத்தமற்ற பேச்சான மழலை மொழி பேசும் கிளியே, மலையத்துவச பாண்டியன் மகளே, குறுகுறு நடந்து வருக, வருகவே.

அரும்பதப் பொருள் :

மௌலி - முடி, இங்கே சடாமுடி, பரமானந்தம் - மேலான ஆனந்தம், குருந்து - கொழுந்து, குதலை, மழலை - திருந்தாப்பேச்சு, குழந்தைமொழி.

அரும்புலிப் பருவம்

3. கண்டுபடு குதலைப் பசங்கிளி யிவட்கொரு

கலாபேத மென்ன நின்னைக்

கலைமறைகண் முறையிடுவ கண்டோ வலாதொண்

கலாநிதி யெனத் தெரிந்தோ

வண்டுபடு தெரியற் றிருத்தாதை யார்மரபின்

வழிமுத லெனக் குறித்தோ

வளர்ச்சடை முடிக்கெந்தை தண்ணறுங் கண்ணியா

வைத்தது கடைப் பிடித்தோ

குண்டுபடுபாற்கடல் வருந்திருச் சேடியொடு

கூடப் பிறந்த தோர்ந்தோ

கோமாட்டி யிவணின்னை வம்மெனக் கொம்மெனக்

கூவிடப் பெற்றா யுனக்கு

அண்டுபடு சீரிதன் றாதலா விவளுடன்

அம்புலீ யாட வாவே

ஆணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்

அம்புலீ யாட வாவே.

பொருள் :

சந்திரனே, கற்கண்டு போன்றஇனிய மழலை மொழிபேசும் பசுமையான கிளிபோன்றவள் அம்பாள். அவள் உன்னைப் பல வேறுபட்ட கலைகள் உடையன் என்று வேதங்கள் கூறுவதைக் கேட்ட

மையாலோ, விரைந்து வா என அழைக்கிறாள். அல்லது, ஒளிபொருந்திய பதினாறுகலை (வளர்ச்சி)ச் செவ்வமுடையவன் என அறிந்தமையாலோ அழைக்கிறாள். அல்லது, வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர்மாலை அணிந்தவரும் அம்மையின் தந்தையுமான பாண்டியரது குலமுதல்வனாய் நீ விளங்குகிறாய் என்பதை எண்ணியோ அழைக்கின்றாள் அல்லது, எம் தந்தையாகிய சிவபெருமான் தமது நீண்டசடை முடியிலே உன்னை மாலையாக அணிந்த தன்மையைக் கருத்திற் கொண்டோ அழைக்கின்றாள். அல்லது, ஆழமான பாற்கடலிலே திருமகளோடு நீ கூடப் பிறந்தமையை நினைத்தோ உன்னை அழைக்கிறாள். இவற்றில் எக்காரணத்தாலோ எமது தலைவியான மதுரை மீனாட்சி, உன்னை விரைந்து வருவாயாக என அழைக்கின்றாள். அதனால், நீ அவளுடன் விளையாட வருவாயாக. பொன்மலையான மேருவை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமானின் சத்தியான மாணிக்கவல்லியுடன் விளையாட வருவாயாக.

அரும்பதப் பொருள் :

கண்டு - கற்கண்டு, கலாபேதம் - வேறு வேறான பல கலைகள், சந்திரனின் வளர்ச்சி (கலை) வேறுபாடு, தெரியல் - மாலை, வம்மென - வருகவென, கொம்மென - விரைவாக.

4. குலத்தோடு தெய்வக் குழாம்பிழிந் தூற்றிக்

குடித்துச் சுவைத் துமிழ்ந்த

கோதென்று மழல்விடங் கொப்புளிக்கின்றவிரு

கோளினுச் சிட்ட மென்றும்

கலைத்தோடு மூடிக் களங்கம் பொதிந்திட்ட

கயரோகி யென்று மொருநாள்

கண்கொண்டு பார்க்கவுங் கடவதன்றெனவும்

கடற்புவி யெடுத்தி கழவிண்

புலத்தொடு முடுமீன் கணத்தொடு மோடுநின்

போல்வார்க்கு மாபாதகம்

போக்குமித் தலமலது புகலில்லை காண்மிசைப்

பொங்குபுனல் கற்பகக்காடு

அலைத்தோடு வைகைத் துறைப்படி மடப்பிடியொடு

அம்புலீ யாடவாவே

ஆணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்

அம்புலீ ஆடவாவே.

பொருள் :

சந்திரனே, தேவர் கூட்டம் தம்குலத்தினரோடு பாற்கடல் கடைந்து அதிலே நீ தோன்றிய போது உன்னையும் பிழிந்து அமுதம் பெற்றுக் குடித்து உமிழ்ந்துவிட்ட கோது என்று சிலர் கூறுவர். வேறு சிலர், விடம் உமிழுகின்ற இராகு கேது என்னும் இரு கோள்கள் விழுங்கி உமிழ்ந்து விட்ட எச்சில் எனக் கூறுவர். உனது பதினாறு கலைகளும் ஒவ்வொன்றாகத் தேய்ந்து போவதாலும் கரிய மறு பொருந்தியமையாலும் சுயரோகி என்று இன்னுஞ் சிலர் கூறுவர். உனது பதினாறு கலைகளும் ஒவ்வொன்றாகத் தேய்ந்து போவதாலும் கரிய மறு பொருந்தியமையாலும் சுயரோகி என்று இன்னுஞ் சிலர் கூறுவர். மற்றுஞ் சிலர், உன்னை விநாயகர் சதுர்த்தியான ஒருநாள் பார்ப்பது கூடாதென்று கூறுவர். இத்தன்மைகளால் உலகம் உன்னை இகழ்ந்து விட, நீ விண்ணிலே விண்மீன் கூட்டத்தோடு ஓடுகிறாய். உன்னைப் போலப் பெரும் பாவஞ் செய்தவர்கள் போய்ப் பாவம் நீக்க வேண்டிய தலம் இந்த மதுரையேயாகும். வேறு எதுவுமில்லை. ஆகவே இங்கு வந்து வைகையாற்றின் துறைப்படியிலே மடப்பிடி போன்ற அம்மையோடு விளையாட வருக. மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட இறைவனின் சக்தியான மாணிக்க வல்லியுடன் விளையாட வருக.

அரும்பதப் பொருள் :

தெய்வக் குழாம் - தேவர் கூட்டம், அழல்விடம் - வெம்மையான நஞ்சு, உச்சிட்டம் - எச்சில், விண் + புலம் = விட்புலம் = வானம், உடுமீன் - நட்சத்திரம், புகல் - அடைக்கல இடம், கற்பகக்காடு - பயன் மரங்கள் நிறைந்த சோலை.

12. திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

வசந்தவல்லி பந்தடித்தல்

இராகம் - பைரவி

தாளம் - சாப்பு

கண்ணிகள்

1. செங்கையில் வண்டு கலின்கலின் என்று
செய்மசெயம் என்றாட இடை
சங்கதம் என்று சிலம்பு புலம்பொடு தண்டை
கலந்தாட இரு
கொங்கை கொடும்பகை வென்றனம் என்று
குழைந்து குழைந்தாட மலர்ப்
பைங்கொடி நங்கை வசந்த சவுந்தரி
பந்து பயின்றனளே.

பொருள் :

சிவந்த கைகளிலணிந்த வளையல்கள் பந்தடிக்கும் போது ஒன்றுடனொன்று மோதி, 'கலீர், கலீர்' என்றும் 'வெற்றி, வெற்றி' என்றும் கூறுவன போல ஒலித்தன. காலிலணிந்த சிலம்புகளும் தண்டைகளும் 'இவளது இடையானது இனி இருப்பது ஐயமே' என்று கூறுவன போலக் கலந்து ஒலித்தன. இரண்டு முலைகளும் 'பந்தாகிய தமது கொடிய பகைமை வென்றுவிட்டோம்' என்பன போல நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து அசைந்தன. இவ்வாறாக மலர்களுடைய பசுங்கொடி போன்ற மங்கைப் பருவப் பெண்ணான வசந்தவல்லி என்னும் அழகி பந்தடித்து விளையாடினாள்.

அரும்பதப் பொருள் :

வண்டு - வளையல், சங்கதம் - சந்தேகம், குழைதல் - நெகிழ்தல், புலம்பு - ஒலி, பைங்கொடி - பசுமை + கொடி - பசியகொடி போன்றவள், சவுந்தரி - அழகுடையாள்.

2. பொங்கு கனங்குழை மண்டிய கெண்டை
 புரண்டு புரண்டாடக் குழல்
 மங்குலில் வண்டு கலைந்தது கண்டு மதன் சிலை
 வண்டோட இனி
 இங்கிது கண்டுல கென்படும் என்படும் என்றிடை
 திண்டாட மலர்ப்
 பங்கய மங்கை வசந்த சவுந்தரி
 பந்து பயின்றாளே.

பொருள் :

மிக்க கனத்த காதணிகளை நெருங்கிய கெண்டை மீனையொத்த கண்கள் சென்று (இருபக்கக் காதணிகளைத்) தொட்டுப் புரண்டு அசைந்தன. மேகம் போன்ற கூந்தலிற் கூடியிருந்த வண்டுகள் கலைந்து செல்வதைக் கண்டு, மன்மதனின் கரும்பு வில்லில் நாணாக விருந்த வண்டுகளும் சென்றன. இனி, இவளது எழிற் கோலத்தைக் கண்டு இந்த உலகம் என்ன பாடுபடுமோ என்று வருந்தி, இடையானது துவண்டு துவண்டு நடுக்கங் கொண்டது. இவ்வாறாகச் செந்தாமரை மலரிலுறையும். திருமகள் போன்ற மங்கைப் பருவப் பெண்ணான வசந்தவல்லிஎன்னும் அழகுடையாள் பந்தடித்து விளையாடினாள்.

அரும்பதப் பொருள் :

குழை - காதணி, குழல் - கூந்தல், மங்குல் - மேகம், மதன் - மன்மதன், சிலை - வில், பங்கய மங்கை - திருமகள், இலக்குமி.

3. சூடக முன்கையில் வால்வளை கண்டிரு
 தோள்வளை நின்றாடப் புனை
 பாடக முஞ்சிறு பாதமும் அங்கொரு பாவனை
 கொண்டாட நய
 நாடகம் ஆடிய தோகை மயிலென நன்னகர்
 வீதியிலே அணி
 ஆடகவல்லி வசந்த ஓய்யாரி
 அடர்ந்து பந்து ஆடினாளே.

பொருள் :

சூடக வளையலணிந்துள்ள முன்னங்கைகளிலே சங்கு வளையல்களும் இணைந்து ஒலித்து ஆடுவதைக் கண்டு, தோள் வளையல்களும் மேலெழுந்து ஆடின. கால்களில் அணிந்துள்ள கொலுக்களுடன் சிறு தண்டை என்னும் காலணியும் சேர்ந்து ஒத்த தன்மையினவாய் மேலெழுந்தும் கீழ் விழுந்தும் ஆடின. நல்ல நடனமாடும் தோகையுடைய மயில் போல, குற்றால நகரத் தெரு விடத்தே, பொற்கொடி போன்ற வசந்த வல்லி என்னும் அழகுடையாள் நெருங்கிப் பந்தடித்து விளையாடினாள்.

அரும்பதப் பொருள் :

புணைதல் - அணிதல், சபாவனை - ஒத்த தன்மை, ஆடகம் - பொன்.

4. இந்திரை யோஇவள் சுந்தரியோ தெய்வ
ரம்பையோ மோகினியோ மன
முந்திய தோவிழி முந்திய தோகர முந்திய
தோ வெனவே உயர்
சந்திர சூடர் குறும்பல வீசர் சங்கணி
வீதியிலே மணிப்
பைந்தொடி நாரி வசந்தலய் யாரிபொற்
பந்துகொண் டாடினளே.

பொருள் :

திருமகளோ இரதிதேவியோ தேவலோக ரம்பையோ மோகினிப் பெண்ணோ எனக் கண்டார் ஐயுறும் வண்ணம் தோன்றும் இவள் பந்தாடும் போது இவளது மனந்தான் முன் சென்றதோ? கண்கள்தாம் முன்சென்றனவோ, கைகள் தாம் முந்துகின்றனவோ என்று அதிசயிக்குமாறு, பிறைச் சந்திரனைச் சூடியவரும் குறும்பலா மரத்தடியில் எழுந்தருளிய அருட்செல்வருமான திருக்குற்றால நாதருடைய அடியார் கூட்டம் அழகு செய்யும் திருவீதியிலே பசிய ஆபரணம் அணிந்தவளாகிய வசந்த வல்லி அழகிய பந்தைக் கையிற் கொண்டு விளையாடினாள்.

அரும்பதப் பொருள் :

இந்திரை - திருமகள், சுந்தரி - அழகு, இங்கே இரதி, சூடர் - சூடியவர், சங்கணி - சங்கம் + அணி, சங்கம் - அடியார் கூட்டம், நாரி - அழகிய பெண்.

13. இராமநாடகக் கீர்த்தனைகள்

இராவணன் கொலு வில் வீற்றிருத்தல்

விருத்தம்

முனைசேர் அரக்கர் இவ்வாறு முறையிட்
 டலறச் சேனைசுற்றி
 இனமாய் வளைக்க மலைபோல் இலங்கை
 யழித்த குரங்கிதென்றே
 அனுமான் தனைக்கொண் டிந்திரசித்தன்
 அங்கேவிட எங்கே என்று
 புனைமா முடிராவணன் கண்டு பொரிந்தான்
 கொலுவில் இருந்தானே.

தரு அசாவேரிராகம் - அடதாள சாப்பு

பல்லவி :

அனு பல்லவி

பேராத ரத்னசிங்கா சனம் மேலே சொர்ண
 பீடத்தில் மைந்நாக மலைபோலே துன்ன
 சாருதயம் சேர்பத்து சூரியர்கள் என்ன
 தலைபத்திலும் பத்து மகுடங்கள் மின்ன (வீர)

சரணங்கள்

1. நடமாடும் ரம்பையும் ஊர்வசியும் அபி
 நயங்காட்டி மயில்போலு லாவ
 கடல்போலே மேள தாளங்கள் அண்ட
 கடாகம் மட்டும் சென்று தாவ
 அட்டா இந்திராவாடா சந்திராவாடா என்
 றவசரக் காரர்கள் கூவ
 வடவாக்கினி ஆன விரகாக்கினி தீர
 வந்து மேகம் பனிநீர் தூவ
 கடர்மணி மண்டபம் அண்ட கூடம் அதைத் தொடவே
 தொடை நடுங்கி அசுரர் எல்லாம் நெடுமுச்சு விடவே
 முடிகளோடு முடிமோதி அடிமிணை புண்படவே
 முவுலகத் துள்ளோரும் சேவடி சும்பிடவே.
2. எப்போ தென்று முகம் திருமளயவர்க் கெல்லாம்
 இருஷிகள் வந்துதலை நீட்ட
 தப்பா எட்டாணைக் கொம்பொடிந்தது பதினாறு
 சந்திரன்போல் மாப்பிலே காட்ட
 வைப்பாகிய நாகராசாக்கள் மாணிக்க
 மாலை கொண்டடிமேலே சூட்ட
 வெப்பான துர்முகன் முதல் ஆன மந்திரிகள்
 வினைய யோசனைகள்பா ராட்ட

முப்பது முக்கோடி தேவருங் கொண்டாட
முதல் ஆன தும்புரு நாரதர் கீதம் பாட
கற்பகமென் மலர்மாரி குப்பைகள் போலே போட
கட்டியம்சொல் லோசைதிசை எட்டிலும் மேலே ஓட (வீர)

3. இனமாம் மேகங்கள் புகை போல் ஒதுங்கிக்கொண்
டிரைச்சல் இடாமலே கூச
புனை மாமுகலட்சுமி கரம் துடைப்பார் போலப்
பூவையர்கள் கவரிகள் வீச
எனை நாடினான் எனைப்பார்த்தான் வார்த்தை சொன்னான்
என்றியக்கர் சந்தோஷம் பேச
தினமும் ஊழியத்துக்குவரும் தெய்வப் பெண்களைச்
சிறுக்கியர் போல் அரக்கியர் ஏச
முனைபெரும் அட்சதன் வீழ்ந்த மனவேதனை கூடி
முத்தமகன் செயித்து வந்த கீர்த்தியைக் கொண்டாடி
அனுமான் வருகிற வார்த்தை தனையேநாடி
அடிக்கடி சீதையை எண்ணித் துடித்துடன் மனம்வாடி (வீர)

பொருள் (விருத்தம்) :

போர்களத்து அரக்கர் அனுமான் இலங்கையை அழித்தமையை முறையிட இந்திரசித்தன் அனுமானைப் பிடித்து இராவணன் சபையில் விட இராவணன் கோபத்தோடு கொலுவில் இருந்தான்.

பொருள் (கீர்த்தனை) :

அசையாத ரத்தின சிங்காதனத்தில் பொற்பீடத்தில் மைநாக மலைபொல விளங்க, உதயசூரியன்போல தலையிலே பத்து மகுடம் மின்னக் கொலுவிருந்தான். ரம்பையும் ஊர்வசியும் மயில் போல நடனமாட, மேள வாத்தியங்கள் முழங்க அவசரக்காரர்கள் இந்திரனையும் சந்திரனையும் வரும்படி அழைக்க, இராவணனின் வடவா முகாக்கினி போன்ற காமக் கனலைத் தணிக்க மேகம் குளிர் நீர் சிந்த, அசுரர் பயந்து பெருமூச்சு விட, மூவுலக அரசர்களும் சேவடி கும்பிடக் கொலுவிருந்தான்.

முனிவர்கள் தலைநீட்டு, மார்பில் பதிந்திருந்த எண்திசை யானைகளின் கொம்புகளும் பதினறு சந்திரன் போலக் காட்ட, நாகராசாக்கள் மாணிக்க மாலை சூட்ட, துர்முகன் முதலிய மந்திரிகள் பணிவுடன் யோசனை கூற, தேவர் கொண்டாட, தும்புரு நாரதர் கீதம் பாட, கற்பக மலர் தூவ, கட்டிய ஓலி எட்டுத் திசையும் ஓடக் கொலுவிருந்தான். கூட்டமான மேகங்கள் முழங்காமல் ஒதுங்க, பெண்கள் கவரிவீச, இயக்கர் மகிழ்வோடு பேச, அரக்கியர் குற்றேவல் செய்யவரும் தேவமகளிரைப் பேச, இந்திர சித்து வென்றுவந்த புகழைக் கொண்ட அடிக்கடி சீதையை நினைத்து மனம்வாடிக் கொலுவிருந்தான்.

அரும்பதப் பொருள் :

சொர்ணம்- பொன், மகுடம் - கிரீடம், வடவாக்கினி - ஊழித்தீ, விரகாக்கினி- காமத்தீ.

14. பாரதியார் கவிதைகள்

நிலாவும் வான்மீனும் காற்றும்

(மனத்தை வாழ்த்துதல்)

1. நிலாவையும் வானத்து மீனையும் காற்றையும்
நேர்பட வைத்தாங்கே
குலாவும் அமுதக் குழம்பைக் குடித்தொரு
கோலவெறி படைத்தோம்
உலாவும் மனச்சிறு புள்ளினை எங்கணும்
ஒட்டி மகிழ்ந்திடுவோம்,
பலாவின் கனிச்சுளை வண்டியில் ஓர்வண்டு
பாடுவதும் வியப்போ.
2. தாரகை என்ற மணித் திரள் யாவையும்
சார்ந்திடப் போமனமே
ஈரச் சுவையதி லூறி வருமதில்
இன்புறு வாய் மனமே
சீரவி ருஞ்சுடர் மீனொடு வானத்துத்
திங்களையுஞ் சமைத்தே
ஓரழ காக விழுங்கிடும் உள்ளத்தை
ஒப்பதோர் செல்வ முண்டோ.
3. பன்றியைப் போலிங்கு மண்ணிடைச் சேற்றில்
படுத்துப் புரளாதே
வென்றியை நாடியிவ் வானத்தில் ஓட
விரும்பி விரைந்திடுமே,
முன்றலில் ஓடுமோர் வண்டியைப் போலன்று
முன்றுலகுஞ் சூழ்ந்தே
நன்று திரியும்வி மானத்தைப் போலொரு
நல்லமனம் படைத்தோம்.
4. தென்னையின் கீற்றுச் சலசல வென்றிடச்
செய்துவருங் காற்றே
உன்னைக் குதிரைகொண் டேறித்திரியுமோர்
உள்ளம் படைத்து விட்டோம்

சின்னப் பறவையின் மெல்லொலி கொண்டிங்கு
 சேர்ந்திடு வானகம் கொட்டுமீவ்
 மின்னல் விளக்கிற்கு வானகம் கொட்டுமீவ்
 வெட்டொலியேன் கொணர்ந்தாய்.

5. மண்ணுல கத்துநல் லோசைகள் காற்றெனும்
 வானவன் கொண்டு வந்தான்
 பண்ணி விசைத்தவ் வொலிக ளனைத்தையும்
 பாடி மகிழ்ந்திடுவோம்
 நண்ணி வருமணி யோசையும் பின்வரு
 நாய்கள் குலைப்பதுவுங்
 எண்ணுமுன்னே அன்னக்காவடி 'பிச்சை யென்'
 நேங்கிடுவான் குரலும்.

6. வீதிக் கதவை அடைப்பதுங் கீழ்த்திசை
 விம்மிடும் சங்கொலியும்
 வாதுகள் பேசிடு மாந்தர் குரலும்
 மழலை யழுங் குரலும்
 ஏதெது கொண்டு வருகுது காற்றுஇவை
 எண்ணி லகப்படுமோ?
 சீதக் கதிர்மதி மேற்சென்று பாய்ந்தங்கு
 தேனுண்ணு வாய்மனமே.

விளக்கம் :

மனம் கட்டுக் கடங்காமல் தன்னிச்சையாகத் திரியும் இயல்பினது. அவ்வாறு திரியும் இயல்பைக் கற்பனை எனலாம். அவ்வாறு திரியும் மனத்தைப் பாரதியார் உணர்கிறார், உணர்ந்து வாழ்த்துகிறார். அந்த மனத்தைக் கொண்டு நிலாவைத் தொடுகிறார், வான்மீனைத் தழுவுகிறார், காற்றையணைக்கிறார்.

(1) அப்பாடலில், சின்னஞ்சிறு சிட்டுக்குருவி போன்ற மனத்தை மனத்தில் சிறகு விரிக்கும் கற்பனையை எங்கெங்கும் செல்லவிட்டு, நிறைமதி நாளன்று, விண்மீது உலாவி, திங்களின் குளிர் நிலவையும் விண்மீனின் ஒளியழகையும் அணைத்துச் சுகம் செய்யும் காற்றினையும் ஒரு சேரப் பிணைத்து அப்பிணைப்பில் தோன்றும் அமுதக் குழம்பை இனிய அழகை அனுபவித்து, அந்த அழகனுபவத்தில் முழுகி மயங்குவோம் என்று கூறுகிறார். கூறி இத்தகையதொரு பேரழகில் மனம் ஈடுபடுவதில் வியப்பில்லையே என்கிறார். மனத்தைச் சிறு புள்ளாகவும் அழகை அமுதக் குழம்பாகவும் அழகனுபவத்தைக்

கோலவெறியாகவும் உருவகம் செய்து காட்டுவதால்பாடல் பொருட் செறிவைப் பெறுகிறது. “பாலாவின் ..... வியப்போ” என்ற அடி எடுத்துக் காட்டுவமையாய் அமைந்து மேலும் கருத்தில் கவர்ச்சியை உண்டாக்குகிறது. உலகுக்கு வண்டியும் அழகுக் கோலங்களுக்குப் பலாச்சுளையும் கோடி கோடி அழகுகள் குவிந்து சிடக்கும் உலகுக்கு பலர்வின் கனிச்சுளை ஏற்றிய வண்டியும் மனத்துக்கு வண்டும் உவமைகளாகனிற்றன.

(2) இப்பாடலில் கவிஞர், மனத்தை வானிலே வைர மணிக் கூட்டமாய் விளங்கும் நட்சத்திரங்களைச் சென்று தழுவும்படியும் அந்தத்தழுவுலால் உண்டாகும் அழகனுபவத்தைச் சுவைத்து இன்புறும் படியும் கூறுகிறார். அன்றியும் அந்த விண்மீன் கூட்டத்து நடுவே திங்களையும் சேர்த்து அந்தச் சேர்க்கையில் தோன்றும் அழகைச் சுவைக்கும் உள்ளமே விழுமிய செல்வம் என்றும் கூறுகிறார்.

(3) பன்றி மண்ணில் அழுக்கிற் கிடந்து புரள்வது போல் மனமும் இழிந்த காட்சியில் ஈடுபடக் கூடாதென்றும் உயர்வையும் வெற்றியையும் நாடி உயர்ந்துயர்ந்து செல்ல வேண்டுமென்றும் முற்றத்தில் அதாவது குறுகிய ஒரு வட்டத்துள் ஓடும் கைவண்டியைப் போலன்றி, மனம் மூவுலகுஞ் செல்லும் விமானத்தைப் போல அமைய வேண்டுமென்றும் கூறுகிறார்.

(4) தென்னோலையினிடையே புகுந்து சலசலவென் ஒலி எழுப்பி வரும் காற்றைக் குதிரையாகக் கொண்டு அதிலேறி உலா வரும் உள்ளம் பெறவேண்டுமென்றும், சின்னப்பறவைகளின் இனிய மெல்லிய ஒலியைக் கொண்டு வரும் காற்று, திடுக்கிடச் செய்யும் இடிமுழக்கத்தைக் கொண்டுவரக் காரணம் என்னவென்றும் அவர் கேட்கிறார்.

(5) காற்றெனும் தேவன் நிலவுலகத்து இனிய ஓசைகளைக் கொண்டு வருகிறான் என்றும் அவ்வொலிகளைப் பண்கூட்டி வாய் விட்டுப் பாடி மகிழ வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். அன்றியும் மணியோசையும் நாயின் குரைப்பொலியும் பிச்சை கேட்டு இரக்கும் பிச்சைக்காரனின் ஏக்கக்குரலும்

(6) யாரோ வெளிவாயிற் கதவை மூடும் ஒலியும் சங்கொலியும் வம்புச் சண்டை செய்யும் மக்கள் குரலொலியும் குழந்தையின் அழகை யொலியும் ஆகிய பலதரப்பட்ட ஒலிகளைக் காற்றுக் கொண்டு வருகிறதென்றும் இக்காற்றில்லையேல் இவற்றைக் கேட்க முடியா தென்றும் கூறுகிறார். இறுதியாக மனத்திடம் அழகுக் கொள்ளையான குளிர் நிலவு பொழியும் சந்திரனில் அழகுத்தேன் உண்ணும் படி கூறுகிறார்.

15. பாரதிதாசன் பாடல்கள்

அழகின் சிரிப்பு - கடல்

1. (மணல், அலைகள்)

ஊருக்குக் கிழக்கே யுள்ள பெருங்கடல் ஓர மெல்லாம்
கீரியின் உடல்வண்ணம்போல் மணல் மெத்தை, அம்மெத்தைமேல்
நேரிடும் அலையோ கல்வி நிலையத்தின் இளைஞர் போலப்
பூரிப்பால் ஏறும் வீழும் புரண்டிடும் பாராய் தம்பி.

2. (மணற்கரையில் நண்டுகள்)

வெள்ளிய அன்னக் கூட்டம் விளையாடி வீழ்வ தைப்போல்
துள்ளியே அலைகள் மென்மேல் கரையினிற் சுழன்று வீழும்
வெள்ளலை கரையைச் தொட்டு மீண்டபின் சிறுகால் நண்டுப்
பிள்ளைகள் ஓடி ஆடிப் பெரியதோர் வியப்பைச் செய்யும்.

3. (புரட்சிக்கப்பால் அமைதி)

புரட்சிக் கப்பால் அமைதி பொலியுமாம், அதுபோல் ஓரக்
கரையினில் அலைகள் மோதிக் கலகங்கள் விளைக்கும், ஆனால்
அருளுள்ள அலைகட் கப்பால் கடலிடை அமைதி அன்றோ,
பெருநீரை வான்மு கக்கும் வான்நிறம் பெருநீர் வாங்கும்.

4. (கடலின் கண்கொள்ளக் காட்சி)

பெரும்புனல் நிலையும் வானிற் பிணைந்த அக்கரையும் இப்பால்
ஒருங்காக வடக்கும் தெற்கும் ஓடுநீர்ப் பரப்புங் காண
இருவிழிச் சிறகால் நெஞ்சம் எழுந்திடும், முழுவதும் காண
ஒரு கோடிச் சிறகு வேண்டும், ஒகோகோ எனப்பின் வாங்கும்.

5. (கடலும் இளங்கதிரும்)

எழுந்தது செங்க திர்தான் கடல்மிசை, அட்டா எங்கும்
விழுந்தது தங்கத் தூற்றல் ! வெளியெலாம் ஒளியின் வீச்சு,
முழங்கிய நீர்ப் பரப்பின் முழுவதும்பொன் னொளிப ரக்கும்
பழங்கால இயற்கை செய்யும் புதுக்காட்சி பருகு தம்பி.

6. (கடலும் வானமும்)

அக்கரை சோலை போலத் தோன்றிடும் ! அந்தச் சோலை
திக்கெலாம் தெரியக் காட்டும், இளங்கதிர்ப் செம்ப ழத்தைக்
கைக் கொள்ள அம்மு கில்கள் போராடும் ! கருவா னத்தை
மொய்த்துமே செவ்வா னாக்கி முடித்திடும் பாராய் தம்பி.

7. (எழுந்த கதிர்)

இளங்கதிர் எழுந்தான், ஆங்கே இருளின்மேல் சினத்தை வைத்தான், களித்தன கடலின் புட்கள், எழுந்தன கைகள் கொட்டி, ஒளித்தது காரி ருள்போய், உள்ளத்தில் உவகை பூக்க இளங்கதிர் பொன்னி றத்தை எங்கனும் இறைக்க லானான்.

8. (கடல் முழக்கம்)

கடல்நீரும் நீல வானும் கைகோக்கும், அதற் கிதற்கும் இடையிலே கிடக்கும் வெள்ளம் எழில்வீணை, அவ்வீ ணைமேல் அடிக்கின்ற காற்றோ வீணை நரம்பினை அசைத் தின்பத்தை வடிக்கின்ற புலவன், தம்பி வண்கடல் பண்பாடல் கேள்,

9. (நடுப்பகலில் கடலின் காட்சி)

செழுங்கதிர் உச்சி ஏறிச் செந்தணல் வீசு தல்பார், புழுங்கிய மக்கள் தம்மைக் குளிர்காற்றால் புதுமை செய்து முழங்கிற்றுக் கடல், இவ்வைய முழுவதும் வாழ்விற செம்மை வழங்கிற்று கடல், நற் செல்வம் வளர்க்கின்ற கடல்பார் தம்பி.

10. (நிலவிற கடல்)

பொன்னுடை களைந்து வேறே புதிதான முத்துச் சேலை தன்னிடை அணிந்தாள் அந்தத் தடங்கடற் பெண்ணாள், தம்பி என்னென்று கேள், அதோபார், எழில்நிலா ஒளிகொட் டிற்று மன்னியே வாழி என்று கடலினை வாழ்த்தாய் தம்பி.

குறிப்பு

பாரதியைப் போலவே பாரதிதாசனும் இயற்கையின் எழிற் கோலங்களில் மூழ்கித் திழைத்தவர். இங்கே பாரதிதாசன் கடலைக் காணும் கண் ஏனையோர் கண்ணிலும் வித்தியாசமானது. கடலிலே அழகு சிரிப்பதைப் பலபல கோணங்களில் உள்வாங்கி, மனத்திரையிலே கற்பனையும் உணர்வும் கூட்டிப் படமாக்கி, எளிமையான ஆனால் வளமான சொற்களிலே, எவர்க்கும் விளங்கும் நடையிலே, உவமை உருவகக் கல்ப்படன் பத்துக் கவிதைகளிலே பாவேந்தர் தந்துள்ளார்.

இந்தப் பாடல்களிலே காணப்படும் புதுமை, வினையெச்சங்க ளாலே தொடுத்துச் சொல்லப்படும் வாக்கிய அமைப்பு இல்லாமை எனலாம். இப்பாடல்களில் மூன்று நான்கு சொற்களோடு கூடிய வாக்கிய அமைப்பே பெரும்பான்மையும் இடம்பெறுகிறது. இது காட்சிகளை நேரிற் கண்டது போலக் காட்டுவதற்கும் சாதாரண மக்களும் சுவைப்பதற்கும் வாய்ப்பானது.

16. விபுலானந்தர் கவிதைகள்

தேவி வணக்கம்

1. அன்னையே யருளுருவே அகிலமுமீன்
றளித்தருளு மரசி யேசீர்
மன்னுநிலை மியற்பொருளு மியங்கியலும்
வகைப்பொருளும் வகுத்த வாற்றால்
இன்னலற வெமைப்புரந்த வின்னமுதப்
பெருங்கடலே மிறைவி யேநின்
பொன்னடியை ந்தந்துதித் தோங் கடைக்கணித்துக்
கருணை மழை பொழிவா யம்மா.
2. எண்ணுங்கா லுலகினுக்கோ ராதார
மாய்நின்ற வியல்பு நீயே
மண்ணின்சீ ருருவாகி மன்னியவ
னீயன்றே வாரி யாகி
உண்ணுநீ ருருவாய வுத்தமியு
நீயன்றோ வுயர்வொப் பில்லாய்
விண்ணின்பே ருருவாகி யெவ்விடத்து
நிறைந்து நின்ற விரிவு நீயே.
3. வியாத பெருவலிமை வைணவியே
பிரபஞ்ச வித்து மாகித்
தாயாகித் தாரணியைத் தோற்றுவித்த
தனிமுதலே தவத்தர் வாழ்வே

மாயாநு பத்துடனே மருளளிக்கும்

வனப்புடையாய் மயக்கந் தீர்த்துத்

தீயாத பெருமுத்தித் தடங் கரைமிற்

செலுத்துகின்ற செல்வத் தாயே.

விளக்கம் :

இப்பாடலையும் விபுலானந்தர் பாடிய ஏனைய சில தோத்திரப் பாடல்களையும் (உ+ம் : “வெள்ளை நிற மல்லிகையோ .....”) பிற பாடல்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது சொல்லாட்சியிலும் கவிச்செழுமையிலும் பொருட்செறிலிலும் இப்பாடல் தரம் குறைந்த தாய், அடிகளார் கவிதைபுணையத் தொடங்கிய ஆரம்ப சூலப்பாடல் போலத் தோற்றமளிக்கிறது.

1ஆம் பாடல் : இயற்பொருள் - நிலைத்திணைப்பொருள் (சடப்பொருள்) இயங்கியல் - இயங்குதிணைப் பொருள் (உயிர்ப் பொருள்), புரத்தல் - காத்தல், கடைக்கணித்தல் - இரங்குதல்.

2ஆம் பாடல் : மன்னிய வணீயன்றே - மன்னியவள் + நீ + அன்றே , மன்னியவள் - நிலைபெற்றிருப்பவள், வாரி - கடல்.

3ஆம் பாடல் : வீயாத - குறையாத, மாயாநுபம் - மாயை வடிவம், தீயாத - அழியாத, தவத்தர் - தவஞ்செய்வோர்.

17. நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவர் பாடல்கள்

நாவலர் பெருமான்

1. திருவளர் தெய்வத் தமிழ்வள நாடு
செய்த தவப்பயனே செந்தமிழ் மக்கள்
புந்தி யினிக்குந் தெள்ளமுதே தேனே
வரமருள் சைவத் திருநெறி யுய்ய
வந்தருள் தேசிகனே வாடிய பழைய
தமிழ் மொழி தழைய மழைபொழி கலைமுகிலே
பரமத திமிரக் குரைகடல் சுவற
பருகிடு தவமுனியே பரனருள் நீறுஞ்
சிவமொழி வீறும் பரவிடவருள் குருவே
அருவளர் மதுரத் தமிழுரை நடைசெய்
ஐயா அடிபோற்றி ஆறுமுகப் பெரு
நாவல னாமத் தரசேயடி போற்றி.
2. அன்னநடை பிடியினடை யழகுநடை
யல்லவென வகற்றி யந்நாட்
பன்னுமுது புலவரிடஞ் செய்யுணடை
பயின்ற தமிழ்ப் பாவை யாட்கு
வன்னநடை வழங்குநடை வசனநடை
யெனப்பயிற்றி வைத்த வாசான்
மன்னுமருள் நாவலன்றன் னழியாநல்
லொழுக்க நடை வாழி வாழி.
3. பார்மதித்த செந்தமிழ்நூ லேடுகளை
யாராய்ந்து பதிப்பித் தோர்கள்
ஆர்பதிப்பித் தாலுமங்கே பிராணுழைக
லுண்டாகு மவைக ளின்றிச்
சீர்பதித்த நற்பதிப்பு நாவலர் தம்
பதிப்பென்று செப்பு மேன்மைப்
பேர்பதித்த பெருங்கல்விச் செல்வனிரு
சேவடிகள் பெரிதும் வாழி.
4. தன்னவரும் பிறரு மென்று சாராமே
நடுவுநிலை சார்ந்து நின்றே
அன்னவர்கள் வழுவியவை அஞ்சாது
வெளிப்படுத்தி யறிவை யூட்டு

முன்னவனே தமிழ்மக்கள் முழுநிதியே
 கற்பகமே முடியாக் கல்வி
 மன்னவனே யெனவாழ்த்த வந்துதித்த
 நாவலன்றாள் வாழி வாழி!

விளக்கம் :

நாவலர் பெருமானுடைய மெய்ப்புலமையிலும் சைவாசாரத்திலும், தமிழ்த் தொண்டிலும், சைவத் தொண்டிலும் புலவர் அவர்களுக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தமையால் அவரைப் புலவர், தெய்வம் போலக் கருதிப் பலவாறாகப் போற்றிய தன்மையை இப்பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

முதற் பாடலில் நாவலர் ஆற்றிய அருந் தொண்டுகள் அனைத்தினையும் தொகுத்துக் காட்டுகிறார் புலவர். சைவத் திருநெறி உய்யப் பரமனருள் நீறும் சிவமொழி வீறும் பரவிடச் செய்தமை, வாடிய பழைய தமிழ்மொழி தழைக்க, மதுரத் தமிழுரை நடை செய்தமை, வேற்றுச் சமயங்களின் செல்வாக்கை எதிர்த்துப் போராடியமை என்பன நாவலருடைய முக்கியமான மூன்று தொண்டுகள் என உணர்த்தி, அத்தொண்டுகளின் விரிவை அடுத்தடுத்த பாடல்களிலே தெரிவிக்கிறார்.

இரண்டாவது பாட்டிலே நாவலர் பெருமான் இன்று பெரு வழக்குப் பெற்ற வசன நடை வழங்கியமையை அழகாக உணர்த்துகிறார்.

முன்றாவது பாட்டில் நாவலர் அவர்களின் நூற்பதிப்புச் சிறப்பினைக் காட்டுகிறார். ஒரு பிழைதானும் நுழையாதவாறு நூல்களைப் பதிப்பித்த அவர் திறமையைப் பாராட்டுகிறார்.

நான்காவது பாடலிலே, நாவலரின் கூர்மையான நேர்மைப் பண்பைப் போற்றுகிறார். தமர் பிறரெனப் பாராது, எவர் பிழை செய்யினும் அஞ்சாது வெளிப்படுத்தி, அதன் மூலம் அறிவு விளக்கம் பெறச் செய்தார் என வியக்கிறார். இந்நான்கு பாட்டும் ஓரளவு நாவலர் தொண்டின் பரிமாணங்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

(1) தேசிகள் - குரு, பரமத திமிரம் - பிறசமயங்களாகிய இருள், திமிரக்குரைக்கடல் - அஞ்ஞான இருட்கடல், சுவறுதல் - வற்றுதல், சிவமொழி - திருமுறைகள்.

(2) பிடியின்நடை - பெண்யானையின் நடை, ஒழுக்க நடை - ஆசாரம், இச்செய்யுளில் நடை என்ற சொல் பல்வேறு பொருளில் வழங்குதல் காண்க. அன்னநடை - நடை - நடத்தல், செய்யுள்நடை, வசனநடை - நடை - அமைப்பு, யாப்பு, ஒழுக்க நடை - நடை - அனுபூதானம்.

(3) பார் - உலகம், ஏடுகள் - நூல்கள், பிழைநுழைதல் - பிழை ஏற்படுதல், சீர் - சிறப்பு

(4) தன்னவர் - தனக்குறவினர், தமர், வழு - பிழை, வழு வியவை - பிழைவிட்டனவற்றை, பிழைகளைச் சுட்டிக் காட்டுதல் அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாகும்.

18. கம்பதாசன் கவிதைகள்

உதிர்ந்த மலர்

1. முள்ளுடைச் சிறு செடியின் - கனவாய்
மூண்டு சிரித்த மலர்
கள்ளெனும் பொக்கிஷத்தால் - விம்மியே
கர்வம் அடைந்த மலர்.
2. பனித்துளி மணிகுடித் - தென்றலின்
பாட்டினைக் கேட்ட மலர்
கனிந்துள விண்ணதன்கீழ் - மௌனக்
கல்வியைக் கற்ற மலர்.
3. அந்திச் சிவப்பினையும் - விண்மீன்
அழகின் விழிப்பினையும்
சிந்தையிற் கொண்டமலர் - மணமே
செய்து திளைத்த மலர்.
4. வீழ்ந்து கிடக்குதையோ - உச்சி
வெயிலிற் கடலையிலே
வாழ்வின் விருப்பங்களை - மண்ணிலே
வரைந்துளதோ வண்டே?

குறிப்பு :

வண்டினை முன்னிலைப்படுத்திச் சுடலையிலே காணப்படும் முள்ளுடைச் சிறு செடியில் மலர்ந்த மலரின் தன்மை, தோற்றம், அழகு முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தி, முழு நிறைவு பெற்ற கவிதையினைத் தந்துள்ளார் கவிஞர். குறிமீட்டு முறையில் அல்லது முற்று ருவகப் பாங்கில் இக்கவிதை அமைந்ததெனலாம்.

மிகவும் பிற்போக்கான ஒரு ஊரின் மூலையிலே பூத்த மனிதப்

பூவின் பண்பும் பயனும் வெளியுலகு அறியாத ஒன்றாய் மறைந்து விடுகின்றன. இதனை மனித நேய நோக்கோடு உள்ளிடு பொருளாக்கிக் கவிஞர் பாடுகிறார் எனக் கொள்ளலாம். வாழ்வின் விருப்பங்களை மண்ணில் வரைந்துள்ளதோ வண்டே என்ற கடைசி வரி அதனை உணர்த்துகிறது. இப்பாடலைப் படிக்கும் போது, புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களது “அன்பு கொண்டொரு நோசா மலர்ச்செடி அருமை என்மகன் சாந்தம் வளர்த்தனன்” எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் நினைவுக்கு வரும்.

பாடல் முழுவதும் செறிந்துள்ள கற்பனை வளமும் அதனை வெளிப்படுத்தும் சொல் நெறியும் சொல்லாட்சியும் கவிஞரின் கவித்துவத்துக்குச் சான்றுகளாகின்றன.

முள்ளுடைச் சிறுசெடியின் இலட்சியக் கனவு எது? அந்தச் சிறுமலர் கருவம் கொண்டதேன்? என்னும் வினாக்களுக்கு விடை முதற்பாட்டிற் காட்டப்படுகிறது.

கடலையிலே பூத்த அம்மலருக்குப் பனித்துளி வைரமணியாய் மேலும் அழகு செய்தது. தென்றலின் இன்னிசையையும் அது சுவைத்தது என அதன் அழகும் அழகுணர்வும் இரண்டாம் பாடலிற் புலப்படுகின்றன.

இவ்வாறே ஏனைய பாடல்களிலும் கவிஞரின் கற்பனையும் சொல்லாட்சியின் வீச்சும் வெகுதெளிவாகப் புலப்படுகின்றன.

நாலாம் பாட்டின் முதல்வரி, அவலச் சுவையின் ஆழத்தைக் காட்டிக் கண்ணீர் பனிக்கச் செய்கின்றது. இரண்டாம் வரி, இப் பாட்டின் உள்ளிடு பொருளை வெளிப்படுத்தும் திறவு கோலாய் அமைகின்றது.

19. புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை கவிதைகள்

கன்னியாய்த்திரு

1. திருத்து மினிய மனச்சான்றோர்
சினம்போல் வெம்மை செய்தே நீர்
சுரந்து வருவ தென்னே நீ
சொல்வாய் கன்னி யாய்த்திருவே
சுரந்து வெம்மை தருவதெல்லாம்
தொட்டே யென்னை அணைவார்க்கு
மருந்தாய்ப் பாவம் பிணி தீர்க்கும்
வகையென றுணர்வீர் மாந்தர்களே.
2. சைவர் பவுத்தர் மகமதியர்
சார்ந்தே சிறிஸ்து சமயத்தோர்
மெய்தொட் டாட நீ விரும்பும்
விதமென் கன்னி யாய்த் திருவே
மெய்தொட் டாட யான் விரும்பும்
விதமிங் குணர் வீர் மேதினியில்
தெய்வ மெவர்க்கும் பொது வென்னும்
திறத்தை விளக்கும் செயல் கண்டீர்.
3. அள்ளக் குறையா தினிதூறும்
வெந்நீர்ச் செல்வ மதையருளி
மெள்ளச் சுரந்து வருவதென்னே
விளம்பாய் கன்னி யாய்த்திருவே
மெள்ளச் சுரந்து வருவதெல்லாம்
விரும்பி யுலகோர் மனந்தளவே
கொள்ளச் சுரக்கும் கல்வியென
நானுஞ் சுரக்கும் குணங்கண்டீர்.
4. அன்னை தனக்காய் இராவணனார்
அந்தியேட்டி செயவென்றே
உன்னை யமைத்த துண்மையதோ
உரைப்பாய் கன்னி யாய்த்திருவே
என்னை யமைத்தார் இராவணற்காய்
இறைவ னாண்மை யருட்சத்தி
என்னுந் திருமால் யான்சத்தி
வடிவம் இதனை உணர்வீரே.
5. சாதி பேதம் பாராதே
சமமா யெவரும் உனைத்தழுவ
ஏதுங் கலங்கா திருப்பதென்னே
இயம்பாய் கன்னி யாய்த்திருவே

ஏதுங் கலங்கா திருப்பதிங்கே
எல்லா உயிருஞ் சமமென்றே
ஓதும் படைப்பின் ஒருமைநிலை
உணர்த்து முண்மை நிலைகண்டீர்.

6. பல்லாயிரம்பே ருனைத் தோய்ந்தும்
பாரிற் பெரியோர் ந்தமுமுனை
நல்லாய்என்றே புகழ்வதென்னே
நவிலாய் கன்னி யாய்த்திருவே
நல்லா யென்றே புகழ்வதெல்லாம்
நாடிப் பலருந் தோய்ந்தாலும்
புல்லா தியானும் கன்னியெனப்
பொலிவுற் றிருக்கும் நிலைகண்டீர்.
7. உன்பாற் படிவோ ரெல்லோரும்
உடலும் உயிரும் தளிர்த்தொளிசேர்
பொன்போற் பொலிவ தென்னேநீ
புகல்வாய் கன்னி யாய்த்திருவே
பொன்போற் பொலிதல் பூமியின் கீழ்ப்
பொங்கும் தாதுப் பொருள்கள்பல
என்பாற் கலந்து சத்தியுடன்
யானும் வருவதெனக் கொள்வீர்

விளக்கம் :

இப்பாடல்களனைத்தும் பொருளை எளிமையாகவும் தாக்க
மாகவும் புலப்படுத்தும் வகையிலே உரையாடற் பாங்கிலே அமைந்
துள்ளன. முதலிரு வரிகளும் ஆசிரியர் வினாவாகவும் அடுத்த இரு
வரிகளும் கன்னியாயின் விடையாகவும் காணப்படுகின்றன.

கன்னியாய் என்பது இடப்பெயர் வடிவிலும் விளிவேற்றுமை
வடிவிலும் அமைதலை நோக்குக.

இப்பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் தற்குறிப்பேற்ற அணிநடையுடைய
யனவாய் நடக்கின்றன. ஒவ்வொரு பாட்டின் முதலிரு அடிகளும்
கன்னியாயின் இயற்கைத் தன்மைகளையும் இயல்பு நிலைகளையும்
கூறுகின்றன. அடுத்த இரண்டு அடிகளும் புலவர் தம் கருத்துக்களை
ஏற்றிக் காட்டுவனவாய் அமைந்து அக்கருத்துக்களுக்கு அழுத்தம்
சேர்க்கின்றன.

மெய் தொட்டாடல் - நீராடுதல், விளம்பாய் - சொல்வாய், "மனத்
தளவே கொள்ளச் சுரக்கும் கல்வி" என்னுந் தொடர் "தொட்டனைத்
தூறும் மணற் கேணி மாந்தர்க்குக், கற்றனைத்தூறும் அறிவு" (திரு
- கல்வி 6) என்னுங் குறளை நினைவூட்டுகிறது. இனிய மனம்
உள்ள சான்றோர் சினம், பிறரைத் திருத்திச் சுகம் செய்வது. அது
போன்றது கன்னியாய் வெம்மை. திருமால் இறைவனின் ஆண்மை
அருட்சத்தி வடிவம், அதனால் கன்னியாயும் சக்தி வடிவம் ஆயிற்று.
பல்லாயிரம் பேர் தோய்தல் - மக்கள் பலர் தழுவி அளைந்து நீராடல்.

20. மஹாகவி கவிதை

தேரும் திங்களும்

“ஊரெல்லாம் கூடி ஒரு தேர் இழுக்கிறதே,
வாருங்கள் நாமும் பிடிப்போம் வடத்தை”
என்று

வந்தான் ஒருவன்.
வயிற்றில் உலகத்தாய்
நொந்து சுமந்திங்கு நூறாண்டு வாழ்வதற்காய்ப்
பெற்ற மகனே அவனும்
பெருந்தோளும்
கண்களும் கண்ணில் ஒளியும் கவலையிடை
உய்யவிழையும் உளமும் உடையவன் தான்

வந்தான், அவன்ஓர் இளைஞன்
மனிதன் தான்
சிந்தனையாம் ஆற்றற் சிறகுகைத்து வானத்தே
முந்தநாள் ஏறி முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு
மீண்டவனின் தம்பி
மிகுந்த உழைப்பாளி

“ஈண்டு நாம் யாரும் இசைந்தொன்றி நின்றிடுதல்
வேண்டும்” எனும் ஓர் இனிய விருப்போடு
வந்தான் குனிந்து வணங்கி வடம்பிடிக்க

“நில்” என்றான் ஓராள்
“நிறுத்து” என்றான் மற்றோராள்
“புல்” என்றான் ஓராள்
“புலை” என்றான் இன்னோராள்
“கொல்” என்றான் ஓராள்
“கொழுத்து” என்றான் வேறோராள்

கல்லொன்று வீழ்ந்து
கழுத்தொன்று வெட்டுண்டு
பல்லோடு உதடு பறந்து சிதறுண்டு
சில்லென்று செந்நீர் தெறித்து
மல்லொன்று நேர்ந்து
மனிசர் கொலையுண்டார்.

ஊரெல்லாம் கூடி இழுக்க உகந்ததேர்
 வேர் கொண்டது போல் வெடுக்கென்று நின்றுவிடப்
 பாரெல்லாம் அன்று படைத்தளித்த அன்னையோ
 உட்கார்ந் திருந்துவிட்டாள் ஊமையாய்த் தான்பெற்ற
 மக்களுடைய மதத்தினைக் கண்டபடி
 முந்தநாள் வான முழு நிலவைத் தொட்டுவிட்டு
 வந்தவனின் சுற்றம்
 அதோ மண்ணிற் புரள்கிறது.

விளக்கம் :

இந்தக் கவிதையை முழுமையாக நோக்கும் போது, அதன் அமைப்பு சிறிய சிறு கதையொன்றின் அமைப்பை ஒத்து நடப்பதைக் காணல் முடியும். அதனால் அது நிறைவுருப் பெறுகிறது.

ஐம்பது அறுபதுகளிலே யாழ் குடாநாட்டிலே முனைப்புப் பெற்றிருந்த தீண்டாமை ஒழிப்பும் எதிர்ப்பும் ஆய போராட்டத்தில் தன் கொள்கையை மனித நேயத்தோடு பக்குவமாகக் காட்டுகிறார் மஹாகவி.

அந்தக் காட்சியின் ஆரம்பமாக, “உலகத்தாய் ..... நூற்றாண்டு வாழ்வதற்காய் ..... பெற்ற மகனையும்” அவனது “கவலையிடை உய்யவிழையும் உளமும் உடைய” மிடுக்கையும் “சிந்தனையாம் ..... மீண்டவனின் தம்பி” என அவனது ஆற்றலையும் காட்டுகிறார். ஒரு சில வரிகளிலே அவனைப் பூரண மனிதனாக்குகிறார்.

திங்களைத் தொட்டு மீண்டவன் எந்த நாட்டான் ஆயினும் அவன் இவனுக்கு அண்ணன் என உறவுமுறை காட்டி, உலக சமுதாயத்திலே ஒரேயொரு சாதி - மனித சாதி - தான் உண்டு என்பதைக் கவிஞர் குறிப்பாகக் கூறுகின்றார். அந்த மனித சாதியைச் சேர்ந்த யாழ்ப்பாண மனிதன், தீண்டாச் சாதி என்று காரணம் காட்டப்பட்டு வடம் தொட்டுத் தேரிழுக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை.

“பாரெல்லாம் அன்று படைத்தளித்த அன்னையோ, உட்கார்ந் திருந்து விட்டாள் ஊமையாய், மக்களுடைய மதத்தினைக் கண்டபடி” என்று முத்தாய்ப்பு வைக்கும் கவிஞர், மதத்தையும் - சமயத்தையும், மதத்தையும் - செருக்கையும் கிண்டல் செய்து தமது ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். சம்பவத்தை நடத்திச் செல்லும் போது, விறு விறுப்பாய் இயங்கும் வாக்கியங்கள் மன ஆவேசத்தைக் காட்டுகின்றன. 4ஆம் 5ஆம் பாடல்களில் இத்தன்மையைக் காணமுடிகிறது.

திங்கள் - தேர் என்ற இணைப்பு சிந்திக்கத்தக்கது.

21. நீலவாணன் கவிதைகள்

உறவு

மரணித்துப் போன எங்கள்
மானாகப் போடிப் பெரியப்பா
நீர் ஓர் பெரிய மனிதர் தான்!
பெட்டி இழைத்தும்
பிரம்பு பின்னல் வேலை செய்தும்
வட்டக் குளத்து வரால் மீன் பிடிக்கக்
கரப்புகளும் கட்டி விற்றுக்
காலத்தைக் ஓட்டும் ஒரு கிழவன்
என்றே நம்மூர் அறியும்
நேற்றுவரை.

பத்துநாள் தொட்டுப்
பகலிரவாய்ப் பாய்மீதில்
வைத்தியமே இன்றி
வயிற்றா லடியோடும்
சத்தி எடுத்தும் வாய்
சன்னீ பிசத்தியும்
செத்தும் பிழைத்தும் சிடநீர்
சுவரோரம்.

“எட்டுநாளாக இரணம் ஏதும்
குடலுக்குட் செல்லவில்லை”
என உருகி உம்மனைவி வள்ளி
புளுங்கல் அரிசவித்த வெந்நீரை
வள்ளி உமக்குப் பருக்கையில்
நீர் - அவளை
ஐம்பது ஆண்டாய்
அனுபவித்துக் கொண்டதற்கும்
ஒன்பது பிள்ளைகளை உற்பவித்துப்
பெற்றதற்கும்
ஈற்றில் உமக்காய்
ஊற்றை அளைந்ததற்கும்

உம்குறைகள் கேட்டதற்கும் ஈடாக
 ஓர் வார்த்தை யேனும் இயம்பாமல்
 போய் விட்டிராமே
 புலம்புகிறாள் வள்ளியம்மை.

நாய்ப்படாப் பாடுமது
 நோயிலவள் பட்டதுண்மை
 என்றாலும் ஓர் வகையில்
 ஆனந்தம் வள்ளிக்கு
 என்ன வென்றால்
 தன்புருஷன் மானாகப் போட்டிக்கும்
 எத்தனைபேர் சொந்தம் ! அதோ
 அக்கவுண்டன் எஞ்சினியர்
 வைத்திய கலா நிதிகள்
 வர்த்தகர் பேராசிரியர்
 சத்தா சமுத்திரந்தான் சாதிசனம்
 என்பதால்,

தந்தி கிடைத்து
 மிகநொந்து பட்டு வந்தார்கள்
 அந்தி வரைக்கும் ஏதும்
 ஆகாரம் தின்னாமல் குந்தியிருந்து
 குளறி அழுதார்கள்
 ஐந்தாறு காரில்
 இரவே ஊர்போய் விட்டார்.

எத்தனைபேர் சுற்ற மிந்த
 ஏழைக் கிழவனுக்கு
 இத்தனை நாள் மட்டுமிது
 யார்க்கும் தெரியாது
 உண்மையினைக் கண்டெங்கள்
 ஊர் - விரலை முக்கில் வைக்கும்
 வண்ணம் மறைவாக வாழ்ந்தீர்
 இறவாமல் .....

இன்னும் உயிரோடே இருதீரே யாமாகில்

என்ன வகையாய் அறிவோம் உறவினரை
 செத்தாலும் செத்தீர் நும்
 செல்வக் குடும்பத்தைப்
 பத்தியமாய்ப் பார்த்திந்தப்
 பாரில் வழங்கி வரும்
 உண்மை யுறவறியும் ஊர்.

விளக்கம் :

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே “போடி” என்பது செல்வாக்கு மிக்க நிலக் கிழாரைக் குறிப்பது. அந்த நிலக்கிழாரில் ஒருவர் வறுமையுற்று நோய்வாய்ப்பட்டு, வைத்திய உதவி கூடப் பெறமுடியாத நிலையில் இறந்து விடுகிறார். மரணச் செய்தி அறிந்து உறவினர்களான அக்கவுண்டன், என்சினியர், வைத்திய கலாநிதிகள் முதலிய உயர் பதவிகள் வகிப்போர் வருகின்றனர். இவர்களைக் கண்டு வள்ளியம்மை சோகத்தாடு மகிழ்வடைகிறாள். ஊரார் வியப்படைகின்றனர். இதுவே இப்பாடலின் செய்திச்சுருக்கம்.

மானாகப் போடியார் செறிந்த சுற்றம் உடையவர். அந்த உறவினரிற் சிலர் என்சினியராயும் வைத்திய கலாநிதிகளாகவும் உயர் பதவிவகிப்பவர்கள். போடியார் வறுமையால் வாடி, பெட்டி, கூடை, கரப்பு இழைத்து வயிறு சுழுவிய போது, எந்த உறவினரும் உதவவில்லை. நோய்வாய்ப்பட்டுக் கிடந்த போதும் யாரும் எட்டிப் பார்க்கவில்லை.

ஆனால் அவர் மரணித்த போது, எல்லா உறவினரும் கூடி, துக்கம் விசாரிக்கவந்தனர். “எத்தனை பேர் இந்த ஏழைக் கிழவனுக்கு, இத்தனை நாள் மட்டுமிது யார்க்கும் தெரியாது” என்ற வள்ளியம்மை கூற்றிலிருந்து அறிய முடிகிறது. இது இன்றைய சமுதாய உறவின் சீர்கேடு, பச்சை பச்சையான கஞ்சத்தனம். இதனைக் கவிஞர் அழகாக, உணர்ச்சியோட்டத்தோடு கிண்டல் பண்ணுகிறார், “இன்னும் உயிரோடியிருந்தீரே யாமாசில், என்ன வகையாய் அறிவோம் உறவினரை” என்று நையாண்டி பண்ணுகிறார். இன்றைய சமுதாய உறவுமுறையில் ஏற்பட்ட விரிசல், கவிஞர் மனத்தை நெருடுவதை அவர் கவிதை மூலம் உணர முடிகிறது.

22. அண்ணல் கவிதைகள்

நீ யார்?

1. இனிதான கனிய ளிக்கும்
இன்னிழல் மரங்கள் ஆங்கு
கனிபிழிந் தன்ன ஓசைக்
கடலலை நல்கும் புட்கள்
பனிதங்கு புல்லி னோடு
மாமிசம் உண்ணும் மாக்கள்
நனிஎழி லோடு மின்னும்
நாகங்கள் யாவி னுள்ளும்
மனிதா, நீ யார் இம்மண்ணின்
மதிப்புள்ள ஐந்து நீயா.
2. ஒதிய மறைகள் உன்னை
உயர்ந்தவன் என மொழிந்தே
தோதாகி உலகும் உன்றன்
சுகத்திற்கு வளையு மென்னும்
பாதார விந்தம் சென்ளி
பணித்திடும் சிருஷ்டி! நல்ல
ஆதாரம் அமரர் உன்றன்
அடியினைக் கெளர வித்தார்
மனிதா நீயார்? இந்த மண்ணின்
மதிப்புள்ள ஐந்து நீயா?
3. ஆந்தையின் அலற லுக்கும்
அர்த்தம் நீகாணு கின்றாய்
சேர்ந்த ஓர்காகம் கத்த
சிந்தையை இழப்பாய் பூனை
பாய்ந்திடிற் பயந்து போவாய்
பல்லியின் நச்சொ லிக்கே
மாய்ந்திடு வாய் உனக்கே
இவையெல்லாம் உயர்ந்த தாயின்
மனிதா நீ யார்? இம்மண்ணின்
மதிப்புள்ள ஐந்து நீயா?
4. சிங்கத்தின் கர்ச்ச னைக்கும்
சிறுத்தையின் உறுமலுக்கும்
தும்பியின் பிளிற லுக்கும்
சீறிடும் பாம்பி னுக்கும்

தங்குநீர் முதலை கட்கும்

தாங்குமோ உயிர் என்றீங்கு

வந்தித்து வாழு கின்றாய்

மறைவினால் உயர்வு கண்டாய்!

மனிதா நீ யார்? இம்மண்ணின்

மதிப்புள்ள ஐந்து நீயா?

5. காற்றிற்கும் பனிக்கும் நீலக்

கடலுக்கும் இடி மழைக்கும்

தோற்றிடு விசம்பி னுக்கும்

தொல்புகழ்ப் பூமித் தாய்க்கும்

ஆற்றாமல் அழிகின் றாய் உன்

அறிவுக்குள் அடக்காய் நீயோர்

நாற்றுக்குள் முளை யதனால்

நானிலம் பெருமை பேசும்!

மனிதா, நீ யார்? இம்மண்ணின்

மதிப்புள்ள ஐந்து நீயா?

குறிப்பு :

ஐந்து பாடல்களும் மனிதனை முன்னிலைப்படுத்தி, அவன் சிறந்த பிராணிதானா என்ற ஐயத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

(1) மாக்கள் - மிருகங்கள், புல், மரம், பறவை, மிருகம், ஊர்வன என்பவற்றிலும் மனிதன் சிறந்தவனா?

(2) பாதாரவிந்தம் - பாதம், சென்னி - தலை, அடியினை - சந்ததியை வேதங்கள் உன் சுகத்துக்காக உலகம் அமைந்தது என்று கூறுகின்றன. சிருஷ்டிப் பொருள்கள் உன் பாதத்தில் தலை வணங்கும்.

(3) மூடநம்பிக்கையால், ஆந்தை, காகம், பூனை, பல்லி என்பவற்றை உயர்ந்தனவாகக் கருதுகிறாய்.

(4) தும்பி - யானை, வந்தித்தல் - வணங்குதல், சிங்கம், புலி, யானை, முதலை முதலியவற்றுக்குப் பயந்து அவற்றை வணங்கி வாழுகிறாய்.

(5) அடக்காய் - அடக்கமாட்டாய். காற்று முதலிய இயற்கை நிகழ்வுகளைத் தாங்க முடியாமல் மனம் அழிகின்றாய்.

சிறந்த படைப்பான மனிதன், முடநம்பிக்கையுடையனாய் விலங்குகளுக்கும் இயற்கை நிகழ்வுகளுக்கும் பயந்தவனாய் வாழ்கின்றான். அப்படிப்பட்டவனா மதிப்புள்ள பிராணி என்று கேட்டுச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறார். கவிஞர் அண்ணல்.

23. பிச்சமுர்த்தி கவிதை

பெட்டிக்கடை நாரணன்

(தமிழ் நாட்டிலே பங்கீட்டு முறை நடைமுறையில் இருந்த காலத்தில் எழுதப்பட்டது)

தான் சாக மருந்துண்ட
தவசிகளைக் கண்டதுண்டோ?
ஊன்சாக,
உயிர் இருக்க
உலவுபவர் சித்தரன்றோ?
நான் யாரு?
சித்தனா? தவசியா?
பிழைக்கச் சொத் தெதுவும்
பாட்டனோ வைக்க வில்லை
அழைத்து வித்தை ஏதும்
அப்பனோ புகட்ட வில்லை.
இதற்காக,
ஆண்டவன் கொடுத்த மூளை
அடுப்படிப் புணையாகுமா?

நீண்ட விழியாள் துணையால்
குங்குமத்தைத் தண்ணீரோடு
குலுக்கிக் கலர் செய்தேன்
தங்காமல் உப்பைப் போட்டுத்
தனியான சோடா செய்தேன்
ஏழைக் கென்றிரங்கி
எளிதான விலையில் விற்க
கருவாடு போன்ற வாழைப்
பழங்களும்
புகையிலைக் காம்பும்
பிர்க்கன் இலையைப் பழிக்கும்
வெற்றிலையும் வெட்டுப் பாக்கும்
சின்னப் பயல்களுக் கென்றும்
பலானும்
பெப்பர் மெண்டும்
பெரியவர் களுக்கென்று
நெய்ப் பொடியும்

லேகா மருந்தும்

வகையாகச் சேர்த்து வைத்தேன்.

நாரணன் பெட்டிக் கடையின்
நாமமே பரவலாச்சு
இன்று கடன் இல்லை என்ற
எச்சரிக்கை எதிரே இருக்கும்
என்பேச்சு தேனாய்ச் சொட்டும்
குழைவிலே வாங்கு வோர்கள்
வண்டாசி, பின்னர்
வாடிக்கைக் காரராக
ஆண்டிரண் டோடும் முன்னே
தத்துவங்கள் பொய்க்கக் கண்டேன்
பலதத்துவங்கள் கவிழக் கண்டேன்
உயிரற்ற ஜடத்தில் பெருக்கம்
உண்டாகா தென்ற கொள்கை
பொய்ப்பதை நானே கண்டேன்.

இருபது ரூபாய் முதலே

இருநூறாக மாறி

ஏற்றம் எனக்களிக்க

உருமாலை வாங்கிக் கொண்டேன்

ஓராளென ஆகி விட்டேன்

உருமாலை நாரண னாய்

உருமாறி உயர்ந்த பின்னர்

அகமடியார் தெருவில் சின்ன

அங்கயற் கண்ணி மளிகைக்

கடை யொன்றும் வைத்து விட்டேன்

சம்பளத்தை அள்ளி வீச

சுரங்கம் சுரக்க வில்லை

தோதாகப் பொடிப் பையன்கள்

சம்பள மில்லா துழைக்க

தொழிலிலே தேர்ச்சி கொள்ள

முன்வந்து தொங்க வில்லை

எனவே,

கோழியுடன் எழுந்திருந்து

கோட்டானுடனே துயிலும்

கோலமே வாழ்க்கை யாச்சு

சரக்கோ கொஞ்சம்

எட்டுமணி நேரம்
 தட்டாது விற்றால்
 தட்டில் மிச்சம்
 தங்கி இருக்குமா?
 இப்படிக்கி இருக்க,
 எலிவேறு இரவில்
 இராஜ்யம் வசித்தால்
 என் உருமாலை மட்டும்
 சிழியாமல் போமா
 போனாலும்
 நீண்ட விழியாளின் அருள்
 நீங்கவில்லை
 முதலுக்கு மோசம்
 மருந்துக்கும் கானோம்

மண்ணெண்ணை பங்கீடு
 வந்தது அருளால்
 மண்ணெண்ணை வர்ணம்
 இரண்டு தான் என்றாலும்
 மஞ்சளும் வெளுப்பும்
 என்றாலும் பலபேர்கள்
 கறுப்பென்று கதறினர்
 கம்படி நாணயம்
 இல்லாமற் போனதும்
 முதலுக்கு மோசம்
 அணுகாத வேலியாய்
 உயிருள்ள அரணாய்
 உவந்திட முளைத்தது
 அங்கயற் கண்ணி
 அடிகளே சரணம்

தம்பிடி மிச்சத்தைக்
 கேட்பவ ரில்லை
 சில்லறைப் போருக்கு
 வருவோரும் இல்லை.
 அங்கயற் கண்ணியின்
 அலையோடும் அருளால்
 எண்ணைக்குப் பின்னர்
 அரிசிக்கும் பங்கீடு

தானாகத் தங்கம்
தடத்தில் கிடைத்தால்
ஒடென் றொதுக்கநான்
பட்டினத் தாரா?

மீன்கொத்தி ஒன்று
உள்ளே இருந்ததால்
பங்கீட்டுக்கடை ஒன்று
பட்டென்று வைத்தேன்
பணக்காரன் ஆனேன்
பங்கீட்டுக் கடைகளால்
பணக்காரர் ஆனால்
பாவம் என்றேதேதோ
பேப்பரில் வந்தது
பாவமென்று ஒன்றில்லாவிட்டால்
பாருண்டா?
பசியுண்டா?
மண்ணில் பிறப்பதற்கு
நெல் ஒப்பும் போது
களிமண்ணில் கலந்திருக்க
அரிசி மறுப்பதில்லை

நட்சத்திரம் போல
நல்முத்துப் போல
சுத்தமாக அரிசி விற்க
பங்கீட்டுக் கடை என்ன
சல்லடையா?
முறமா?
நெல் மிஷினா
பலகைக் காரியா?
முட்டையைப் பிரிக்கு முன்னர்
முந்நூறு பேரிருந்தால்
சலிப்ப தெங்கே?
புடைப்பதெங்கே?
புண்ணியம் செய்யத்தான்
பொழுது எங்கே
அங்கயற் கண்ணியின்
அருளென்ன சொல்வேன்
பங்கீடு வாழ்க
பாழ்வயிறும் வாழ்க.

விளக்கம் :

இக்கவிதை எழுதப்பட்ட காலம் 1943-1944, இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவுறும் நேரம். அக்காலத்தில் இந்திய மாநிலங்களிற் பங்கீட்டு முறை நிலவியது.

அக்காலத்தில் பங்கீட்டு முறையில் ஊழலும் கலப்படமும் சர்வ சாதாரணமாய் இருந்தன. இவற்றைக் கண்காணிக்கும் ஆற்றல் அரசுக்கு இருக்கவில்லை. மாறாக அவற்றுக்கு அனுசரணை அளிக்கும் வகையில் அமைந்தது போலும்!

அரசின் கண்டிப்பு இல்லாமையால், வாழ்க்கைத் தத்துவங்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாத, புத்திசாலியான ஒருவன், பங்கீட்டு முறை ஊழலையும் கலப்படத்தையும் பயன்படுத்திப் பணக்காரனாக முடியும் என்பதை இக்கவிதை பாடு பொருளாகக் கொண்டு, அப் பொருளைக் கிண்டலோடும் மெல்லிய நகைச்சுவை ஓட்டத்தோடும் வெளிப்படுத்துகிறது.

குறியீட்டு விளக்க முறை அல்லது முற்றுருவகப் பண்பு முறை இப்பாடலில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

நாரணன், பெட்டிக்கடை, நீள்விழியாள் அல்லது அங்கயற் கண்ணி பாடலில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

நாரணன்! எந்த வேலையுந் தெரியாத, மூளையுள்ள எல்லாரையும் சுட்டி வருகிறான். "ஆண்டவன் கொடுத்த மூளை அப்படிப் பூணையாகுமா?", பெட்டிக்கடை : சிறு முதலோடு கூடிய வியாபாரத்தின் குறியீடு. நீள் விழியாள் அல்லது அங்கயற் கண்ணி, அந்தக் கால ஆட்சியின் குறியீடு. அங்கயற் கண்ணி அருள் - ஆட்சியின் மெத்தனமான போக்கு. உருமால் - பெரிய மனிதனானமைக்கான அடையாளம்.

"முதலுக்கு மோசம் மருந்துக்கும் காணோம்" முதலுக்கு அழிவில்லை, "மீன்கொத்தி ஒன்று உள்ளே இருந்ததால்" - ஓடு மீன் ஓவிட்டு உறுமீன் பிடிக்கம் மூளை, "மண்ணில் பிறப்பதற்கு நெல் ஒப்பும் போது, களிமண்ணில் கலந்திருக்க அரிசி மறுப்பதில்லை" என்பது அரிசியில் களிமண் கட்டி கலப்பதை நியாயப்படுத்தும் கூற்று. நெல் களிமண்ணில் வளர்வதால், நெல்லில் இருந்து வந்த அரிசி களிமண்ணோடு உறவாடுவதிற் பிழையில்லை என்ற வாதத்திலே தோன்றும் நகைச்சுவை நயக்கத்தக்கது.

24. சி. வி. வேலுப்பிள்ளை கவிதைகள்

தேயிலைத் தோட்டத்திலே .....

1. புழுதிப் படுக்கையில் புதைந்த எம் மக்களைப்
போற்றும் இரங்கற் புகல்மொழி இல்லை
பழுதிலா அவர்க்கோர் கல்லறை இல்லை
பரிந்தவர் நினைவுநாள் பருகுவார் இல்லை.
2. உன்னையும் உயிரையும் ஊட்டி இம்மண்ணை
உயிர்த்த வர்க்கிங்கே உளங்கசிந் தன்பும்
பூணுவார் இல்லை அவர் புதைமேட்டி லோர் கானகப்
புவைப் பறித்துப் போடுவார் இல்லையே.
3. ஆழப் புதைந்த தேயிலைச் செடியின்
அடியிற் புதைந்த அப்பனின் சிதைமேல்
ஏழை மகனும் ஏறி மிதித்து
இங்கெவர் வாழ்வோ தன்னுயிர் தருவன்.
4. என்னே மனிதர்! இவரே இறந்தார்க்கு
இங்கோர் கல்லறை எடுத்திலர் வெட்கம்!
தன்னை மறைக்கத் தானோ அவ் விறைவனும்
தளிர்பகம் புல்லால் தரை மறைத்ததனனே.
5. வாடிய ரோசா மலரிதழ் போல
வாடியே அன்னார் வாழ்க்கை கழிந்தது
கூடிய வழக்கக் கொடுமைகள் யாவும்
கூர்முள் எனவே குடிகுடி தொடர்ந்தன.
6. ஓர்நூற் நாண்டு உதயமும் மறைவும்
ஒங்குறு பேரிக்கை ஒலிக் குமுறலிலே
உருவு மழிந்து ஒன்றன்பின் ஒன்றென
உருண்டன புரண்டன ஒழிந்தன கண்டிர்.

விளக்கம் :

“தேயிலைத் தோட்டத்திலே” என்ற பாடல்கள் பற்றி, பம்பாயிலிருந்து வெளியாகும் “இல்லஸ்ரட் வீக்லி ஒவ் இண்டியா”

என்னும் ஆங்கிலச் சங்கிகை பின்வருமாறு கூறுகிறது. “தன்னுடைய வியர்வை, குருதி, எலும்பு - அத்தனையையும் தேயிலை நிலத்துக்கு உரமாகக் கொடுத்துவிட்டு, இன்னும் ஒதுக்கப்பட்ட கூலிகளாகக் கருதப்படும் மக்களைப் பற்றிய கவிதைகள் இவைகள்”.

பீஜித்தீவிலே கரும்புத் தோட்டத்திலே தமிழர் அனுபவித்த அல்லல்களை உள்ளக் குமுறலோடு எடுத்தியம்பினான், மகாகவி பாரதி. அவனைப் போன்றே எமது கவிஞரும் மலையகத்துத் தேயிலைத் தோட்ட மக்களின் அவல வாழ்வு கண்டு உள்ளங் குமுறுகிறார். ஏங்குகிறார், இரங்குகிறார், அவற்றின் வெளிப்பாடே “தேயிலைத் தோட்டத்திலே” என்ற இக்கவிதை.

ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக மலையக மக்கள், இந்த இலங்கை மண்ணின் செழிப்புக்காகத் தமது உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் அர்ப்பணித்து, என்றுமே பிறர் வாழ்வதற்காகத் தாம் வாழ்ந்து இம்மண்ணுக்கு உயிரூட்டினர். “இந்த மண்ணை உயிர்த்தனர்”.

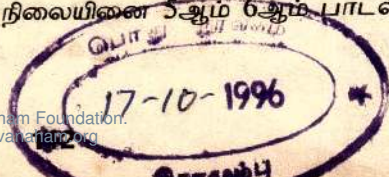
அந்தத் தியாகிகளான தொழிலாளர் இறந்த போது என்ன நிகழ்ந்தது என்பதே இப்பாடற் பகுதி மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும் முக்கிய கருத்தாகும்.

“அவர் புதை மேட்டிலோர் கானகப்புவைப் பறித்துப் போடு வாரில்லை” என்றும் “இங்கோர் கல்லறை எடுத்திலர்” என்றும் கழிவிர்க்கப்படுகிறார்.

மாறாக என்ன நடந்தது? அப்பன் புதையுண்ட அந்த இடத்தின் மேல் மகன் மிதித்து நடக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. அவன் ஏன் நடக்கிறான்? “இங்கு எவர் வாழ்வோ தன்னுயிர்” தருவதற்காக நடக்கிறான்.

இவ்வாறான நெஞ்சு சுடும் பல கருத்துக்களை, இறப்பின் போது கூட நினைவு கூறப்படாத, மரியாதை சிறிதும் அளிக்கப்படாத, தேயிலைத் தோட்ட வாழ்வியலை இப்பாடற் பகுதியிலே உணர்ச்சியலைகள் மோத எமக்குக் காட்டுகிறார் சி.வி.

அவரது ஏக்கவுணர்வின் உச்ச நிலையினை 4 ஆம் பாடலின் ஈற்றடியும் அவரது கையறு நிலையினை 5ஆம் 6ஆம் பாடல்களும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

Dr. B. R. Ambedkar
Library
Mumbai

வெளியாகிவிட்டன

☛ திருவடி சூட்டுப்பயலம்

கம்பராமாயணம்

☛ பாரதியார் கவிதைகள்

☛ உரை நடைத்தொகுப்பு

☛ ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு

கிடைக்கும் இடம்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - II.

தொலைபேசி இல. : 422321

விலை ரூபா 95/=